

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету
Міністрів України

Переклад затверджений

Виконуючий обов'язки генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Д. В. Чорний
(ініціали та прізвище)

11 квітня 2023 р.

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/65/ЄС
від 13 липня 2009 року
про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних
положень щодо компаній колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS)
(нова редакція)
(Текст стосується ЄЕП)
(ОВ L 302 17.11.2009, с. 32)

Зі змінами, внесеними:

		№	Офіційний вісник сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/78/ЄС від 24 листопада 2010 року	L 331	120	15.12.2010
M2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року	L 174	1	01.07.2011
► M3	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2013/14/ЄС від 21 травня 2013 року	L 145	1	31.05.2013
► M4	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/91/ЄС від 23 липня 2014 року	L 257	186	28.08.2014
► M5	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/2402 від 12 грудня 2017 року	L 347	35	28.12.2017
► M6	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/1160 від 20 червня 2019 року	L 188	106	12.07.2019
► M7	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2034 від 27 листопада 2019 року	L 314 L 328	64 29	05.12.2019 18.12.2019

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/65/ЄС

від 13 липня 2009 року

про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо компаній колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS)

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЄП)

(ОВ L 302 17.11.2009, с. 32)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/78/ЄС від 24 листопада 2010 року	L 331	120	15.12.2010
M2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року	L 174	1	01.07.2011
► M3	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2013/14/ЄС від 21 травня 2013 року	L 145	1	31.05.2013
► M4	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/91/ЄС від 23 липня 2014 року	L 257	186	28.08.2014
► M5	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/2402 від 12 грудня 2017 року	L 347	35	28.12.2017
► M6	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/1160 від 20 червня 2019 року	L 188	106	12.07.2019
► M7	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2034 від 27 листопада 2019 року	L 314	64	05.12.2019
► M8	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2162 від 27 листопада 2019 року	L 328	29	18.12.2019

Із виправленнями, внесеними:

► C1 Виправленням, ОВ L 052, 27.02.2016, с. 37 (2014/91/ЄС)

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/65/ЄС

від 13 липня 2009 року

**про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень
щодо компаній колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS)**

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЄП)

ЗМІСТ

ГЛАВА I	ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ
ГЛАВА II	АВТОРИЗАЦІЯ UCITS
ГЛАВА III	ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО КЕРУЮЧИХ КОМПАНІЙ
СЕКЦІЯ 1	Умови започаткування діяльності
СЕКЦІЯ 2	Відносини з третіми країнами
СЕКЦІЯ 3	Умови операційної діяльності
СЕКЦІЯ 4	Свобода підприємницької діяльності та свобода надання послуг
ГЛАВА IV	ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ДЕПОЗИТАРІЯ
ГЛАВА V	ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНИХ КОМПАНІЙ
СЕКЦІЯ 1	Умови започаткування діяльності
СЕКЦІЯ 2	Умови операційної діяльності
ГЛАВА VI	ЗЛИТТЯ UCITS
СЕКЦІЯ 1	Принцип, дозвіл і затвердження
СЕКЦІЯ 2	Контроль третіх осіб, інформація про власників паїв та інші права власників паїв
СЕКЦІЯ 3	Витрати та набуття чинності
ГЛАВА VII	ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОЛІТИК UCITS
ГЛАВА VIII	СТРУКТУРИ МАСТЕР-ФІДЕР
СЕКЦІЯ 1	Сфера застосування та згода
СЕКЦІЯ 2	Загальні положення щодо донорських UCITS та основних UCITS
СЕКЦІЯ 3	Депозитарії та аудитори
СЕКЦІЯ 4	Обов'язкова інформація та маркетингові повідомлення донорських UCITS
СЕКЦІЯ 5	Перетворення наявних UCITS у донорські UCITS та змінення основної UCITS
СЕКЦІЯ 6	Обов'язки та компетентні органи
ГЛАВА IX	ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ІНФОРМАЦІЇ, ЯКА ПОВИННА БУТИ НАДАНА ІНВЕСТОРАМ
СЕКЦІЯ 1	Публікація проспекту та періодичних звітів
СЕКЦІЯ 2	Публікація іншої інформації
СЕКЦІЯ 3	Ключова інформація для інвесторів
ГЛАВА X	ЗАГАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ UCITS
ГЛАВА XI	СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО UCITS, ЯКІ РЕАЛІЗУЮТЬ СВОЇ ПАЇ В ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ, ІНШИХ НІЖ ДЕРЖАВИ-ЧЛЕНИ,

У ЯКИХ ВОНИ МАЮТЬ ОСІДОК

ГЛАВА XII	ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІВ, ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА АВТОРИЗАЦІЮ ТА НАГЛЯД
ГЛАВА XIII	ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ ТА ВИКОНАВЧІ ПОВНОВАЖЕННЯ
ГЛАВА XIV	ВІДСТУПИ, ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ
СЕКЦІЯ 1	Відступи
СЕКЦІЯ 2	Перехідні та прикінцеві положення
ДОДАТОК I	Доповнення А та В
ДОДАТОК II	Функції, які включені в діяльність з колективного управління портфелем
ДОДАТОК III	
Частина А	Скасована Директива з переліком подальших змін до неї
Частина В	Перелік кінцевих термінів транспозиції до національного права і застосування
ДОДАТОК IV	Кореляційна таблиця

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

1. Ця Директива застосовується до компаній колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS), які мають осідок на території держав-членів.

2. Для цілей цієї Директиви та відповідно до статті 3, UCITS означає компанію:

- (a) єдиною метою діяльності якої є колективне інвестування капіталу, залученого від громадськості, у переказні цінні папери або в інші ліквідні фінансові активи, зазначені у статті 50(1), і яка діє на основі принципу розподілу ризиків;
- (b) паї якої, на вимогу власників, можуть бути викуплені або погашені, прямо або опосередковано, з активів такої компанії. Заходи, вжиті UCITS для забезпечення того, щоб біржова вартість її паїв суттєво не відрізнялася від вартості їхніх чистих активів, вважаються еквівалентними такому викупу або погашенню.

Держави-члени можуть дозволяти, щоб UCITS складалися з кількох інвестиційних відділів.

3. Компанії, зазначені в параграфі 2, можуть бути засновані згідно з договірним правом (як спільні фонди, якими управляють керуючі компанії), трастовим правом (як пайові фонди) або статутним правом (як інвестиційні компанії). Для цілей цієї Директиви:

- (a) «спільні фонди» також включають пайові фонди;
- (b) «паї» UCITS також включають акції UCITS.

4. Інвестиційні компанії, активи яких інвестуються за посередництва дочірніх компаній переважно в цінні папери, інші ніж переказні цінні папери, не підпадають під дію цієї Директиви.

5. Держави-члени повинні заборонити перетворення UCITS, які підпадають під дію цієї Директиви, на компанії колективного інвестування, які не підпадають під дію цієї Директиви.

6. Згідно з положеннями права Співтовариства, що регулює рух капіталу, і відповідно до статей 91 і 92 та другого підпараграфу статті 108(1), жодна держава-член не повинна застосовувати будь-які інші положення у сфері, яка охоплюється цією Директивою, до UCITS, які мають осідок в іншій державі-члені, або до паїв, випущених такими UCITS, якщо такі UCITS реалізують свої паї на території відповідної держави-члена.

7. Без обмеження цієї глави, держава-член може застосовувати до UCITS, які мають осідок на її території, жорсткіші або додаткові вимоги порівняно з вимогами, встановленими у цій Директиві, за умови, що вони мають загальне застосування і не суперечать положенням цієї Директиви.

Стаття 2

1. Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (a) «депозитарій» означає установу, наділену обов'язками, визначеними у статтях 22 і 32, і регульовану іншими положеннями, встановленими у главі IV та секції 3 глави V;
- (b) «керуюча компанія» означає компанію, звичайною діяльністю якої є управління UCITS у формі спільних фондів або інвестиційних компаній (управління колективним портфелем UCITS);
- (c) «держава-член розташування головного офісу керуючої компанії» означає державу-члена, у якій розташований зареєстрований офіс керуючої компанії;
- (d) «держава-член ведення діяльності керуючої компанії» означає державу-члена, іншу ніж держава-член розташування головного офісу, на території якої керуюча компанія має філію або надає послуги;
- (e) «держава-член розташування головного офісу UCITS» означає державу-члена, у якій авторизована UCITS відповідно до статті 5;
- (f) «держава-член ведення діяльності UCITS» означає державу-члена, іншу ніж держава-член розташування головного офісу, у якій реалізують паї UCITS;
- (g) «філія» означає місце ведення діяльності, яке є частиною керуючої компанії та не має правосуб'єктності і яке надає послуги, на надання яких авторизована керуюча компанія;
- (h) «компетентні органи» означає органи, які кожна держава-член призначає згідно зі статтею 97;
- (i) «тісні зв'язки» означає ситуацію, у якій дві або більше фізичних чи юридичних осіб пов'язані в будь-який із зазначених нижче способів:
 - (i) «участь» означає володіння, пряме чи шляхом контролю, 20% або більше прав голосу чи капіталу компанії; або
 - (ii) «контроль» означає відносини між «материнською компанією» та «дочірньою компанією», як означено у статтях 1 і 2 Сьомої Директиви Ради 83/349/ЄС від 13 червня 1983 року на підставі статті 54(3)(g) Договору про консолідовану звітність (¹) та у всіх випадках, зазначених у статті 1(1) та (2) Директиви 83/349/ЄС, або подібні відносини між будь-якою фізичною чи юридичною особою та компанією;
- (j) «істотна участь» означає пряме чи опосередковане володіння в керуючій компанії, яке складає 10% чи більше капіталу або прав голосу компанії чи надає можливість здійснювати значний вплив на управління такою керуючою компанією, у якій існує таке володіння;
- (k) «початковий капітал» означає кошти, як зазначено у статті 57(a) та (b) Директиви 2006/48/ЄС;
- (l) «власні кошти» означає власні кошти, як зазначено в секції 1 глави 2 розділу V Директиви 2006/48/ЄС;
- (m) «довговічний носій» означає інструмент, який дає можливість інвестору зберігати інформацію, адресовану особисто такому інвестору, у спосіб, що уможливило її подальше використання протягом періоду часу, достатнього для цілей такої інформації, і який дає можливість відтворювати в незмінному вигляді інформацію, що зберігається;
- (n) «переказні цінні папери» означає:
 - (i) акції компаній та інші цінні папери, еквівалентні акціям компаній (далі — акції);

- (ii) облігації та інші форми сек'юритизованого боргу (далі — боргові цінні папери);
- (iii) будь-які інші обігові цінні папери, які дають право на придбання будь-яких таких переказних цінних паперів шляхом підписки або обміну;
- (o) «інструменти грошового ринку» означає інструменти, якими зазвичай торгують на грошовому ринку, які є ліквідними і вартість яких можна точно визначити в будь-який час;
- (p) «злиття» означає операцію, у рамках якої:
 - (i) одна або більше UCITS або їхніх інвестиційних відділів, далі — UCITS, що приєднуються, припиняють свою діяльність без ліквідації, передають усі свої активи та зобов'язання іншим наявним UCITS або їхнім інвестиційним відділам, далі — UCITS, що приєднують, в обмін на випуск, для їхніх власників паїв, паїв UCITS, що приєднують, і, якщо застосовно, на грошову виплату, розмір якої не перевищує 10% вартості чистих активів таких паїв;
 - (ii) одна або більше UCITS або їхніх інвестиційних відділів, далі — UCITS, що приєднуються, припиняють свою діяльність без ліквідації, передають усі свої активи та зобов'язання іншим наявним UCITS, які вони створюють, або їхнім інвестиційним відділам, далі — UCITS, що приєднують, в обмін на випуск, для їхніх власників паїв, паїв UCITS, що приєднують, і, якщо застосовно, на грошову виплату, розмір якої не перевищує 10% вартості чистих активів таких паїв;
 - (iii) одна або більше UCITS або їхніх інвестиційних відділів, далі — UCITS, що приєднуються, які продовжують існувати до виконання їхніх зобов'язань, передають свої чисті активи іншому інвестиційному відділу тієї самої UCITS, UCITS, яку вони створили, або іншій наявній UCITS чи їхнім інвестиційним відділам, далі — UCITS, що приєднують;
- (q) «транскордонне злиття» означає злиття UCITS:
 - (i) принаймні дві з яких мають осідок у різних державах-членах;
 - (ii) які мають осідок в одній державі-члені, в новостворену UCITS, яка має осідок в іншій державі-члені;
- (r) «національне злиття» означає злиття між UCITS, які мають осідок в одній державі-члені, якщо принаймні одна з таких UCITS була повідомлена відповідно до статті 93;

▼M4

- (s) «орган управління» означає орган з повноваженнями щодо вироблення й ухвалення остаточних рішень в керуючій компанії, інвестиційній компанії або депозитарії, що виконує наглядову та керуючу функції або тільки керуючу функцію, якщо такі дві функції відокремлені. Якщо, згідно з національним правом, керуюча компанія, інвестиційна компанія або депозитарій мають різні органи зі спеціальними функціями, вимоги, встановлені в цій Директиві та спрямовані на орган управління або орган управління у своїй наглядовій функції, застосовуються, разом із цим або замість цього, до членів інших органів керуючої компанії, інвестиційної компанії або депозитарія, на яких покладені відповідні обов'язки згідно із застосовним національним правом;
- (t) «фінансовий інструмент» означає фінансовий інструмент, вказаний у секції С додатка I до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС (²).

▼B

2. Для цілей параграфу 1(b) звичайна діяльність керуючої компанії повинна включати функції, зазначені в додатку II.

3. Для цілей параграфу 1(g) усі місця ведення діяльності, які мають осідок в одній державі-члені, керуючої компанії з головним офісом в іншій державі-члені, повинні розглядатися як одна філія.
4. Для цілей пункту (i)(ii) параграфу 1 застосовуються такі положення:
 - (a) дочірня компанія дочірньої компанії також вважається дочірньою компанією материнської компанії, яка очолює такі компанії;
 - (b) ситуації, у яких дві або більше фізичних чи юридичних осіб пов'язані з однією особою довготривалими відносинами контролю, також повинні розглядатися як тіні зв'язки між такими особами.
5. Для цілей параграфу 1(j) враховуються права голосу, зазначені у статтях 9 та 10 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/109/ЄС від 15 грудня 2004 року про гармонізацію вимог щодо прозорості інформації про емітентів, цінні папери яких допущено до торгівлі на регульованому ринку (³).
6. Для цілей параграфу 1(l) статті 13 та 16 Директиви 2006/49/ЄС застосовуються *mutatis mutandis*.
7. Для цілей параграфу 1(n) переказні цінні папери не включають механізми та інструменти, зазначені у статті 51.

Стаття 3

Зазначені нижче компанії не підпадають під дію цієї Директиви:

- (a) компанії колективного інвестування закритого типу;
- (b) компанії колективного інвестування, які залучають капітал без просування продажів їхніх паїв громадськості в межах території Співтовариства або будь-якої її частини;
- (c) компанії колективного інвестування, паї яких, згідно з правилами фонду або установчими документами інвестиційної компанії, можуть продаватися громадськості у третіх країнах;
- (d) категорії компаній колективного інвестування, визначені в нормативно-правових актах держав-членів, у яких мають осідок такі компанії колективного інвестування, для яких правила, встановлені у главі VII та статті 83 є неприйнятними з огляду на їхню кредитно-інвестиційну політику.

Стаття 4

Для цілей цієї Директиви UCITS вважається такою, що має осідок у державі-члені розташування головного офісу.

ГЛАВА II

АВТОРИЗАЦІЯ UCITS

Стаття 5

1. Жодна UCITS не може здійснювати свою діяльність, якщо вона не була авторизована згідно із цією Директивою. Така авторизація є дійсною в усіх державах-членах.
2. Спільному фонду надають авторизацію, тільки якщо компетентні органи держави-члена розташування головного офісу затвердили заяву керуючої компанії на управління таким спільним фондом, правила фонду та вибір депозитарія. Інвестиційній компанії надають авторизацію, тільки якщо компетентні органи держави-члена розташування головного офісу затвердили її установчі документи та вибір депозитарія, а також, у відповідних випадках, заяву призначеної керуючої компанії на управління такою інвестиційною компанією.
3. Без обмеження параграфу 2, якщо UCITS не має осідку в державі-члені розташування головного офісу керуючої компанії, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS

повинні ухвалити рішення, за заявою керуючої компанії, щодо управління UCITS відповідно до статті 20. На авторизацію не поширюється вимога, щоб управління UCITS здійснювала керуюча компанія, зареєстрований офіс якої розташований у державі-члені розташування головного офісу UCITS, або щоб керуюча компанія здійснювала або делегувала здійснення будь-яких видів діяльності в державі-члені розташування головного офісу UCITS.

4. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS не повинні надавати авторизацію UCITS, якщо:

- (a) вони встановили, що інвестиційна компанія не відповідає передумовам, встановленим у главі V; або
- (b) керуюча компанія не авторизована на управління UCITS у державі-члені розташування головного офісу.

Без обмеження статті 29(2), керуючу компанію або, якщо застосовно, інвестиційну компанію повідомляють про надання або відмову в наданні авторизації UCITS протягом двох місяців з моменту подання повної заяви. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS не повинні надавати авторизацію UCITS, якщо директори депозитарія не мають достатньо доброї репутації або достатнього досвіду стосовно типу UCITS, що підлягає управлінню. З цією метою імена директорів депозитарія та будь-якої особи, що змінює їх на цій посаді, повинні невідкладно повідомлятися компетентним органам. Директори означають осіб, які згідно з нормами права або установчими документами, представляють депозитарій або які фактично визначають політику депозитарія.

5. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS не повинні надавати авторизацію, якщо UCITS має юридичні перешкоди для реалізації своїх паїв у державі-члені розташування головного офісу (наприклад, згідно з положеннями правил фонду або установчих документів).

6. Заміна керуючої компанії або депозитарія та внесення змін до правил фонду або установчих документів інвестиційної компанії дозволяються тільки після затвердження компетентними органами держави-члена розташування головного офісу UCITS.

7. Держави-члени повинні забезпечити, щоб повна інформація про закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, які імплементують цю Директиву та стосуються заснування та функціонування UCITS, були легкодоступними дистанційно або за допомогою електронних засобів. Держави-члени повинні забезпечити, щоб така інформація була доступна принаймні мовою, яка звичайно використовується у сфері міжнародних фінансів, була чітко та недвозначно викладена та підлягала оновленню.

▼ M1

8. Щоб забезпечити послідовну гармонізацію цієї статті, європейський наглядовий орган (Європейський орган з цінних паперів і ринків) (далі — ESMA), створений на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 (⁴), може розробляти проекти регуляторних технічних стандартів для визначення інформації, яка повинна надаватися компетентним органам у заяві про надання авторизації UCITS. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно з процедурою, встановленою у статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼ B

ГЛАВА III

ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО КЕРУЮЧИХ КОМПАНІЙ

СЕКЦІЯ 1

Умови започаткування діяльності

Стаття 6

1. Керуючі компанії допускають до ведення діяльності за умови наявності попередньої авторизації, наданої компетентними органами держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії. Авторизація, надана керуючій компанії згідно із цією Директивою, є дійсною в усіх державах-членах.

▼ M1

ESMA повинен бути повідомлений про кожну надану авторизацію і повинен публікувати та оновлювати перелік авторизованих керуючих компаній на своєму вебсайті.

▼ B

2. Керуюча компанія не повинна здійснювати діяльність, іншу ніж управління UCITS, авторизованими згідно із цією Директивою, за винятком додаткового управління іншими компаніями колективного інвестування, які не підпадають під дію цієї Директиви або стосовно яких керуюча компанія підлягає пруденційному нагляду, але паї яких не можуть бути реалізовані в інших державах-членах згідно із цією Директивою. Діяльність з управління UCITS повинна включати, для цілей цієї Директиви, функції, зазначені в додатку II.

3. Як відступ від параграфу 2, держави-члени можуть авторизувати керуючі компанії на надання зазначених нижче послуг на додаток до управління UCITS:

- (a) управління портфелями інвестицій, у тому числі портфелями, якими володіють пенсійні фонди, згідно з розпорядженнями інвесторів залежно від індивідуальних уподобань кожного клієнта, коли до таких портфелів входять один або більше фінансових інструментів, зазначених у секції C додатка I до Директиви 2004/39/ЄС; та
- (b) у якості неосновних послуг:
 - (i) надання інвестиційних порад щодо одного або більше інструментів, зазначених у секції C додатка I до Директиви 2004/39/ЄС;
 - (ii) зберігання та управління паями компаній колективного інвестування.

Керуюча компанії не повинні бути авторизовані, згідно із цією Директивою, тільки на надання послуг, зазначених у цьому параграфі, або на надання неосновних послуг, якщо вони не авторизовані на надання послуг, зазначених у пункті (a) першого підпараграфу.

4. Стаття 2(2) і статті 12, 13 та 19 Директиви 2004/39/ЄС застосовуються до надання керуючими компаніями послуг, зазначених у параграфі 3 цієї статті.

Стаття 7

1. Без обмеження інших умов загального застосування, встановлених у національному праві, компетентні органи повинні надавати авторизацію керуючій компанії, тільки якщо виконані такі умови:

- (a) керуюча компанія має початковий капітал у розмірі принаймні 125 000 євро, з урахуванням таких положень:
 - (i) якщо вартість портфелів керуючої компанії перевищує 250 000 000 євро, керуюча компанія зобов'язана надати додаткову суму власних коштів, яка дорівнює 0,02% суми, на яку вартість портфелів керуючої компанії перевищує 250 000 000 євро, проте необхідний загальний розмір початкового капіталу та додаткової суми не повинен перевищувати 10 000 000 євро;

(ii) для цілей цього параграфу зазначені нижче портфелі вважаються портфелями керуючої компанії:

- спільні фонди, якими управляє керуюча компанія, у тому числі портфелі, функцію управління якими вона делегувала, але за винятком портфелів, якими вона управляє в порядку делегування,
- інвестиційні компанії, для яких керуюча компанія є призначеною керуючою компанією,
- інші компанії колективного інвестування, якими управляє керуюча компанія, у тому числі портфелі, функцію управління якими вона делегувала, але за винятком портфелів, якими вона управляє в порядку делегування;

▼M7

(iii) незалежно від суми таких вимог, сума власних коштів керуючої компанії ніколи не повинна бути меншою за суму, передбачену у статті 13 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (⁵).

▼B

(b) особи, які фактично керують діяльністю керуючої компанії, мають достатньо добру репутацію та достатній досвід, у тому числі стосовно типу UCITS, якою управляє керуюча компанія, імена таких осіб та всіх осіб, які змінюють їх на посаді, невідкладно повідомляються компетентним органам, і рішення щодо діяльності керуючої компанії ухвалюють принаймні дві особи, які відповідають зазначеним умовам;

(c) заява про надання авторизації супроводжується програмою діяльності, у якій принаймні визначена організаційна структура керуючої компанії; та

(d) головний офіс і зареєстрований офіс керуючої компанії розташовані в одній державі-члені.

Для цілей пункту (a) першого підпараграфу держави-члени можуть дозволити керуючим компаніям не надавати до 50% додаткової суми власних коштів, зазначеної в пункті (i) пункту (a), якщо вони мають гарантію на ту саму суму, надану кредитною установою або страховою компанією, зареєстрований офіс якої розташований у державі-члені або у третій країні, у якій вона підпадає під дію пруденційних правил, які, на думку компетентних органів, є еквівалентними правилам, встановленим у праві Співтовариства.

2. За наявності тісних зв'язків між керуючою компанією та іншими фізичними або юридичними особами компетентні органи повинні надавати авторизацію, тільки якщо такі зв'язки не перешкоджають ефективному виконанню їхніх наглядових функцій. Компетентні органи також відмовляють у наданні авторизації, якщо закони, підзаконні нормативно-правові акти або адміністративні положення третьої країни, які регулюють діяльність однієї або більше фізичних чи юридичних осіб, з якими керуюча компанія має тісні зв'язки, або труднощі, пов'язані із забезпеченням їх виконання, перешкоджають ефективному виконанню їхніх наглядових функцій. Компетентні органи повинні вимагати від керуючих компаній надання їм інформації, яка є необхідною для здійснення моніторингу відповідності умовам, зазначеним у цьому параграфі, на постійній основі.

3. Компетентні органи повинні повідомити заявника про надання або відмову в наданні авторизації протягом шести місяців після подання повної заяви. У разі відмови в наданні авторизації необхідно вказати її причини.

4. Керуюча компанія може розпочати свою діяльність відразу після отримання авторизації.

5. Компетентні органи можуть відкликати авторизацію, надану керуючій компанії відповідно до цієї Директиви, тільки якщо така компанія:

(a) не користується авторизацією упродовж 12 місяців, прямо відмовляється від авторизації або не здійснювала діяльність, яка підпадає під дію цієї Директиви, упродовж попередніх шести

місяців або більше, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила припинення дії авторизації у таких випадках;

- (b) отримала авторизацію шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів;
- (c) більше не виконує умови, згідно з якими було надано авторизацію;
- (d) більше не відповідає Директиві 2006/49/ЄС, якщо її авторизація також охоплює послугу дискреційного управління портфелем, зазначену у статті 6(3)(а) цієї Директиви;
- (e) серйозно або систематично порушувала положення, ухвалені відповідно до цієї Директиви; або
- (f) підпадає під будь-який із випадків, коли національним правом передбачене відкликання.

▼M1

6. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення:

- (a) інформації, яку необхідно надавати компетентним органам у заяві про надання авторизації керуючій компанії, включаючи програму діяльності;
- (b) вимоги, які застосовуються до керуючої компанії згідно з параграфом 2, а також інформацію для повідомлення, передбаченого в параграфі 3;
- (c) вимоги, що застосовуються до акціонерів і учасників з істотною участю, а також перешкоди, які можуть заважати ефективному виконанню наглядових функцій компетентного органу, як передбачено у статті 8(1) цієї Директиви та у статті 10(1) та (2) Директиви 2004/39/ЄС, згідно зі статтею 11 цієї Директиви.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити стандартні форми, шаблони та процедури повідомлення або надання інформації, передбаченої в пунктах (a) і (b) першого підпараграфу. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у третьому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 8

1. Компетентні органи не повинні надавати керуючим компаніям авторизацію на започаткування діяльності, доки їм не нададуть інформацію про акціонерів або учасників, незалежно від того, чи вони є прямими чи непрямими, фізичними чи юридичними особами, що мають істотну участь, і про розмір такої участі. Компетентні органи відмовляють у наданні авторизації, якщо, з огляду на потребу забезпечити надійне та розумне управління керуючою компанією, вони не переконалися у придатності акціонерів або учасників, зазначених у першому підпараграфі.

2. У випадку філій керуючих компаній, зареєстрований офіс яких розташований за межами Співтовариства і які розпочинають або ведуть діяльність, держави-члени не повинні застосовувати положення, які призводять до застосування більш сприятливого режиму, ніж режим, який застосовується до філій керуючих компаній, зареєстровані офіси яких розташовані в державах-членах.

3. З компетентними органами інших відповідних держав-членів повинні бути проведені консультації до надання авторизації будь-якій керуючій компанії, яка є одним із таких суб'єктів:

- (a) дочірньою компанією іншої керуючої компанії, інвестиційної фірми, кредитної установи або страхової компанії, авторизованої в іншій державі-члені;
- (b) дочірньою компанією материнської компанії іншої керуючої компанії, інвестиційної фірми, кредитної установи або страхової компанії, авторизованої в іншій державі-члені; або

- (с) компанією, що контролюється тими самими фізичними або юридичними особами, які контролюють іншу керуючу компанію, інвестиційну фірму, кредитну установу або страхову компанію, авторизовану в іншій державі-члені.

СЕКЦІЯ 2

Відносини з третіми країнами

Стаття 9

1. Відносини з третіми країнами регулюються згідно з відповідними правилами, встановленими у статті 15 Директиви 2004/39/ЄС. Для цілей цієї Директиви терміни «інвестиційна фірма» та «інвестиційні фірми», зазначені у статті 15 Директиви 2004/39/ЄС, означають, відповідно, «керуючу компанію» та «керуючі компанії», а термін «надання інвестиційних послуг», зазначений у статті 15(1) Директиви 2004/39/ЄС, означає «надання послуг».

▼M1

2. Держави-члени повинні інформувати ESMA та Комісію про будь-які загальні труднощі, з якими стикаються UCITS під час реалізації їхніх паїв у будь-якій третій країні. Комісія повинна якнайшвидше вивчити такі труднощі, щоб знайти відповідне рішення. ESMA надає їй допомогу у виконанні зазначеного завдання.

▼B

СЕКЦІЯ 3

Умови операційної діяльності

Стаття 10

1. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні вимагати, щоб керуюча компанія, які вони надали авторизацію, завжди відповідала умовам, встановленим у статті 6 і статті 7(1) та (2). Розмір власних коштів керуючої компанії не повинен опускатися нижче рівня, визначеного у статті 7(1)(а). У разі зменшення їхнього розміру компетентні органи можуть, якщо того вимагають обставини, надавати таким компаніям обмежений період часу для усунення такої ситуації або припинення їхньої діяльності.
2. Відповідальність за пруденційний нагляд за керуючою компанією покладається на компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії, незалежно від того, чи керуюча компанія створює філію або надає послуги в іншій державі-члені чи ні, без обмеження положень цієї Директиви, які покладають відповідальність на компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії.

Стаття 11

1. Істотна участь в керуючих компаніях підпадає під дію тих самих правил, як ті, що встановлені у статтях 10, 10а та 10b Директиви 2004/39/ЄС.
2. Для цілей цієї Директиви терміни «інвестиційна фірма» та «інвестиційні фірми», зазначені у статті 10 Директиви 2004/39/ЄС, означають, відповідно, «керуючу компанію» та «керуючі компанії».

▼M1

3. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї секції ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для встановлення вичерпного переліку інформації, як передбачено в цій статті, з покликанням на статтю 10b(4) Директиви 2004/39/ЄС, яку запропоновані набувачі

повинні вказувати у своєму повідомленні, без обмеження статті 10а(2) зазначеної Директиви. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони та процедури стосовно умов проведення консультацій між відповідними компетентними органами, як передбачено в цій статті, з покликанням на статтю 10(4) Директиви 2004/39/ЄС. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у третьому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 12

1. Кожна держава-член повинна розробити пруденційні правила, яких повинні завжди дотримуватися керуючі компанії, авторизовані в такій державі-члені, стосовно діяльності з управління UCITS, авторизованими згідно із цією Директивою. Зокрема, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії, беручи до уваги характер UCITS, якими управляє керуюча компанія, повинні вимагати, щоб кожна така компанія:

- (a) мала надійні адміністративні процедури та процедури бухгалтерського обліку, механізми контролю та захисту для електронного опрацювання даних і належні механізми внутрішнього контролю, у тому числі, зокрема, правила щодо особистих операцій їхніх працівників або утримання чи управління інвестиціями у фінансові інструменти для інвестування за свій рахунок і забезпечення принаймні, щоб для кожної операції за участю UCITS можна було визначити її походження, сторін, характер, а також час і місце її здійснення і щоб активи UCITS, якими управляє керуюча компанія, інвестувалися згідно з правилами фонду, установчими документами або чинними правовими положеннями.
- (b) мала структуру та організацію, які дають змогу мінімізувати ризик завдання шкоди інтересам UCITS або клієнтів внаслідок конфліктів інтересів між компанією та її клієнтами, між двома її клієнтами, між одним із її клієнтів і UCITS або між двома UCITS.

2. Кожна керуюча компанія, авторизація якої також охоплює послугу дискреційного управління портфелем, зазначену у статті 6(3)(а), повинна:

- (a) не мати права інвестувати весь портфель інвестора або його частину в паї компаній колективного інвестування, якими вона управляє, якщо тільки вона не отримає попередню загальну згоду клієнта;
- (b) стосовно послуг, зазначених у статті 6(3) підпадати під дію положень, встановлених у Директиві Європейського Парламенту і Ради 97/9/ЄС від 03 березня 1997 року про схеми компенсації інвесторам (⁶).

▼M1

3. Без обмеження статті 116, Комісія ухвалює, за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112а ◀ , інструменти, у яких визначаються процедури та механізми, як зазначено в пункті (а) другого підпараграфу параграфа 1, і структури та організаційні вимоги для мінімізації конфліктів інтересів, як зазначено в пункті (b) другого підпараграфу параграфа 1.

▼M1 _____

▼M1

4. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, ухвалених Комісією щодо процедур, механізмів, структур і організаційних вимог, зазначених у

параграфі 3. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 13

1. Якщо правом держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії дозволено делегувати третім особам з метою ефективнішого здійснення діяльності компаній, виконання від їхнього імені однієї або більше функцій, повинні бути дотримані усі зазначені нижче передумови:

- (a) керуюча компанія повинна належним чином поінформувати компетентні органи держави-члена розташування головного офісу; компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні невідкладно передати інформацію компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS;
- (b) делеговані повноваження не повинні підривати дієвість нагляду за керуючою компанією та, зокрема, не повинне перешкоджати діяльності керуючої компанії або управлінню UCITS з максимальним урахуванням інтересів її інвесторів;
- (c) якщо делегування стосується управління інвестиціями, повноваження необхідно надавати тільки компаніям, які авторизовані або зареєстровані для цілей управління активами та підлягають пруденційному нагляду; делегування повинне відповідати критеріям розподілу інвестицій, які періодично встановлюються керуючими компаніями;
- (d) якщо повноваження стосуються управління інвестиціями та надаються компанії третьої країни, необхідно забезпечити співпрацю між відповідними наглядовими органами;
- (e) повноваження щодо основної функції управління інвестиціями не повинні надаватися депозитарію або будь-якій іншій компанії, інтереси яких можуть суперечити інтересам керуючої компанії або власників паїв;
- (f) повинні існувати заходи, які дають змогу особам, що керують діяльністю керуючої компанії, у будь-який момент часу здійснювати ефективний моніторинг діяльності компанії, якій надаються повноваження;
- (g) делеговані повноваження не повинні перешкоджати особам, які керують діяльністю керуючої компанії, у будь-який час надавати подальші вказівки компанії, які делегуються функції, або відкликати повноваження з негайним набуттям чинності, якщо це суперечить інтересам інвесторів;
- (h) беручи до уваги характер функцій, що підлягають делегуванню, компанія, якій будуть делеговані такі функції, повинна мати кваліфікацію та бути здатною виконувати відповідні функції; та
- (i) у проспектах UCITS повинні бути вказані функції, які керуючій компанії було дозволено делегувати згідно із цією статтею.

2. Делегування керуючою компанією будь-яких функцій третім особам не впливає на відповідальність керуючої компанії або депозитарія. Керуюча компанія не повинна делегувати свої функції в такому обсязі, щоб стати фіктивною компанією.

Стаття 14

1. Кожна держава-член повинна розробити правила ведення діяльності, яких повинні завжди дотримуватися керуючі компанії, авторизовані в такій державі-члені. Такі правила повинні принаймні включати принципи, визначені в цьому параграфі. Такі принципи повинні гарантувати, що керуюча компанія:

- (a) діє чесно та справедливо під час ведення господарської діяльності з максимальним урахуванні інтересів UCITS, якою вона управляє, і цілісності ринку;
- (b) діє з належним умінням, турботою та обережністю, з максимальним урахуванні інтересів UCITS, якою вона управляє, і цілісності ринку;
- (c) має та ефективно використовує ресурси та процедури, які необхідні для належного здійснення її господарської діяльності;
- (d) намагається не допускати конфлікти інтересів, а коли їх неможливо не допустити, забезпечує справедливе ставлення до UCITS, якою вона управляє;
- (e) відповідає всім регуляторним вимогам, застосовним до ведення її господарської діяльності, щоб сприяти максимальному врахуванню інтересів її інвесторів і цілісності ринку.

▼ M1

2. Без обмеження статті 116, Комісія ухвалює, за допомогою делегованих актів ► M4 згідно зі статтею 112a ◀, інструменти для забезпечення виконання керуючими компаніями обов'язків, визначених у параграфі 1, зокрема, щоб:

▼ B

- (a) встановити відповідні критерії, згідно з якими компанія діє чесно та справедливо, з належним умінням, турботою та обережністю, з максимальним урахуванні інтересів UCITS;
- (b) визначити принципи, які необхідні для забезпечення того, що керуючі компанії ефективно використовують ресурси та процедури, які необхідні для належного здійснення їхньої господарської діяльності; та
- (c) визначити заходи, вжиття яких можна обґрунтовано очікувати від керуючих компаній для визначення, недопущення, управління або розкриття конфліктів інтересів, а також встановити належні критерії для визначення типів конфліктів інтересів, наявність яких може завдати шкоди інтересам UCITS.

▼ M1 —————

▼ M1

3. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення делегованих актів, ухвалених Комісією щодо критеріїв, принципів і заходів, зазначених у параграфі 2. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼ M4

Стаття 14a

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб керуючі компанії встановили та застосовували політики та практики винагороди, які узгоджуються з раціональним і дієвим управлінням ризиками та сприяють йому і які не заохочують приймати на себе ризики, які не сумісні з профілями ризику, правилами або установчими документами UCITS, якими вони управляють, і не перешкоджають виконанню обов'язку керуючої компанії діяти з максимальним урахуванням інтересів UCITS.
2. Політики та практики винагороди повинні включати фіксовану та змінну частини заробітної плати та дискреційні пенсійні виплати.

3. Політики та практики винагороди застосовуються до категорій персоналу, включно з вищим керівництвом, особами, що беруть на себе ризик, особами, які виконують функцію контролю, і будь-якими працівниками, загальний розмір заробітної плати яких перебуває в діапазоні окладів вищого керівництва та осіб, що беруть на себе ризик, професійна діяльність яких має істотний вплив на профілі ризику керуючих компаній або UCITS, якими вони управляють.

4. Згідно зі статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, ESMA видає настанови, адресовані компетентним органам або учасникам фінансового ринку, стосовно осіб, зазначених у параграфі 3 цієї статті, і застосування принципів, зазначених у статті 14b. У настановах повинні бути враховані принципи раціональних політик винагороди, визначені в Рекомендації Комісії 2009/384/ЄС (⁷), розмір керуючої компанії та розмір UCITS, якою вона управляє, їхня внутрішня організація, а також характер, обсяг і складність їхньої діяльності. У ході розроблення таких настанов ESMA повинна тісно співпрацювати з європейським наглядовим органом (Європейським органом банківського нагляду) (далі — ЕВА), створеним на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 (⁸), щоб забезпечити узгодженість із вимогами, розробленими для інших секторів фінансових послуг, зокрема для кредитних установ та інвестиційних фірм.

Стаття 14b

1. При встановленні та застосуванні політик винагороди, зазначених у статті 14a, керуючі компанії повинні дотримуватися зазначених нижче принципів у спосіб та в обсязі, які відповідають їхньому розміру, внутрішній організації, а також характеру, обсягу та складності їхньої діяльності:

- (a) політика винагороди узгоджується з раціональним і дієвим управлінням ризиками та сприяють йому і не заохочує приймати на себе ризики, які не сумісні з профілями ризику, правилами або установчими документами UCITS, якими управляє керуюча компанія;
- (b) політика винагороди узгоджується з бізнес-стратегією, цілями, цінностями та інтересами керуючої компанії та UCITS, якими вона управляє, та інвесторів у такі UCITS, і включає заходи для недопущення конфліктів інтересів;
- (c) політика винагороди ухвалюється органом управління керуючої компанії у своїй наглядовій функції, і такий орган ухвалює та принаймні щорічно переглядає загальні принципи політики винагороди та несе відповідальність і здійснює нагляд за їх впровадженням; завдання, зазначені в цьому пункті, повинні виконуватися тільки членами органу управління, які не виконують будь-які виконавчі функції у відповідній керуючій компанії і які мають експертні знання у сфері управління ризиками та винагороди;
- (d) реалізація політики винагороди принаймні щорічно підлягає централізованій і незалежній внутрішній перевірці на відповідність політикам і процедурам винагороди, ухваленим органом управління у своїй наглядовій функції;
- (e) персонал, залучений до виконання функцій контролю, отримує компенсацію залежно від досягнення цілей, пов'язаних з його функціями, незалежно від результатів сфер комерційної діяльності, які він контролює;
- (f) нагляд за винагородою вищих посадових осіб, які виконують функції управління ризиками та комплаєнсу, здійснюється безпосередньо комітетом з питань винагороди, за наявності такого комітету;
- (g) якщо винагорода залежить від результатів діяльності, загальну суму винагороди визначають на основі комбінації оцінки результатів діяльності окремого працівника та відповідного структурного підрозділу або відповідної UCITS, оцінки їхніх ризиків і сумарних результатів керуючої компанії при оцінюванні індивідуальних результатів діяльності з урахуванням фінансових і нефінансових критеріїв;

- (h) оцінювання результатів діяльності здійснюється на основі багаторічної програми, що відповідає періоду утримання, рекомендованому інвесторам UCITS, якими управляє керуюча компанія, щоб забезпечити, що процес оцінювання ґрунтується на більш довгострокових результатах діяльності UCITS та на її інвестиційних ризиках і що фактична виплата частин винагороди, обумовлених результатами діяльності, припадала на той самий період;
- (i) гарантована змінна винагорода є винятковою, виплачується лише в разі прийому на роботу нових працівників і обмежується першим роком роботи;
- (j) фіксована та змінна частини винагороди належним чином збалансовані, і фіксована частина становить достатньо високу частку від загальної винагороди, щоб забезпечити можливість реалізації цілком гнучкої політики щодо змінних частин винагороди, у тому числі можливість не виплачувати змінну частину винагороди;
- (k) виплати у зв'язку з достроковим розірванням договору відображають результати роботи, досягнуті за певний період, і розроблені таким чином, щоб не винагороджувати за незадовільні результати роботи;
- (l) вимірювання результатів діяльності, які використовуються для розрахування змінних частин винагороди або груп змінних частин винагороди, включає комплексний механізм коригування для врахування всіх відповідних типів поточних і майбутніх ризиків;

(m) ▼C1

беручи до уваги організаційно-правову форму UCITS та її правила фонду або установчі документи, істотна частка, але в будь-якому випадку не менше 50%, будь-якої змінної частини винагороди складається з паїв відповідної UCITS, еквівалентних часток участі, інструментів, пов'язаних з акціями, або еквівалентних негрошових інструментів зі стимулами, ефективність яких еквівалентна ефективності будь-якого з інструментів, зазначених у цьому пункті, крім випадків, коли управління UCITS складає менше 50% загального портфеля, яким управляє керуюча компанія, у випадку чого мінімальне значення в розмірі 50% не застосовується.

▼M4

Інструменти, зазначені в цьому пункті, повинні підпадати під дію відповідної політики утримання, розробленої задля узгодження стимулів з інтересами керуючої компанії, UCITS, якими вона управляє, та інвесторів таких UCITS. Держави-члени або їхні компетентні органи можуть встановлювати обмеження щодо видів і структур таких інструментів або забороняти використання певних інструментів у відповідних випадках. Цей пункт застосовується як до частки змінної частини винагороди, яку було відстрочено відповідно до пункту (n), так і до частки змінної частини винагороди, яку не було відстрочено;

- (n) істотна частка, у будь-якому разі не менше 40%, змінної частини винагороди відстрочена на належний період з урахуванням періоду утримання, рекомендованого інвесторам відповідної UCITS, і належним чином узгоджена із характером ризиків відповідної UCITS.

Період, зазначений у цьому пункті, повинен становити принаймні три роки; винагорода, яка підлягає сплаті згідно з угодами про відстрочення, розподіляється не швидше, ніж на пропорційній основі; у випадку змінної частини винагороди в особливо значному розмірі принаймні 60% суми підлягає відстроченню;

- (o) змінна частина винагороди, у тому числі відстрочена частка, виплачують або розподіляють, тільки якщо це доцільно з точки зору фінансової ситуації керуючої компанії в цілому та обґрунтовано з точки зору результатів діяльності структурного підрозділу, UCITS та відповідної особи.

Загальна змінна винагорода зазвичай значно скорочується у разі незадовільних або негативних фінансових результатів діяльності відповідної керуючої компанії або UCITS, враховуючи як поточну компенсацію, так і зменшення виплат сум, нарахованих за попередні періоди, у тому числі шляхом застосування механізмів виплати неустойки або повернення раніше отриманих сум;

- (p) пенсійна політика відповідає бізнес-стратегії, цілям, цінностям та довгостроковим інтересам керуючої компанії та UCITS, якими вона управляє.

Якщо працівник залишає керуючу компанію до настання пенсійного віку, дискреційні пенсійні виплати повинні утримуватися керуючою компанією протягом п'яти років у формі інструментів, зазначених у пункті (m). Якщо працівник досягає пенсійного віку, дискреційні пенсійні виплати сплачують працівникові у формі інструментів, зазначених у пункті (m), з урахуванням п'ятирічного періоду утримання;

- (q) персонал повинен взяти на себе зобов'язання не використовувати персональні стратегії хеджування або страхування винагорода та відповідальності задля ослаблення механізмів вирівнювання ризиків, що закладені в їхніх угодах щодо винагорода;
- (r) змінна винагорода не виплачувалася за допомогою механізмів або методів, які полегшують ухилення від виконання вимог, встановлених у цій Директиві.

2. Згідно зі статтею 35 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, ESMA може запитувати інформацію в компетентних органів щодо політик і практик винагорода, зазначених у статті 14a цієї Директиви.

ESMA повинен, у тісній співпраці з ЕБА, включити у свої настанови щодо політик винагорода положення про те, як застосовувати різні галузеві принципи винагорода, як-от принципи, визначені в Директиві Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС (⁹) і Директиві Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС (¹⁰), якщо працівники або інші категорії персоналу надають послуги, які підпадають під дію різних галузевих принципів винагорода.

3. Принципи, визначені в параграфі 1, застосовуються до виплати будь-якого типу, здійсненої керуючою компанією, будь-якої суми, сплаченої безпосередньо самою UCITS, включно з винагородою за результатами діяльності, а також до будь-якої передачі паїв або акцій UCITS, які здійснені на користь категорій персоналу, включно з вищим керівництвом, особами, що беруть на себе ризик, особами, які виконують функцію контролю, і будь-якими працівниками, загальний розмір заробітної плати яких перебуває в діапазоні окладів вищого керівництва та осіб, що беруть на себе ризик, професійна діяльність яких має істотний вплив на їхні профілі ризику або профіль ризику UCITS, якими вони управляють.

4. Керуючі компанії, які є значними за своїм розміром або за розміром UCITS, якими вони управляють, їхньою внутрішньою організацією, а також за характером, обсягом і складністю їхньої діяльності, повинні створити комітет з питань винагорода. Комітет з питань винагорода повинен мати структуру, яка дає йому змогу виносити компетентне і незалежне судження щодо політик та практик винагорода та стимулів, створених для управління ризиками.

Комітет з питань винагорода, який, у відповідних випадках, створений згідно з настановами ESMA, зазначеними у статті 14a(4), відповідає за підготовку рішень щодо винагорода, у тому числі рішень, які мають наслідки для ризиків та управління ризиками відповідної керуючої компанії або UCITS і які ухвалює орган управління у своїй наглядовій функції. Головою комітету з питань винагорода повинен бути член органу управління, який не виконує жодних виконавчих функцій у відповідній керуючій компанії. Членами комітету з питань винагорода повинні бути члени органу управління, які не виконують жодних виконавчих функцій у відповідній керуючій компанії.

Якщо національним правом передбачене представництво інтересів працівників в органі управління, комітет з питань винагорода повинен включати одного або більше представників працівників. При

підготовці своїх рішень комітет з питань винагороди повинен враховувати довгострокові інтереси інвесторів та інших стейкхолдерів, а також суспільний інтерес.

▼ В

Стаття 15

Керуючі компанії або, у відповідних випадках, інвестиційні компанії повинні вживати заходів згідно зі статтею 92 і встановити належні процедури та механізми для забезпечення належного опрацювання скарг інвесторів і відсутності обмежень для інвесторів, які реалізують свої права, якщо керуюча компанія авторизована в державі-члені, іншій ніж держава-член розташування головного офісу UCITS. Такі заходи повинні давати змогу інвесторам подавати скарги офіційною мовою або однією з офіційних мов їхньої держави-члена.

Керуюча компанія також повинна встановити належні процедури та механізми надання інформації на вимогу громадськості або компетентних органів держави-члена розташування головного офісу UCITS.

СЕКЦІЯ 4

Свобода підприємницької діяльності та свобода надання послуг

Стаття 16

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб керуюча компанія, авторизована державою-членом розташування головного офісу, могла вести на їхній території діяльність, на ведення якої вона була авторизована, шляхом заснування філії або на основі свободи надання послуг. Якщо керуюча компанія з такою авторизацією пропонує, без заснування філії, тільки реалізувати паї UCITS, якими вона управляє, як передбачено в додатку II, у державі-члені, іншій ніж держава-член розташування головного офісу UCITS, і не пропонує здійснювати будь-які інші види діяльності або надавати будь-які інші послуги, така реалізація підпадає під дію тільки вимог глави XI.

2. Держави-члени не повинні поширювати на заснування філії або надання послуг будь-яку вимогу щодо авторизації, будь-яку вимогу щодо надання донорського капіталу або будь-який інший захід, що має еквівалентний ефект.

3. Згідно з умовами, визначеними в цій статті, UCITS повинні вільно призначати або перебувати під управлінням керуючої компанії, авторизованої в державі-члені, іншій ніж держава-член розташування головного офісу UCITS, згідно з відповідними положеннями цієї Директиви, за умови, що така керуюча компанія відповідає положенням:

- (a) статті 17 або статті 18; та
- (b) статей 19 і 20.

Стаття 17

1. На додаток до відповідності умовам, встановленим у статях 6 і 7, керуюча компанія, яка має намір заснувати філію на території іншої держави-члена для ведення діяльності, на здійснення якої вона була авторизована, повинна повідомити про це компетентні органи держави-члена розташування головного офісу.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб кожна керуюча компанія, яка має намір заснувати філію на території іншої держави-члена, надала в повідомленні, передбаченому в параграфі 1, таку інформацію та документи:

- (a) держава-член, на території якої керуюча компанія планує заснувати філію;
- (b) програма діяльності, у якій визначені передбачені види діяльності та послуг згідно зі статтею 6(2) та (3) і організаційна структура філії і яка повинна включати опис процесу

управління ризиками, впровадженого керуючою компанією. Вона також повинна містити опис процедур і механізмів, впроваджених згідно зі статтею 15;

- (c) адреса в державі-члені ведення діяльності керуючої компанії, за якою можна отримати документи; та
- (d) імена осіб, відповідальних за управління філією.

3. Крім випадків, коли компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії мають підстави сумніватися в належності адміністративної структури або фінансового стану керуючої компанії, беручи до уваги передбачені види діяльності, вони повинні, упродовж двох місяців після отримання всієї інформації, зазначеної в параграфі 2, повідомити таку інформацію компетентним органам держави-члена ведення діяльності керуючої компанії та повідомити про це відповідну керуючу компанію. Вони також повинні повідомити детальні дані про будь-яку схему компенсації для захисту інвесторів. Якщо компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії відмовляються повідомити інформацію, зазначену в параграфі 2, компетентним органам держави-члена ведення діяльності керуючої компанії, вони повинні повідомити про причини такої відмови відповідну керуючу компанію протягом двох місяців після отримання всієї інформації. Така відмова або будь-яке ненадання відповіді підпадає під дію права на звернення до суду в державі-члені розташування головного офісу керуючої компанії. Якщо керуюча компанія має намір вести діяльність з колективного управління портфелем, зазначену в додатку II, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні додати до документації, направленої компетентним органам держави-члена ведення діяльності керуючої компанії підтвердження авторизації керуючої компанії згідно з положеннями цієї Директиви, опис сфери дії авторизації керуючої компанії та детальні дані про будь-які обмеження типів UCITS, на управління якими авторизована керуюча компанія.

4. Керуюча компанія, яка здійснює свою діяльність через філію на території держави-члена ведення діяльності, повинна відповідати правилам, розробленим державою-членом ведення діяльності керуючої компанії відповідно до статті 14.

5. Компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії відповідають за здійснення нагляду за відповідністю параграфу 4.

6. Перш ніж філія керуючої компанії розпочне свою діяльність, компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії повинні, упродовж двох місяців з моменту отримання інформації, зазначеної в параграфі 2, підготуватися до здійснення нагляду за відповідністю керуючої компанії правилам, які належать до сфери їхньої відповідальності.

7. Після отримання повідомлення від компетентних органів держави-члена ведення діяльності керуючої компанії або, після завершення періоду, передбаченого в параграфі 6, без отримання будь-якого повідомлення від таких органів, філію може бути заснована та може розпочати свою діяльність.

8. У разі зміни будь-яких даних, які повідомлено відповідно до параграфу 2(b), (c) або (d), керуюча компанія повинна повідомити компетентні органи держави-члена розташування головного офісу та держави-члена ведення діяльності керуючої компанії про таку зміну в письмовій формі принаймні за один місяць до впровадження такої зміни, щоб компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії могли ухвалити рішення щодо зміни згідно з параграфом 3, а компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії — згідно з параграфом 6.

▼M6

Якщо внаслідок зміни, зазначеної в першому підпараграфі, керуюча компанія більше не відповідатиме цій Директиві, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні повідомити керуючій компанії, упродовж 15 робочих днів після отримання всієї інформації, зазначеної в першому підпараграфі, що вона не повинна впроваджувати таку зміну. У такому разі компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні повідомити про це компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії.

Якщо зміна, зазначена в першому підпараграфі, була впроваджена після передачі інформації згідно з другим підпараграфом і внаслідок такої зміни керуюча компанія більше не відповідає цій Директиві, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні вжити всіх належних заходів згідно зі статтею 98 і повинні без невинуватеної затримки повідомити про вжиті заходи компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії.

▼B

9. У разі зміни даних, повідомлених згідно з першим підпараграфом параграфа 3, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні повідомити про це компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні оновлювати інформацію, яка міститься в підтвердженні, зазначеному у третьому підпараграфі параграфа 3, та інформувати компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії в разі зміни сфери дії авторизації керуючої компанії або даних про будь-які обмеження типів UCITS, на управління якими авторизована керуюча компанія.

▼M1

10. Щоб забезпечити послідовну гармонізацію цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити інформацію, яка підлягає повідомленню згідно з параграфами 1, 2, 3, 8 і 9. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для встановлення стандартних форм, шаблонів і процедур передачі інформації згідно з параграфами 3 і 9. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у третьому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 18

1. Будь-яка керуюча компанія, що має намір вести діяльність, на здійснення якої вона була авторизована, на території іншої держави-члена вперше на основі свободи надання послуг, повинна повідомити зазначену нижче інформацію компетентним органам держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії:

- (a) держава-член, на території якої керуюча компанія має намір здійснювати діяльність; та
- (b) програма діяльності, у якій визначені передбачені види діяльності та послуг, зазначені у статті 6(2) та (3), і яка повинна включати опис процесу управління ризиками, впровадженого керуючою компанією. Вона також повинна містити опис процедур і механізмів, впроваджених згідно зі статтею 15.

2. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні, протягом одного місяця після отримання інформації, зазначеної в параграфі 1, надати її компетентним органам держави-члена ведення діяльності керуючої компанії. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії також повинні повідомити детальні дані про будь-яку застосовну схему компенсації для захисту інвесторів. Якщо керуюча компанія має намір вести діяльність з колективного управління портфелем, як зазначено в додатку II, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні додати до документації, направленої компетентним органам держави-члена ведення діяльності керуючої компанії підтвердження авторизації керуючої компанії згідно з положеннями цієї Директиви, опис сфери дії авторизації керуючої компанії та детальні дані про будь-які обмеження типів UCITS, на управління якими авторизована керуюча компанія. Незважаючи на статті 20 та 93, після цього керуюча компанія може розпочати здійснювати діяльність у державі-члені ведення діяльності керуючої компанії.

3. Керуюча компанія, яка здійснює свою діяльність на основі свободи надання послуг, повинна відповідати правилам, розробленим державою-членом розташування головного офісу керуючої компанії відповідно до статті 14.
4. У разі зміни інформації, повідомленої згідно з параграфом 1(b), керуюча компанія повинна повідомити компетентні органи держави-члена розташування головного офісу та держави-члена ведення діяльності керуючої компанії про таку зміну в письмовій формі до впровадження такої зміни. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні оновлювати інформацію, яка міститься в підтвердженні, зазначеному в параграфі 2, та інформувати компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії в разі зміни сфери дії авторизації керуючої компанії або даних про будь-які обмеження типів UCITS, на управління якими авторизована керуюча компанія.

▼ M1

5. Щоб забезпечити послідовну гармонізацію цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення інформації, яка підлягає повідомленню згідно з параграфами 1, 2 і 4. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для встановлення стандартних форм, шаблонів і процедур передачі інформації згідно з параграфами 2 і 4. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у третьому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼ B

Стаття 19

1. Керуюча компанія, що здійснює діяльність з колективного управління портфелем на транскордонній основі шляхом заснування філії або на основі свободи надання послуг, повинна дотримуватися правил держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії, які стосуються організації керуючої компанії, у тому числі механізмів делегування, процедур управління ризиками, пруденційних правил і нагляду, процедур, зазначених у статті 12, вимог щодо звітування керуючої компанії. Такі правила не повинні бути жорсткішими, ніж правила, які застосовуються до керуючих компаній, які здійснюють діяльність тільки в державі-члені розташування головного офісу.
2. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії відповідають за здійснення нагляду за відповідністю параграфу 1.
3. Керуюча компанія, що здійснює діяльність з колективного управління портфелем на транскордонній основі шляхом заснування філії або на основі свободи надання послуг, повинна дотримуватися правил держави-члена розташування головного офісу UCITS, які стосуються заснування та функціонування UCITS, зокрема правил, які застосовуються до:
- (a) створення й авторизації UCITS;
 - (b) випуску та погашення паїв і акцій;
 - (c) інвестиційних політик та обмежень, у тому числі розрахування загальної експозиції та левериджу;
 - (d) обмежень на отримання кредитів, кредитування та продажі без покриття;
 - (e) оцінювання активів і бухгалтерського обліку UCITS;
 - (f) розрахуванні ціни випуску або погашення, а також помилок у розрахуванні вартості чистих активів і пов'язаної компенсації інвесторам;
 - (g) розподілу або реінвестування доходу;

- (h) вимог щодо розкриття інформації та звітування UCITS, включно з проспектами, ключовою інформацією для інвесторів і періодичними звітами;
 - (i) заходів з метою реалізації;
 - (j) відносин з власниками паїв;
 - (k) злиття та реструктуризації UCITS;
 - (l) припинення діяльності та ліквідації UCITS;
 - (m) якщо застосовно, змісту реєстру власників паїв;
 - (n) зборів за видачу ліцензій і здійснення нагляду стосовно UCITS; та
 - (o) реалізації власниками паїв прав голосу та інших прав власників паїв стосовно пунктів (a)–(m).
4. Керуюча компанія повинна виконувати обов'язки, визначені у правилах фонду або в установчих документах, а також обов'язки, визначені в проспекті, які повинні відповідати застосовному праву, як зазначено в параграфах 1 і 3.
5. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS відповідають за здійснення нагляду за відповідністю параграфам 3 і 4.
6. Керуюча компанія повинна ухвалити рішення та відповідає за ухвалення та впровадження всіх механізмів і організаційних рішень, які необхідні для забезпечення дотримання правил, що стосуються заснування та функціонування UCITS, і обов'язків, визначених у правилах фонду або в установчих документах, а також обов'язків, визначених у проспекті.
7. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії відповідають за здійснення нагляду за належністю механізмів та організації керуючої компанії, щоб керуюча компанія мала змогу дотримуватися обов'язків і правил, що стосуються заснування та функціонування всіх UCITS, якими вона управляє.
8. Держави-члени повинні забезпечити, щоб на будь-яку керуючу компанію, авторизовану в державі-члені, не поширювалися жодні додаткові вимоги, встановлені в державі-члені розташування головного офісу UCITS щодо предмета цієї Директиви, окрім як у випадках, зазначених у цій Директиві.

Стаття 20

1. Без обмеження статті 5, керуюча компанія, яка подає заяву на управління UCITS, що має осідок в іншій державі-члені, повинна надати компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS таку документацію:

▼ M4

- (a) письмовий договір з депозитарієм, зазначений у статті 22(2);

▼ B

- (b) інформацію про угоди щодо делегування функцій управління та адміністрування інвестицій, зазначених у додатку II.

Якщо керуюча компанія вже управляє іншими UCITS того самого типу в державі-члені розташування головного офісу UCITS, достатньо надати покликання на вже подану документацію.

2. В обсязі, у якому це необхідно для забезпечення дотримання правил, які належать до сфери їхньої відповідальності, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS можуть звернутися до компетентних органів держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії за роз'ясненнями та інформацією стосовно документації, зазначеної в параграфі 1, і, на основі підтвердження, зазначеного у статтях 17 і 28, стосовно того, чи тип UCITS, для якого запитують авторизацію, охоплюється авторизацією керуючої компанії. Якщо застосовно, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні надати свій висновок упродовж 10 робочих днів з моменту подання початкового запиту.

3. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS можуть відхилити заяву керуючої компанії, тільки якщо:

- (a) керуюча компанія не відповідає правилам, які належать до сфери їхньої відповідальності відповідно до статті 19;
- (b) керуюча компанія не авторизована компетентними органами держави-члена розташування головного офісу на управління типом UCITS, для якого запитують авторизацію; або
- (c) керуюча компанія не надала документацію, зазначену в параграфі 1.

Перші ніж відхилити заяву, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні провести консультації з компетентними органами держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії.

4. Про будь-які подальші істотні зміни документації, зазначеної в параграфі 1, керуюча компанія повинна повідомляти компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS.

▼ M1

5. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення інформації, яка повинна надаватися компетентним органам у заяві на управління UCITS, що має осідок в іншій державі-члені. Комісія може ухвалити регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно з процедурою, встановленою у статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для встановлення стандартних форм, шаблонів і процедур такого надання інформації. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у третьому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼ B

Стаття 21

1. Держава-член ведення діяльності керуючої компанії може, для статистичних цілей, вимагати, щоб усі керуючі компанії, які мають філії на її території, періодично звітували про діяльність, яка здійснюється в такій державі-члені ведення діяльності, компетентним органам такої держави-члена ведення діяльності.
2. Держава-член ведення діяльності керуючої компанії може вимагати, щоб керуючі компанії, які здійснюють діяльність на її території шляхом заснування філії або на основі свободи надання послуг, надавали інформацію, необхідну для моніторингу їх дотримання правил, які належать до сфери відповідальності держави-члена ведення діяльності і які застосовуються до них. Такі вимоги не повинні бути суворішими, ніж вимоги, які та сама держава-член встановлює для керуючих компаній, авторизованих у такій державі-члені, для цілей моніторингу їх відповідності тим самим стандартам. Керуюча компанія повинна забезпечити, щоб процедури та механізми, зазначені у статті 15, давали змогу компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS отримувати інформацію, зазначену в цьому параграфі, безпосередньо від керуючої компанії.
3. Якщо компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії, встановлюють, що керуюча компанія, яка має філію або надає послуги на її території, порушила одне з правил, що належать до сфери їхньої відповідальності, такі органи повинні вимагати, щоб відповідна керуюча компанія припинила таке порушення, і повинні повідомити про це компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії.
4. Якщо відповідна керуюча компанія відмовляється надати державі-члену ведення діяльності керуючої компанії інформацію, що належить до сфери її відповідальності, або не вживає необхідних заходів для припинення порушення, зазначеного в параграфі 3, компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні повідомити про це компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу

керуючої компанії повинні за першої можливості вжити всіх належних заходів для забезпечення того, щоб відповідна керуюча компанія надала інформацію, запитану державою-членом ведення діяльності керуючої компанії відповідно до параграфу 2, або припинила порушення. Характер таких заходів повинен бути доведений до відома компетентних органів держави-члена ведення діяльності керуючої компанії.

▼M1

5. Якщо, незважаючи на заходи, вжиті компетентними органами держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії або внаслідок того, що такі заходи виявилися неналежними або не доступні у відповідній державі-члені, керуюча компанія продовжує відмовлятися надавати інформацію, запитану державою-членом ведення діяльності керуючої компанії відповідно до параграфу 2, або продовжує порушувати правові чи регуляторні положення, зазначені у вказаному параграфі, які є чинними в державі-члені ведення діяльності керуючої компанії, компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії можуть здійснити будь-яку із зазначених нижче дій:

- (a) повідомивши компетентним органам держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії, вжити належних заходів, у тому числі згідно зі статтями 98 і 99, для запобігання подальшим порушенням або покарання за них і, наскільки це необхідно, для запобігання ініціюванню такою керуючою компанією будь-яких подальших операцій на її території. Держави-члени повинні забезпечити можливість вручення на їхній території правових документів, необхідних для застосування таких заходів до керуючих компаній. Якщо послугою, яка надається на території держави-члена ведення діяльності керуючої компанії, є управління UCITS, держава-член ведення діяльності керуючої компанії може вимагати, щоб керуюча компанія припинила управління такою UCITS; або
- (b) якщо вони вважають, що компетентний орган держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії не здійснив належних дій, направити справу на розгляд ESMA, що може діяти згідно з повноваженнями, наданими йому відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) №1095/2010.

▼B

6. Будь-який інструмент, ухвалений відповідно до параграфів 4 або 5, що передбачає заходи або санкції, повинен бути належним чином обґрунтований і повідомлений відповідній керуючій компанії. Кожен такий інструмент підпадає під дію права на звернення до суду в державі-члені, яка його ухвалила.

▼M1

7. До проведення процедури, встановленої в параграфах 3, 4 або 5, компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії можуть, у надзвичайних ситуаціях, вжити будь-яких запобіжних заходів, необхідних для захисту інтересів інвесторів та інших осіб, яким надаються послуги. Комісія, ESMA та компетентні органи інших відповідних держав-членів інформуються про такі заходи за першої можливості. Після консультацій з компетентними органами відповідних держав-членів, Комісія може вирішити, що відповідна держава-член повинна змінити або скасувати такі заходи, без обмеження повноваження ESMA згідно зі статтею 17 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

8. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні провести консультації з компетентними органами держави-члена розташування головного офісу UCITS, перші ніж відкликати авторизацію керуючої компанії. У таких випадках компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні вжити належних заходів для захисту інтересів інвесторів. Такі заходи можуть включати рішення, які запобігають ініціюванню відповідною керуючою компанією будь-яких подальших операцій на її території. Кожні два роки Комісія видає звіт про такі випадки.

▼M1

9. Держави-члени повинні повідомити ESMA та Комісію про кількість і тип випадків, у яких вони відмовляють в авторизації згідно зі статтею 17 або відхиляють заяву згідно зі статтею 20, а також про будь-які заходи, вжиті згідно з параграфом 5 цієї статті.

▼B

Кожні два роки Комісія видає звіт про такі випадки.

ГЛАВА IV

ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ДЕПОЗИТАРІЯ

▼M4

Стаття 22

1. Інвестиційна компанія та, для кожного зі спільних фондів, якими вона управляє, керуюча компанія повинні забезпечити призначення єдиного депозитарія згідно із цією главою.

2. Призначення депозитарія повинне бути підтверджене письмовим договором.

Такий договір повинен, між іншим, регулювати потік інформації, яка вважається необхідною, щоб депозитарій міг виконувати свої функції для UCITS, для яких він був призначений депозитарієм, як встановлено в цій Директиві та в інших відповідних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях.

3. Депозитарій повинен:

- (a) гарантувати, що продаж, випуск, погашення та скасування паїв UCITS здійснюються згідно із застосовним національним правом і правилами фонду або установчими документами;
- (b) гарантувати, що вартість паїв UCITS розраховують згідно із застосовним національним правом і правилами фонду або установчими документами;
- (c) виконувати вказівки керуючої компанії або інвестиційної компанії, крім випадків, коли вони суперечать застосовному національному праву, правилам фонду або установчим документам;
- (d) гарантувати, що будь-які платежі за всіма операціями з активами UCITS переказуються UCITS у звичайні строки;
- (e) гарантувати використання доходів UCITS згідно із застосовним національним правом і правилами фонду або установчими документами.

4. Депозитарій повинен забезпечити належний моніторинг усіх грошових потоків UCITS, а також, зокрема, отримання всіх платежів, здійснених інвесторами або від їхнього імені за підпискою на паї UCITS, і зарахування всіх готівкових коштів UCITS на рахунки грошових коштів, які:

- (a) відкриті на ім'я UCITS, керуючої компанії, що діє від імені UCITS, або депозитарія, що діє від імені UCITS;
- (b) відкриті в установі, зазначеній у пунктах (a), (b) та (c) статті 18(1) Директиви Комісії 2006/73/ЄС ⁽¹¹⁾; та
- (c) ведуться згідно з принципами, визначеними у статті 16 Директиви 2006/73/ЄС.

Якщо рахунки грошових коштів відкриті на ім'я депозитарія, що діє від імені UCITS, на такі рахунки не повинні зараховуватися ні кошти установи, зазначеної в пункті (b) першого підпараграфу, ні власні кошти депозитарія.

5. Активи UCITS передають депозитарію на зберігання таким чином:

- (a) стосовно фінансових інструментів, які можуть перебувати на зберіганні, депозитарій повинен:

- (i) зберігати всі фінансові інструменти, які можуть бути зареєстровані на рахунку фінансових інструментів, відкритому в бухгалтерських книгах депозитарія, і всі фінансові інструменти, які можуть бути фізично передані депозитарію;
 - (ii) забезпечити, щоб усі фінансові інструменти, що можуть бути зареєстровані на рахунку фінансових інструментів, відкритому в бухгалтерських книгах депозитарія, були зареєстровані в бухгалтерських книгах депозитарія на відокремлених рахунках згідно з принципами, визначеними у статті 16 Директиви 2006/73/ЄС, відкритих на ім'я UCITS або керуючої компанії, яка діє від імені UCITS, щоб їх завжди можна було чітко ідентифікувати як такі, що належать UCITS згідно зі застосовним правом;
- (b) стосовно інших активів депозитарій повинен:
- (i) перевіряти право власності UCITS або керуючої компанії, що діє від імені UCITS, на такі активи шляхом оцінювання наявності в UCITS або керуючої компанії, що діє від імені UCITS, права власності на основі інформації або документів, наданих UCITS або керуючою компанією, і, за наявності, на основі зовнішніх доказів;
 - (ii) вести облік таких активів, на які, як він переконався, UCITS або керуюча компанія, що діє від імені UCITS, має право власності, і оновлювати дані обліку.
6. Депозитарій повинен регулярно надавати керуючій компанії або інвестиційній компанії повний перелік усіх активів UCITS.
7. Активи, які перебувають на зберіганні в депозитарія, не повинні повторно використовуватися депозитарієм або будь-якою третьою особою, які була делегована функція зберігання, за їхній власний рахунок. Повторне використання включає будь-яку операцію з активами, які перебувають на зберіганні, у тому числі, між іншим, передачу, надання в заставу, продаж або надання в позику. Активи, які перебувають на зберіганні в депозитарія, дозволяється повторно використовувати, тільки якщо:
- (a) повторне використання активів здійснюється за рахунок UCITS;
 - (b) депозитарій виконує вказівки керуючої компанії від імені UCITS;
 - (c) повторне використання здійснюється на користь UCITS та в інтересах власників паїв; та
 - (d) за операцією надане високоякісне та ліквідне забезпечення, отримане UCITS за угодою про передачу права власності.

Ринкова вартість забезпечення завжди повинна дорівнювати принаймні ринковій вартості повторно використаних активів плюс премія.

8. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у разі неплатоспроможності депозитарія та/або будь-якої третьої особи, розташованої в Союзі, якій було делеговане зберігання активів UCITS, активи UCITS не підлягали розподілу або реалізації на користь кредиторів такого депозитарія та/або такої третьої особи.

▼M4

Стаття 22a

1. Депозитарій не повинен делегувати третім особам функції, зазначені у статті 22(3) і (4).
2. Депозитарій може делегувати третім особам функції, зазначені у статті 22(5), тільки якщо:
 - (a) завдання делегують не з наміром ухилення від вимог, встановлених у цій Директиві;
 - (b) депозитарій може довести наявність об'єктивної причини для такого делегування;
 - (c) депозитарій з належним умінням, турботою та обережністю вибрав і призначив будь-яку третю особу, якій він має намір делегувати частини своїх завдань, і продовжує здійснювати з належним умінням, турботою та обережністю періодичну перевірку та постійний моніторинг

будь-якої третьої особи, які він делегував частини своїх завдань, а також механізмів третьої особи, пов'язаних із делегованими їй питаннями.

3. Функції, зазначені у статті 22(5), можуть бути делеговані депозитарієм третій особі, тільки якщо така третя особа у будь-який момент часу під час виконання делегованих їй завдань:

- (a) має структури та експертні знання, які є відповідними та пропорційними характеру та складності активів UCITS або керуючої компанії, що діє від імені UCITS, які були їй довірені;
- (b) стосовно завдань зі зберігання, зазначених у пункті (a) статті 22(5), підлягає:
 - (i) ефективному пруденційному регулюванню, у тому числі мінімальним вимогам до капіталу, і нагляду в межах відповідної юрисдикції;
 - (ii) періодичному зовнішньому аудиту для гарантування того, що фінансові інструменти перебувають у її володінні;
- (c) відокремлює активи клієнтів депозитарія від власних активів і від активів депозитарія так, щоб вони в будь-який момент часу могли бути чітко ідентифіковані як такі, що належать клієнтам конкретного депозитарія;
- (d) вживає всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб у разі неплатоспроможності третьої особи, активи UCITS, які перебувають на зберіганні у третьої особи, не підлягали розподілу або реалізації на користь кредиторів такої третьої особи; та
- (e) дотримується загальних обов'язків і заборон, встановлених у статті 22(2), (5) і (7) та у статті 25. Незважаючи на пункт (b)(i) першого підпараграфу, якщо правом третьої країни вимагається, щоб певні фінансові інструменти перебували на зберіганні у місцевого суб'єкта і жоден місцевий суб'єкт не відповідає вимогам щодо делегування, встановленим у зазначеному пункті, депозитарій може делегувати свої функції такому місцевому суб'єкту тільки в обсязі, що вимагається правом такої третьої країни, тільки поки відсутні місцеві суб'єкти, які відповідають вимогам щодо делегування, і тільки коли:
 - (a) інвесторів відповідної UCITS належним чином повідомили, до здійснення інвестицій, про те, що таке делегування вимагається у зв'язку із правовими перешкодами у праві третьої країни, про обставини, які обґрунтовують делегування, і про ризики, пов'язані з таким делегуванням;
 - (b) інвестиційна компанія або керуюча компанія від імені UCITS надала депозитарію вказівку делегувати зберігання таких фінансових інструментів такому місцевому суб'єкту.

У свою чергу, третя особа може передоручити такі функції відповідно до тих самих вимог. У такому випадку стаття 24(2) застосовується *mutatis mutandis* до відповідних осіб.

4. Для цілей цієї статті надання послуг, як визначено в Директиві Європейського Парламенту і Ради 98/26/ЄС (¹²), системами розрахунків за операціями із цінними паперами, призначеними для цілей такої Директиви, або надання подібних послуг системами розрахунків за операціями із цінними паперами третіх країн не вважається делегуванням функцій зберігання.

▼ B

Стаття 23

1. Депозитарій повинен мати зареєстрований офіс або мати осідок у державі-члені розташування головного офісу UCITS.

▼ M4

2. Депозитарій повинен бути:

- (a) національним центральним банком;
- (b) кредитною установою, авторизованою згідно з Директивою 2013/36/ЄС; або

- (с) іншою юридичною особою, авторизованою компетентним органом, згідно з правом держави-члена, на здійснення депозитарної діяльності відповідно до цієї Директиви, яка підпадає під дію вимог до достатності капіталу, що не нижчі за вимоги, розраховані залежно від вибраного підходу згідно зі статтею 315 або 317 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 (¹³), і яка має власні кошти, розмір яких не нижчий за суму початкового капіталу згідно зі статтею 28(2) Директиви 2013/36/ЄС.

Юридична особа, як зазначено в пункті (с) першого підпараграфа, підлягає пруденційному регулюванню та постійному нагляду і повинна відповідати таким мінімальним вимогам:

- (а) вона повинна мати інфраструктуру, необхідну для зберігання фінансових інструментів, які можуть бути зареєстровані на рахунку фінансових інструментів, відкритому в бухгалтерських книгах депозитарія;
- (b) вона повинна встановити належні політики та процедури, які є достатніми для забезпечення відповідності суб'єкта, у тому числі його керівників і працівників, своїм зобов'язанням відповідно до цієї Директиви;
- (с) вона повинна мати надійні адміністративні та бухгалтерські процедури, механізми внутрішнього контролю, дієві процедури оцінювання ризиків і ефективні механізми контролю та захисту для систем опрацювання інформації;
- (d) вона повинна підтримувати та застосовувати дієві організаційні й адміністративні механізми для вжиття всіх можливих заходів, розроблених з метою запобігання конфліктам інтересів;
- (е) вона повинна забезпечити ведення записів щодо всіх своїх послуг, діяльності та операцій, які мають бути достатніми, щоб надати компетентному органу можливість виконувати його завдання з нагляду та вживати заходи для забезпечення виконання, передбачені в цій Директиві;
- (f) вона повинна вживати розумних заходів, щоб забезпечити безперервність і регулярність виконання своїх депозитарних функцій шляхом використання належних і пропорційних систем, ресурсів і процедур, у тому числі для здійснення своєї депозитарної діяльності;
- (g) усі члени її органу управління та вище керівництво повинні завжди мати достатньо добру репутацію, володіти достатніми знаннями, навичками та досвідом;
- (h) її орган управління повинен володіти належними колективними знаннями, навичками та досвідом, щоб мати змогу розуміти депозитарну діяльність, у тому числі основні ризики;
- (і) кожен член органу управління та вище керівництво повинні діяти згідно з принципами чесності та доброчесності.

3. Держави-члени повинні визначити, які з категорій установ, зазначених у першому підпараграфі параграфа 2, мають право бути депозитаріями.

4. Інвестиційні компанії або керуючі компанії, що діють від імені UCITS, якими вони управляють, які до 18 березня 2016 року призначили в якості депозитарія установу, що не відповідає вимогам, встановленим у параграфі 2, повинні призначити депозитарія, який відповідає таким вимогам, до 18 березня 2018 року.

▼M4 _____

▼M4

Стаття 24

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб депозитарій ніс відповідальність перед UCITS і власниками паїв UCITS за втрати, спричинені депозитарієм або третьою особою, які було делеговане зберігання фінансових інструментів, які перебувають на зберіганні згідно з пунктом (а) статті 22(5).

У разі втрати фінансового інструмента, який перебував на зберіганні, держави-члени повинні забезпечити, щоб депозитарій без невинуватеної затримки повернув фінансовий інструмент такого самого типу або відповідну суму UCITS або керуючій компанії, що діє від імені UCITS. Депозитарій не несе відповідальності, якщо він може довести, що втрата сталася внаслідок зовнішньої події поза межами його розумного контролю, наслідків якої неможливо було уникнути, незважаючи на всі зусилля у протилежному напрямку.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб депозитарій також несе відповідальність перед UCITS і перед інвесторами UCITS за всі інші втрати, які вони понесли внаслідок неналежного виконання депозитарієм своїх обов'язків за цією Директивою через недбалість або умисел.

2. На відповідальність депозитарія, зазначену в параграфі 1, не впливає жодне делегування, як зазначено у статті 22а.

3. Відповідальність депозитарія, зазначена в параграфі 1, не може бути виключена або обмежена договором.

4. Будь-який договір, який суперечить параграфу 3, вважається нікчемним.

5. Власники паїв UCITS можуть ініціювати притягнення депозитарія до відповідальності безпосередньо або опосередковано, через керуючу компанію або інвестиційну компанію, за умови, що це не призведе до подвійного відшкодування шкоди або нерівного ставлення до власників паїв.

Стаття 25

1. Компанія не має права діяти одночасно як керуюча компанія і як депозитарій. Компанія не має права діяти одночасно як інвестиційна компанія і як депозитарій.

2. Під час виконання своїх відповідних функцій керуюча компанія та депозитарій повинні діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно та виключно в інтересах UCITS та інвесторів UCITS. Під час виконання своїх відповідних функцій інвестиційна компанія та депозитарій повинні діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно та виключно в інтересах UCITS та інвесторів UCITS.

Депозитарій не повинен здійснювати діяльність стосовно UCITS або керуючої компанії від імені UCITS, що може створювати конфлікти інтересів між UCITS, інвесторами UCITS, керуючою компанією та депозитарієм, крім випадків, коли він функціонально та ієрархічно відокремив виконання своїх депозитарних завдань від інших потенційно конфліктуючих завдань і належним чином здійснюється виявлення, управління, моніторинг і розкриття потенційних конфліктів інтересів інвесторам UCITS.

Стаття 26

1. У праві або правилах спільного фонду повинні бути встановлені умови заміни керуючої компанії та депозитарія, а також правила для забезпечення захисту власників паїв у випадку такої заміни.

2. У праві або установчих документах інвестиційної компанії повинні бути встановлені умови заміни керуючої компанії та депозитарія, а також правила для забезпечення захисту власників паїв у випадку такої заміни.

▼M4

Стаття 26а

Депозитарій повинен надавати компетентним органам на їх вимогу всю інформацію, яку він отримав під час виконання своїх обов'язків і яка може бути необхідною його компетентним органам або компетентним органам UCITS чи керуючої компанії.

Якщо компетентні органи UCITS або керуючої компанії відмінні від компетентних органів депозитарія, компетентні органи депозитарія повинні невідкладно передати отриману інформацію компетентним органам UCITS або керуючої компанії.

Стаття 26б

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 112а, у яких визначаються:

- (a) дані, які повинні бути включені до письмового договору, зазначеного у статті 22(2);
- (b) умови виконання депозитарних функцій відповідно до статті 22(3), (4) та (5), у тому числі:
 - (i) типи фінансових інструментів, які входять у сферу дії обов'язків депозитарія зі зберігання згідно з пунктом (а) статті 22(5);
 - (ii) умови, згідно з якими депозитарій може виконувати свої обов'язки зі зберігання стосовно фінансових інструментів, зареєстрованих у центрального депозитарія;
 - (iii) умови, згідно з якими депозитарій повинен зберігати фінансові інструменти, випущені у формі іменних інструментів і зареєстровані в емітента або реєстратора, згідно з пунктом (b) статті 22(5);
- (c) обов'язки щодо належної сумлінності депозитаріїв згідно з пунктом (c) статті 22а(2);
- (d) обов'язок щодо відокремлення згідно з пунктом (c) статті 22а(3);
- (e) заходи, які повинні бути вжиті третьою особою згідно з пунктом (d) статті 22а(3);
- (f) умови та обставини, за яких фінансові інструменти, які перебувають на зберіганні, вважаються втраченими для цілей статті 24;
- (g) що вважається зовнішніми подіями поза межами розумного контролю, наслідків яких неможливо було уникнути, незважаючи на всі зусилля у протилежному напрямку, згідно зі статтею 24(1);
- (h) умови виконання вимоги щодо незалежності, зазначеної у статті 25(2).

▼В

ГЛАВА V

ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНИХ КОМПАНІЙ

СЕКЦІЯ 1

Умови започаткування діяльності

Стаття 27

Інвестиційні компанії допускають до ведення діяльності за умови наявності попередньої авторизації, наданої компетентними органами держави-члена розташування головного офісу інвестиційної компанії.

Держави-члени повинні визначити організаційно-правову форму для створення інвестиційної компанії.

Зареєстрований офіс інвестиційної компанії повинен бути розташований у державі-члені розташування головного офісу інвестиційної компанії.

Стаття 28

Інвестиційна компанія не повинна здійснювати види діяльності, інші ніж види діяльності, зазначені у статті 1(2).

Стаття 29

1. Без обмеження інших умов загального застосування, встановлених у національному праві, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу інвестиційної компанії не повинні надавати авторизацію інвестиційній компанії, яка не призначила керуючу компанію, крім випадків, коли така інвестиційна компанія має достатній початковий капітал в розмірі принаймні 300 000 євро. Крім того, якщо інвестиційна компанія не призначила керуючу компанію, авторизовану згідно із цією Директивою, застосовуються такі умови:

- (a) авторизація надається, тільки якщо заява про надання авторизації супроводжується програмою діяльності, у якій принаймні визначена організаційна структура інвестиційної компанії; та
- (b) директори інвестиційної компанії повинні мати достатньо добру репутацію та достатній досвід, у тому числі стосовно виду діяльності, яку здійснює керуюча компанія, із цією метою: імена директорів та всіх осіб, які змінюють їх на посаді, повинні невідкладно повідомлятися компетентним органам; рішення щодо діяльності інвестиційної компанії повинні ухвалювати принаймні дві особи, які відповідають зазначеним умовам; «директори» означає особи, які, згідно з правом або установчими документами, представляють інвестиційну компанію або фактично визначають політику компанії; та
- (c) за наявності тісних зв'язків між інвестиційною компанією та іншими фізичними або юридичними особами компетентні органи повинні надавати авторизацію, тільки якщо такі тісні зв'язки не перешкоджають ефективному виконанню їхніх наглядових функцій.

Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу інвестиційної компанії також відмовляють у наданні авторизації, якщо закони, підзаконні нормативно-правові акти або адміністративні положення третьої країни, які регулюють діяльність однієї або більше фізичних чи юридичних осіб, з якими інвестиційна компанія має тісні зв'язки, або труднощі, пов'язані із забезпеченням їх виконання, перешкоджають ефективному виконанню їхніх наглядових функцій. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу інвестиційної компанії повинні вимагати від інвестиційних компаній надання необхідної їм інформації.

2. Якщо інвестиційна компанія не призначила керуючу компанію, інвестиційну компанію повідомляють про надання або відмову в наданні авторизації протягом шести місяців після подання повної заяви. У разі відмови в наданні авторизації необхідно вказати її причини.

3. Інвестиційна компанія може розпочати свою діяльність відразу після отримання авторизації.

4. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу інвестиційної компанії можуть відкликати авторизацію, надану інвестиційній компанії відповідно до цієї Директиви, тільки якщо така компанія:

- (a) не користується авторизацією упродовж 12 місяців, прямо відмовляється від авторизації або не здійснювала діяльність, яка підпадає під дію цієї Директиви, упродовж попередніх шести місяців або більше, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила припинення дії авторизації у таких випадках;
- (b) отримала авторизацію шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів;
- (c) більше не виконує умови, згідно з якими було надано авторизацію;
- (d) серйозно або систематично порушувала положення, ухвалені відповідно до цієї Директиви; або
- (e) підпадає під будь-який із випадків, коли національним правом передбачене відкликання.

▼M1

5. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї Директиви ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення:

- (a) інформації, яку необхідно надавати компетентним органам у заяві про надання авторизації інвестиційній компанії, включаючи програму діяльності; та

- (b) перешкод, які можуть перешкоджати ефективному виконанню наглядових функцій компетентного органу, згідно з параграфом 1(с).

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

6. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для встановлення стандартних форм, шаблонів і процедур надання інформації, зазначеної в пункті (а) першого підпараграфу параграфа 5. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

СЕКЦІЯ 2

Умови операційної діяльності

Стаття 30

▼M4

Статті 13–14b застосовуються *mutatis mutandis* до інвестиційних компаній, які не призначили керуючу компанію, авторизовану згідно із цією Директивою.

▼B

Для цілей статей, зазначених у першому параграфі, «керуюча компанія» означає «інвестиційну компанію».

Інвестиційні компанії управляють тільки активами власного портфеля і не повинні, за жодних обставин, отримувати будь-які повноваження щодо управління активами від імені третьої особи.

Стаття 31

Кожна держава-член розташування головного офісу інвестиційної компанії повинна розробити пруденційні правила, яких повинні завжди дотримуватися інвестиційні компанії, що не призначили керуючу компанію, авторизовану згідно із цією Директивою.

Зокрема, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу інвестиційної компанії, також беручи до уваги характер інвестиційної компанії, повинні вимагати, щоб компанія мала надійні адміністративні процедури та процедури бухгалтерського обліку, механізми контролю та захисту для електронного опрацювання даних і належні механізми внутрішнього контролю, у тому числі, зокрема, правила щодо особистих операцій їхніх працівників або утримання чи управління інвестиціями у фінансові інструменти для інвестування її початкового капіталу і забезпечення принаймні, щоб для кожної операції за участю компанії можна було визначити її походження, сторін, характер, а також час і місце її здійснення і щоб активи інвестиційної компанії інвестувалися згідно з установчими документами або чинними правовими положеннями.

▼M4 _____

▼B

ГЛАВА VI

ЗЛИТТЯ UCITS

СЕКЦІЯ 1

Принцип, дозвіл і затвердження

Стаття 37

Для цілей цієї глави UCITS включає інвестиційні відділи такої компанії.

Стаття 38

1. Держави-члени повинні, згідно з умовами, визначеними в цій главі, і незалежно від форми, у якій засновані UCITS згідно зі статтею 1(3), дозволяти транскордонні та національні злиття, як означено у статті 2(1)(q) та (r), з використанням одного або більше механізмів злиття, передбачених у статті 2(1)(p).
2. Механізми злиття, які використовуються для транскордонного злиття, як означено у статті 2(1)(q), повинні бути передбачені в законодавстві держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднуються. Механізми злиття, які використовуються для національного злиття, як означено у статті 2(1)(r), повинні бути передбачені в законодавстві держави-члена, у якій UCITS мають осідок.

Стаття 39

1. Злиття вимагають попереднього дозволу компетентних органів держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднуються.
2. UCITS, що приєднуються, повинні надати таку інформацію компетентним органам держави-члена розташування головного офісу:
 - (a) спільний проект умов пропонованого злиття, належним чином затверджений UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує;
 - (b) актуальну версію проспекту та ключової інформації для інвесторів, зазначеної у статті 78, UCITS, що приєднує, якщо вона має осідок в іншій державі-члені;
 - (c) заяву кожного з депозитаріїв UCITS, що приєднує і що приєднується, яка підтверджує, що, згідно зі статтею 41, вони перевірили відповідність даних, визначених у пунктах (a), (f) та (g) статті 40(1), вимогам цієї Директиви та правилам фонду або установчим документам відповідних UCITS; та
 - (d) інформацію про пропоноване злиття, яку UCITS, що приєднується і що приєднує, мають намір надати їхнім відповідним власникам паїв.

Така інформація повинна надаватися у спосіб, що дає змогу компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, ознайомитися з нею офіційною мовою або однією з офіційних мов такої держави-члена або таких держав-членів, або мовою, затвердженою такими компетентними органами.

3. Після підготовки повного дос'є компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, повинні негайно передати копії інформації, зазначеної в параграфі 2, компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднує.

Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, повинні, відповідно, розглянути потенційний вплив пропонованого злиття на власників паїв UCITS, що приєднується і що приєднує, щоб оцінити, чи власникам паїв надають відповідну інформацію. Якщо компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, вважають за необхідне, вони можуть вимагати в письмовій формі уточнення інформації для власників паїв UCITS, що приєднується. Якщо компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднує, вважають за необхідне, вони можуть вимагати в письмовій

формі протягом 15 робочих днів з моменту отримання копій повної інформації, зазначеної в параграфі 2, щоб UCITS, що приєднує, внесла зміни до інформації, яка повинна бути надана власникам її паїв. У такому випадку компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднує, повинні висловити своє незадоволення компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується. Вони повинні повідомити компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, чи вони задоволені зміненою інформацією, яка повинна бути надана власникам паїв UCITS, що приєднує, упродовж 20 робочих днів після повідомлення про таку зміну.

4. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, дозволяють пропоноване злиття, якщо виконані такі умови:

- (a) пропоноване злиття відповідає всім вимогам статей 39–42;
- (b) UCITS, що приєднує, було повідомлено, згідно зі статтею 93, про реалізацію її паїв в усіх державах-членах, якщо UCITS, що приєднується, отримала дозвіл або була повідомлена про реалізацію її паїв згідно зі статтею 93; та
- (c) компетентних органів держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується і приєднує, задовольняє пропонована інформація, яка повинна бути надана власникам паїв, або компетентними органами держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднує, не було висловлено незадоволення згідно із четвертим підпараграфом параграфа 3.

5. Якщо компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, вважають досє неповним, вони повинні вимагати надання додаткової інформації протягом 10 робочих днів з моменту отримання інформації, зазначеної в параграфі 2. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, повинні повідомити UCITS, що приєднується, чи надається дозвіл на злиття, упродовж 20 робочих днів з моменту подання повної інформації згідно з параграфом 2. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, також повинні повідомити про своє рішення компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднує.

6. Держави-члени можуть, згідно з другим підпараграфом статті 57(1), передбачити відступ від статей 52–55 для UCITS, що приєднують.

Стаття 40

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб UCITS, що приєднується і що приєднує, розробити спільний проект умов злиття. У спільному проекті умов злиття повинні бути вказані такі дані:

- (a) інформація про тип злиття та UCITS, що беруть у ньому участь;
- (b) довідкова інформація та обґрунтування пропонованого злиття;
- (c) очікуваний вплив пропонованого злиття на власників паїв UCITS, що приєднується і що приєднує;
- (d) критерії, ухвалені для оцінювання активів та, якщо застосовно, зобов'язання станом на дату розрахування коефіцієнта обміну, як зазначено у статті 47(1);
- (e) метод розрахування коефіцієнта обміну;
- (f) запланована фактична дата злиття;
- (g) правила, що застосовуються, відповідно, до передачі активів і обміну паїв; та
- (h) у випадку злиття відповідно до пункту (p)(ii) статті 2(1) та, якщо застосовно, пункту (p)(iii) статті 2(1), правила фонду або установчі документи новоствореної UCITS, що приєднує.

Компетентні органи не повинні вимагати включення у спільний проект умов злиття будь-якої додаткової інформації.

2. UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, можуть вирішити включити додаткові дані у спільний проект умов злиття.

СЕКЦІЯ 2

Контроль третіх осіб, інформація про власників паїв та інші права власників паїв

Стаття 41

Держави-члени повинні вимагати, щоб депозитарії UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, перевіряли відповідність даних, визначених у пунктах (a), (f) та (g) статті 40(1) вимогам цієї Директиви та правилам фонду або установчим документам їхніх відповідних UCITS.

Стаття 42

1. Право держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, наділяє депозитарія або незалежного аудитора, затвердженого згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної та консолідованої звітності (¹⁴), повноваженнями перевіряти:

- (a) критерії, ухвалені для оцінювання активів та, якщо застосовно, зобов'язання станом на дату розрахування коефіцієнта обміну, як зазначено у статті 47(1);
- (b) якщо застосовно, грошову виплату за один пай; та
- (c) метод розрахування коефіцієнта обміну, а також фактичний коефіцієнт обміну, визначений станом на дату розрахування такого коефіцієнта, як зазначено у статті 47(1).

2. Зовнішні аудитори UCITS, що приєднується, або зовнішні аудитори, UCITS, що приєднує, вважаються незалежними аудиторами для цілей параграфа 1.

3. Копія звітів незалежного аудитора або, якщо застосовно, депозитарія повинна безкоштовно надаватися за запитом власникам паїв UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, а також відповідним компетентним органам.

Стаття 43

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, надали відповідну точну інформацію про пропоноване злиття їхнім відповідним власникам паїв, щоб дати їм можливість винести інформоване судження про вплив пропозиції на їхні інвестиції.

2. Така інформація повинна бути надана власникам паїв UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, тільки після того, як компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, нададуть дозвіл на пропоноване злиття згідно зі статтею 39. Вона повинна бути надана щонайменше за 30 днів до останньої дати подання вимоги зворотного викупу, погашення або, якщо застосовно, конвертації без додаткової плати згідно зі статтею 45(1).

3. Інформація, яка повинна бути надана власникам паїв UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, повинна включати відповідні точні дані про пропоноване злиття, щоб дати їм можливість ухвалити інформоване рішення про можливий вплив такого злиття на їхні інвестиції та здійснити їхні права згідно зі статтями 44 і 45. Вона повинна включати такі дані:

- (a) довідкова інформація та обґрунтування пропонованого злиття;
- (b) можливий вплив пропонованого злиття на власників паїв, у тому числі, між іншим, будь-які істотні відмінності в розрізі інвестиційної політики та стратегії, витрат, очікуваного результату, періодичного звітування, можливих відхилень результатів діяльності та, якщо застосовно, явне попередження інвесторів про те, що їхній податковий режим може змінитися внаслідок злиття;

- (с) будь-які конкретні права власників паїв, пов'язані з пропонованим злиттям, у тому числі, між іншим, право на отримання додаткової інформації, право на отримання, за запитом, копії звіту незалежного аудитора або депозитарія, а також право вимагати зворотного викупу, погашення або, якщо застосовно, конвертації їхніх паїв без плати, як вказано у статті 45(1), і остання дата здійснення такого права;
 - (d) відповідні процедурні аспекти та запланована фактична дата злиття; та
 - (е) копія ключової інформації для інвесторів, зазначеної у статті 78, UCITS, що приєднує.
4. Якщо UCITS, що приєднується, або UCITS, що приєднує, було повідомлено згідно зі статтею 93, інформація, зазначена в параграфі 3, повинна надаватися офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена ведення діяльності відповідної UCITS або мовою, затвердженою компетентними органами. UCITS, яка зобов'язана надати інформацію, несе відповідальність за надання перекладу. Такий переклад повинен точно відображати зміст оригіналу.

▼M1

5. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112a ◀, інструменти, у яких визначається детальний зміст, формат і метод надання інформації, зазначеної в параграфах 1 та 3.

▼M1 _____

▼M1

6. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, ухвалених Комісією щодо змісту, формату та методу надання інформації, зазначеної в параграфах 1 та 3. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 44

Якщо національне законодавство держав-членів вимагає затвердження злиття між UCITS власниками паїв, держави-члени повинні забезпечити, щоб таке затвердження не вимагало більше ніж 75% голосів, фактично відданих власниками паїв, присутніми або представленими на загальних зборах власників паїв.

Перший параграф не обмежує будь-який кворум присутності, передбачений національним законодавством. Держави-члени не повинні встановлювати більш жорсткі кворуми присутності для транскордонного злиття, ніж для національного злиття, або більш жорсткі кворуми присутності для злиття UCITS, ніж для злиття корпоративних суб'єктів.

Стаття 45

1. У законодавстві держав-членів повинно бути передбачено, що власники паїв UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, мають право вимагати, без будь-якої плати, крім тієї, що утримується UCITS для покриття витрат у зв'язку зі скороченням інвестицій, зворотного викупу, погашення їхніх паїв або, якщо можливо, їх конвертації у паїв іншої UCITS з подібними інвестиційними політиками, якою управляє та сама керуюча компанія або будь-яка інша компанія, з якою керуюча компанія пов'язана спільним управлінням або контролем або значною прямою чи непрямою участю. Таке право вводиться в дію з моменту повідомлення власників паїв UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує, про пропоноване злиття згідно зі статтею 43, і припиняється за п'ять робочих днів до дати розрахування коефіцієнта обміну, зазначеного у статті 47(1).
2. Без обмеження параграфу 1, для злиття між UCITS і як відступ від статті 84(1), держави-члени можуть дозволяти компетентним органам вимагати або дозволяти тимчасове призупинення підписки,

зворотного викупу або погашення за умови, що таке призупинення є обґрунтованим з міркувань захисту власників паїв.

СЕКЦІЯ 3

Витрати та набуття чинності

Стаття 46

Крім випадків, коли UCITS не призначили керуючу компанію, держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-які юридичні, консультаційні або адміністративні витрати, пов'язані з підготовкою та здійсненням злиття, не покладалися на UCITS, що приєднується, або UCITS, що приєднує, чи на будь-якого з власників їхніх паїв.

Стаття 47

1. Для національного злиття у законодавстві держав-членів має бути визначена дата, у яку злиття набуває чинності, а також дата розрахування коефіцієнта обміну паїв UCITS, що приєднується, на паї UCITS, що приєднує, і, якщо застосовно, визначення відповідної вартості чистих активів для грошових виплат. Для транскордонного злиття такі дати повинні бути визначені в законодавстві держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднує. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо застосовно, такі дати наставали після затвердження злиття власниками паїв UCITS, що приєднує, або UCITS, що приєднується.
2. Інформація про набуття чинності злиттям повинна бути оприлюднена за допомогою всіх належних засобів у спосіб, визначений у законодавстві держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднує, і повинна бути повідомлена компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS, що приєднується, і UCITS, що приєднує,
3. Злиття, яке набуло чинності, як передбачено в параграфі 1, не може бути визнане нікчемним.

Стаття 48

1. Злиття, здійснене відповідно до пункту (p)(i) статті 2(1), має такі наслідки:
 - (a) усі активи та зобов'язання UCITS, що приєднується, передаються UCITS, що приєднує, або, якщо застосовно, депозитарію UCITS, що приєднує;
 - (b) власники паїв UCITS, що приєднується, стають власниками паїв UCITS, що приєднує, і, якщо застосовно, мають право на грошову виплату, розмір якої не перевищує 10% вартості чистих активів їхніх паїв UCITS, що приєднується; та
 - (c) UCITS, що приєднується, припиняє своє існування після набуття чинності злиттям.
2. Злиття, здійснене відповідно до пункту (p)(ii) статті 2(1), має такі наслідки:
 - (a) усі активи та зобов'язання UCITS, що приєднується, передаються новоствореній UCITS, що приєднує, або, якщо застосовно, депозитарію UCITS, що приєднує;
 - (b) власники паїв UCITS, що приєднується, стають власниками паїв новоствореної UCITS, що приєднує, і, якщо застосовно, мають право на грошову виплату, розмір якої не перевищує 10% вартості чистих активів їхніх паїв UCITS, що приєднується; та
 - (c) UCITS, що приєднується, припиняє своє існування після набуття чинності злиттям.
3. Злиття, здійснене відповідно до пункту (p)(iii) статті 2(1), має такі наслідки:
 - (a) усі чисті активи UCITS, що приєднується, передаються UCITS, що приєднує, або, якщо застосовно, депозитарію UCITS, що приєднує;
 - (b) власники паїв UCITS, що приєднується, стають власниками паїв UCITS, що приєднує; та

(с) UCITS, що приєднується, продовжує існувати до припинення зобов'язань.

4. Держави-члени повинні передбачити встановлення процедури, згідно з якою керуюча компанія UCITS, що приєднує, підтверджує депозитарію UCITS, що приєднує, повну передачу активів і, якщо застосовно, зобов'язань. Якщо UCITS, що приєднує, не призначила керуючу компанію, вона повинна надати таке підтвердження депозитарію UCITS, що приєднує.

ГЛАВА VII

ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОЛІТИК UCITS

Стаття 49

Якщо UCITS має більш ніж один інвестиційний відділ, для цілей цієї глави кожен відділ розглядається як окрема UCITS.

Стаття 50

1. Інвестиції UCITS повинні здійснюватися тільки в один або більше таких інструментів:

- (a) переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, які допущені до торгівлі або якими торгують на регульованому ринку, як означено у статті 4(1)(14) Директиви 2004/39/ЄС;
- (b) переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, якими торгують на іншому регульованому ринку в державі-члені, який регулярно функціонує та є визнаним і відкритим для громадськості;
- (c) переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, які допущені до офіційного лістингу на фондовій біржі у третій країні або якими торгують на іншому регульованому ринку у третій країні, який регулярно функціонує та є визнаним і відкритим для громадськості, за умови, що вибір фондової біржі або ринку був затверджений компетентними органами або передбачений у праві, правилах фонду або установчих документах інвестиційної компанії;
- (d) нещодавно випущені переказні цінні папери за умови, що:
 - (i) умови випуску містять зобов'язання подати заяву про допуск до офіційного лістингу на фондовій біржі або до іншого регульованого ринку у третій країні, який регулярно функціонує та є визнаним і відкритим для громадськості, за умови, що вибір фондової біржі або ринку був затверджений компетентними органами або передбачений у праві, правилах фонду або установчих документах інвестиційної компанії; та
 - (ii) допуск, зазначений у параграфі (i), гарантований протягом року після випуску;
- (e) паї UCITS, авторизованої згідно із цією Директивою, або інших компаній колективного інвестування у розумінні статті 1(2)(a) та (b), незалежно від того, чи вони мають осадок у державі-члені, за умови, що:
 - (i) такі інші компанії колективного інвестування авторизовані згідно із законодавством, яке передбачає, що вони підлягають нагляду, який, на думку компетентних органів держави-члена розташування головного офісу UCITS, є еквівалентним нагляду, встановленому у праві Співтовариства, і що між органами забезпечена достатня співпраця;
 - (ii) рівень захисту власників паїв в інших компаніях колективного інвестування є еквівалентним рівню захисту, який передбачений для власників паїв у UCITS, і, зокрема, правила відокремлення активів, отримання кредитів, кредитування, а також щодо продажів переказних цінних паперів та інструментів грошового ринку без покриття є еквівалентними вимогам цієї Директиви;

- (iii) діяльність інших компаній колективного інвестування відображається в піврічних і річних звітах, щоб дати можливість оцінити активи та зобов'язання, доходи та операції за звітний період; та
 - (iv) не більше 10% активів UCITS або інших компаній колективного інвестування, придбання яких передбачається, можуть, згідно з їхніми правилами фонду або установчими документами, бути інвестовані в сукупності в паї інших UCITS або інших компаній колективного інвестування;
- (f) депозити у кредитних установах, які повертаються на вимогу або передбачають право відкликання, зі строком виплати не більше 12 місяців, за умови, що кредитна установа має зареєстрований офіс у державі-члені, або, якщо кредитна установа має зареєстрований офіс у третій країні, за умови, що вона підпадає під дію пруденційних правил, які, на думку компетентних органів держави-члена розташування головного офісу UCITS, є еквівалентними правилам, встановленим у праві Співтовариства;
- (g) фінансові деривативні інструменти, у тому числі еквівалентні інструменти, що виконуються на умовах грошових розрахунків, якими торгують на регульованому ринку, зазначеному в пунктах (a), (b) та (c), або фінансові деривативні інструменти, якими торгують поза біржею, за умови, що:
- (i) в основі деривативу лежать інструменти, які підпадають під дію цього параграфу, фінансових індексів, процентних ставок, обмінних курсів або валют, у які UCITS може інвестувати відповідно до своїх інвестиційних цілей, як зазначено в її правилах фонду або установчих документах;
 - (ii) контрагентами за операціями з позабіржовими деривативами є установи, які підлягають пруденційному нагляду і належать до категорій, затверджених компетентними органами держави-члена розташування головного офісу UCITS;
 - (iii) позабіржові деривативи щоденно підлягають надійному оцінюванню, яке піддається перевірці, і можуть бути в будь-який час продані, ліквідовані або закриті шляхом компенсаційної операції за справедливою вартістю за ініціативою UCITS; або
- (h) інструменти грошового ринку, інші ніж ті, якими торгують на регульованому ринку, що підпадають під дію статті 2(1)(o), якщо випуск або емітент таких інструментів є регульованим для цілей захисту інвесторів і заощаджень, за умови, що вони:
- (i) випущені або гарантовані центральним, регіональним або місцевим органом чи центральним банком держави-члена, Європейським Центральним Банком, Співтовариством, Європейським інвестиційним банком, третьою країною або, у випадку федеративної держави, одним із суб'єктів федерації, або міжнародною публічною організацією, до якої належить одна або більше держав-членів;
 - (ii) випущені компанією, будь-якими цінними паперами якої торгують на регульованих ринках, зазначених у пунктах (a), (b) або (c);
 - (iii) випущені або гарантовані організацією, яка підлягає пруденційному нагляду, згідно з критеріями, визначеними у праві Співтовариства, або організацією, яка підпадає під дію та відповідає пруденційним правилам, які, на думку компетентних органів, є принаймні такими самими жорсткими, як і правила, встановлені у праві Співтовариства; або
 - (iv) випущені іншими організаціями, які належать до категорій, затверджених компетентними органами держави-члена розташування головного офісу UCITS, за умови, що інвестиції в такі інструменти передбачають захист інвесторів, еквівалентний захисту, встановленому в пунктах (i), (ii) або (iii), і що емітент є компанією, капітал і резерви якої складають принаймні 10 000 000 євро і яка подає та підлікує свою річну

звітність згідно з Першою Директивою Ради 78/660/ЄЕС від 25 липня 1978 року на підставі статті 54(3)(g) Договору про річну звітність певних типів компаній (¹⁵), є суб'єктом, який у рамках групи компаній, що включає одну або кілька включених до лістингу компаній, призначений для фінансування групи, або є суб'єктом, який призначений для фінансування суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації, що користуються постійною кредитною лінією, яка може бути в будь-який момент відкликана.

2. Однак UCITS не повинна:

- (a) інвестувати більше ніж 10% своїх активів у переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, інші ніж ті, які зазначені в параграфі 1; або
- (b) купувати інші дорогоцінні метали чи сертифікати, які їх представляють.

UCITS може утримувати додаткові ліквідні активи.

3. Інвестиційна компанія може купувати рухома або нерухоме майно, яке безпосередньо необхідне для здійснення її діяльності.

▼M1

4. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення положень щодо категорій активів, у які може інвестувати UCITS згідно із цією статтею та делегованими актами, ухваленими Комісією, що стосуються таких положень. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼M5

Стаття 50a

Якщо керуючі компанії UCITS або UCITS із внутрішнім управлінням підлягають сек'юритизації, що більше не відповідає вимогам, передбаченим у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/2402 (¹⁶), вони повинні, для забезпечення інтересів інвесторів у відповідних UCITS, вжити заходів та здійснити коригувальні дії, за необхідності.

▼B

Стаття 51

▼M3

1. Керуюча або інвестиційна компанія повинна використовувати процес управління ризиками, який дає їй змогу в будь-який момент часу здійснювати моніторинг і вимірювати ризик позицій та їхній внесок у загальний профіль ризику портфеля UCITS. Зокрема, вона не повинна покладатися виключно або автоматично на кредитні рейтинги, що публікуються кредитними рейтинговими агентствами як означено у статті 3(1)(b) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1060/2009 від 16 вересня 2009 року про кредитні рейтингові агентства (¹⁷), для оцінювання кредитної якості активів UCITS.

▼B

Вона повинна використовувати процес точного та незалежного оцінювання вартості позабіржових деривативів. Вона повинна регулярно повідомляти компетентні органи держави-члена розташування головного офісу про типи деривативних інструментів, базисні ризики, кількісні ліміти та методи, вибрані для оцінювання ризиків, пов'язаних з операціями з деривативними інструментами для кожної UCITS, що перебуває в її управлінні.

▼M1

Компетентні органи повинні забезпечити доступність всієї інформації, отриманої згідно з третім параграфом і агрегованої для всіх керуючих або інвестиційних компаній, за якими вони здійснюють

нагляд, для ESMA згідно зі статтею 35 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 і для Європейської ради із системних ризиків (ESRB), створеної на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1092/2010 від 24 листопада 2010 року про макропруденційний нагляд Європейського Союзу за фінансовою системою та заснування Європейської Ради із системних ризиків (¹⁸), згідно зі статтею 15 зазначеного Регламенту для цілей моніторингу системних ризиків на рівні Союзу.

▼B

2. Держави-члени можуть дозволити UCITS використовувати механізми та інструменти, пов'язані з переказними цінними паперами та інструментами грошового ринку, згідно з умовами та в межах лімітів, які вони встановили, за умови, що такі механізми та інструменти використовуються з метою ефективного управління портфелем. Якщо такі операції стосуються використання деривативних інструментів, такі умови та ліміти повинні відповідати положенням, встановленим у цій Директиві. Такі операції за жодних умов не повинні призводити до відхилення UCITS від своїх інвестиційних цілей, як встановлено у правилах фонду, установчих документах або проспекті UCITS.

3. UCITS повинна гарантувати, що її глобальна експозиція за деривативними інструментами не перевищує загальну чисту вартість її портфеля. Експозицію розраховують з урахуванням поточної вартості базисних активів, ризику контрагента, майбутніх ринкових змін і часу, протягом якого можна ліквідувати позиції. Це положення також застосовується до третього та четвертого підпараграфу. UCITS може інвестувати, у рамках інвестиційної політики та в межах лімітів, встановлених у статті 52(5), у фінансові деривативні інструменти за умови, що експозиція за базисними активами не перевищує в сукупності інвестиційні ліміти, встановлені у статті 52. Держави-члени можуть передбачити, що, коли UCITS інвестує в індексні фінансові деривативні інструменти, такі інвестиції не підлягають поєднанню для цілей лімітів, встановлених у статті 52. Якщо переказні цінні папери або інструменти грошового ринку включають дериватив, такий дериватив необхідно враховувати при дотриманні вимог цієї статті.

▼M3

3а. Беручи до уваги характер, обсяг і складність діяльності UCITS, компетентні органи повинні здійснювати моніторинг відповідності процесів кредитного оцінювання керуючих або інвестиційних компаній, оцінювати використання покликань на кредитні рейтинги, як зазначено в першому підпараграфі параграфа 1, в інвестиційних політиках UCITS і, у відповідних випадках, заохочувати до зниження впливу таких покликань з метою зниження автоматичної залежності виключно від таких кредитних рейтингів.

▼M1

4. Без обмеження статті 116, Комісія ухвалює, за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112а ◄, інструменти для визначення:

▼M3

- (a) критеріїв оцінювання відповідності процесу управління ризиками, який використовує керуюча або інвестиційна компанія згідно з першим підпараграфом параграфа 1;

▼M1

- (b) детальних правил точного та незалежного оцінювання вартості позабіржових деривативів; та
- (c) детальних правил щодо змісту та процедури повідомлення інформації, зазначеної у третьому підпараграфі параграфа 1, компетентним органам держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії.

▼M3

Критерії, зазначені в пункті (a) першого підпараграфу, повинні забезпечувати, щоб керуюча або інвестиційна компанія не покладалася виключно або автоматично на кредитні рейтинги, як зазначено в

першому підпараграфі параграфа 1, для оцінювання кредитної якості активів UCITS.

▼M1

5. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, ухвалених Комісією щодо критеріїв і правил, зазначених у параграфі 4. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 52

1. UCITS не повинна інвестувати більше ніж:

- (a) 5% своїх активів у переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, випущені однією організацією; або
- (b) 20% своїх активів у депозити в одній організації.

Ризикова експозиція до контрагента UCITS за операцією з позабіржовими деривативами не повинна перевищувати:

- (a) 10% її активів, якщо контрагент є кредитною установою, зазначеною у статті 50(1)(f); або
- (b) 5% її активів в інших випадках.

2. Держави-члени можуть підвищити ліміт у розмірі 5%, встановлений у першому підпараграфі параграфа 1, не більше ніж до 10%. Однак у такому разі загальна вартість переказних цінних паперів та інструментів грошового ринку, утримуваних UCITS в установах-емітентах, у кожному з яких вона інвестує понад 5% своїх активів, не повинна перевищувати 40% вартості її активів. Це обмеження не застосовується до депозитів або операцій з позабіржовими деривативами з фінансовими установами, які підлягають пруденційному нагляду. Незважаючи на окремі ліміти, встановлені в параграфі 1, UCITS не повинна поєднувати будь-які із зазначених нижче інвестицій, якщо це призведе до інвестування понад 20% її активів в одну організацію:

- (a) інвестиції в переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, випущені такою організацією;
- (b) депозити в такій організації; або
- (c) експозиції, що виникли з операцій з позабіржовими деривативами, здійснених з такою організацією.

3. Держави-члени можуть підвищити ліміт у розмірі 5%, встановлений у першому підпараграфі параграфа 1, не більше ніж до 35%, якщо переказні цінні папери або інструменти грошового ринку випущені або гарантовані державою-членом, її місцевими органами, третьою країною або міжнародною публічною організацією, до якої належить одна або більше держав-членів.

▼M8

4. Держави-члени можуть підвищити ліміт у розмірі 5%, встановлений у першому підпараграфі параграфу 1, не більше ніж до 25%, якщо облігації були випущені до 08 липня 2022 року та відповідають вимогам, визначеним у цьому параграфі, у редакції, застосовній станом на дату їх випуску, або якщо облігації підпадають під означення облігацій з покриттям у пункті (1) статті 3 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2162 (¹⁹).

▼ В

Якщо UCITS інвестує понад 5% своїх активів в облігації, зазначені в першому підпараграфі, які випущені одним емітентом, загальна вартість таких інвестицій не повинна перевищувати 80% активів UCITS.

▼ M8 _____

▼ В

5. Переказні цінні папери та інструменти грошового ринку, зазначені в параграфах 3 і 4, не повинні враховуватися для цілей застосування ліміту в розмірі 40%, зазначеного в параграфі 2. Ліміти, передбачені в параграфах 1–4, не повинні поєднуватися, відповідно, інвестиції в переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, випущені однією організацією, або в депозити чи деривативні інструменти з такою організацією, здійснені згідно з параграфами 1–4, не повинні перевищувати в сукупності 35% активів UCITS. Компанії, які включені до однієї групи для цілей консолідованої звітності, як означено в Директиві 83/349/ЄЕС або згідно з міжнародно визначними правилами бухгалтерського обліку, розглядаються як одна організація для цілей розрахування лімітів, передбачених у цій статті. Держави-члени можуть дозволити сукупні інвестиції в переказні цінні папери та інструменти грошового ринку в рамках однієї групи, які не перевищують ліміт в розмірі 20%.

Стаття 53

1. Без обмеження лімітів, встановлених у статті 56, держави-члени можуть підвищити ліміти, встановлені у статті 52 не більше ніж до 20% для інвестицій в акції або боргові цінні папери, випущені однією організацією, якщо, згідно з правилами фонду або установчими документами, метою інвестиційної політики UCITS є відтворення складу певного індексу акцій або боргових цінних паперів, який визначний компетентними органами, на такій основі:

- (a) його склад достатньо диверсифікований;
- (b) індекс є належним бенчмарком для ринку, якого він стосується; та
- (c) він опублікований в належний спосіб.

2. Держави-члени можуть підвищити ліміт, встановлений у параграфі 1, не більше ніж до 35%, якщо це обґрунтовано винятковими ринковими умовами, зокрема, на регульованих ринках, на яких домінують певні переказні цінні папери або інструменти грошового ринку. Інвестиції до зазначеного ліміту дозволяються тільки для одного емітента.

Стаття 54

1. Як відступ від статті 52, держави-члени можуть дозволити UCITS інвестувати, згідно з принципом розподілу ризиків, до 100% їхніх активів у різні переказні цінні папери або інструменти грошового ринку випущені або гарантовані державою-членом, одним або більше її місцевих органів, третьою країною або міжнародною публічною організацією, до якої належить одна або більше держав-членів. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS надають такий відступ, тільки якщо вони вважають, що власники паїв UCITS мають захист, еквівалентний захисту власників паїв UCITS, що дотримується лімітів, встановлених у статті 52. Така UCITS повинна утримувати цінні папери принаймні шести різних емісій, але цінні папери одного емітента не повинні складати більше ніж 30% її загальних активів.

2. UCITS, зазначені в параграфі 1, повинні чітко зазначити у правилах фонду або установчих документах інвестиційної компанії держави-члени, місцеві органи або міжнародні публічні організації, які випускають або гарантують цінні папери, у які вони мають намір інвестувати понад 35% своїх активів. Такі правила фонду або установчі документи повинні бути затверджені компетентними органами.

3. Кожна UCITS, зазначена в параграфі 1, повинна включити у свій проспект і маркетингові повідомлення чітку вказівку на такий дозвіл і зазначити держави-члени, місцеві органи або міжнародні публічні організації, у цінні папери яких вона має намір інвестувати або інвестувала понад 35% своїх активів.

Стаття 55

1. UCITS може купувати паї UCITS або інших компаній колективного інвестування, зазначених у статті 50(1)(e), за умови, що не більше ніж 10% її активів інвестовані в паї однієї UCITS або іншої компанії колективного інвестування. Держави-члени можуть підвищити такий ліміт не більше ніж до 20%.

2. Розмір інвестицій в паї компаній колективного інвестування, інших ніж UCITS, не повинен перевищувати в сукупності 30% активів UCITS. Держави-члени можуть, якщо UCITS придбала паї інших UCITS або компаній колективного інвестування, передбачити, що активи відповідних UCITS або інших компаній колективного інвестування не підлягають поєднанню для цілей застосування лімітів, встановлених у статті 52.

3. Якщо UCITS інвестує в паї інших UCITS або компаній колективного інвестування, якими, прямо або в порядку делегування, управляє одна керуюча компанія або будь-яка інша компанія, з якою керуюча компанія пов'язана спільним управлінням або контролем, або значною прямою або непрямою участю, така керуюча компанія або інша компанія не повинна стягувати збір за підписку або погашення за інвестиції UCITS у паї таких інших UCITS або компаній колективного інвестування. UCITS, яка інвестує значну частку своїх активів в інші UCITS або компанії колективного інвестування, повинна вказати у своєму проспекті максимальний рівень плати за управління, яка може стягуватися з відповідної UCITS та інших UCITS і компаній колективного інвестування, у які вона має намір інвестувати. Вона повинна вказати у своєму річному звіті максимальний відсоток плати за управління, яка може стягуватися з відповідної UCITS та інших UCITS і компаній колективного інвестування, у які вона має намір інвестувати.

Стаття 56

1. Інвестиційна компанія або керуюча компанія, що діє в сукупності з усіма спільними фондами, якими вона управляє і які підпадають під дію цієї Директиви, не повинна купувати будь-які акції з правами голосу, які давали би їй змогу затінювати істотний вплив на управління організацією-емітентом. До ухвалення подальших заходів координації держави-члени повинні враховувати наявні норми у праві інших держав-членів, що визначають принцип, встановлений у першому підпараграфі.

2. UCITS не повинна купувати більше ніж:

- (a) 10% акцій без права голосу однієї організації-емітента;
- (b) 10% боргових цінних паперів однієї організації-емітента;
- (c) 25% паїв однієї UCITS або іншої компанії колективного інвестування у розумінні статті 1(2)(a) та (b); або
- (d) 10% інструментів грошового ринку однієї організації-емітента.

Ліміти, встановлені в пунктах (b), (c) та (d), можуть не братися до уваги в момент придбання, якщо на той момент часу неможливо розрахувати валову вартість боргових цінних паперів або інструментів грошового ринку або чисту вартість цінних паперів.

3. Держава-член може не застосовувати параграфи 1 і 2 стосовно:

- (a) переказних цінних паперів та інструментів грошового ринку, випущених або гарантованих державою-членом або її місцевими органами;
- (b) переказних цінних паперів та інструментів грошового ринку, випущених або гарантованих третьою країною;
- (c) переказних цінних паперів та інструментів грошового ринку, випущених міжнародною публічною організацією, до якої належить одна або більше держав-членів;
- (d) акцій, утримуваних UCITS у капіталі компанії, заснованої у третій країні, яка інвестує свої активи переважно в цінні папери організацій-емітентів, зареєстровані офіси яких розташовані в такій країні, якщо, згідно із законодавством такої країни, таке володіння є єдиним способом, у який UCITS може інвестувати в цінні папери організацій-емітентів такої країни; або
- (e) акцій, утримуваних інвестиційною компанією або інвестиційними компаніями в капіталі дочірніх компаній, які здійснюють виключно діяльність з управління, консультування або реалізації у країні, у якій має осідок дочірня компанія, стосовно зворотного викупу паїв на вимогу власників паїв виключно від свого або їхнього імені.

Відступ, зазначений у пункті (d) першого підпараграфа цього параграфа, застосовується, тільки якщо у своїй інвестиційній політиці компанія із третьої країни дотримується лімітів, встановлених у статтях 52 і 55 та в параграфах 1 і 2 цієї статті. Якщо ліміти, встановлені у статтях 52 і 55, перевищено, стаття 57 застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 57

1. UCITS не зобов'язані дотримуватися лімітів, встановлених у цій главі, при здійсненні прав підписки стосовно переказних цінних паперів або інструментів грошового ринку, які входять до їхніх активів. Гарантуючи дотримання принципу розподілу ризику, держави-члени можуть надати нещодавно авторизованим UCITS відступ від статей 52–55 на шість місяців з дати авторизації.
2. Якщо ліміти, зазначені в параграфі 1, перевищено з причин, що не залежать від UCITS, або в результаті здійснення прав підписки, така UCITS повинна встановити виправлення такої ситуації як пріоритетну ціль своїх операцій з продажу, належним чином враховуючи інтереси власників паїв.

ГЛАВА VIII

СТРУКТУРИ МАСТЕР-ФІДЕР

СЕКЦІЯ 1

Сфера застосування та згода

Стаття 58

1. Донорською UCITS є UCITS або її інвестиційний відділ, які отримали згоду на інвестування, як відступ від статті 1(2)(a), статей 50, 52 та 55, а також статті 56(2)(c), принаймні 85% їхніх активів у паї іншої UCITS або її інвестиційного відділу (далі — основна UCITS).
2. Донорська UCITS може утримувати до 15% своїх активів в одній або більше таких форм:
 - (a) додаткові ліквідні активи згідно з другим підпараграфом статті 50(2);
 - (b) фінансові деривативні інструменти, які можуть використовуватися тільки для цілей хеджування, згідно зі статтею 50(1)(g) і статтею 51(2) та (3);

- (с) рухоме та нерухоме майно, яке безпосередньо необхідне для здійснення діяльності, якщо донорська UCITS є інвестиційною компанією.

Для цілей відповідності статті 51(3) донорська UCITS повинна розраховувати свою глобальну експозицію за фінансовими деривативними інструментами шляхом поєднання власної прямої експозиції згідно з пунктом (b) першого підпараграфа з однією з таких експозицій:

- (a) фактична експозиція основної UCITS за фінансовими деривативними інструментами у співвідношенні з інвестиціями донорської UCITS в основну UCITS; або
- (b) потенційна максимальна глобальна експозиція основної UCITS за фінансовими деривативними інструментами, передбачена у правилах фонду або установчих документах основної UCITS у співвідношенні з інвестиціями донорської UCITS в основну UCITS.

3. Основною UCITS є UCITS або її інвестиційний відділ, які:

- (a) мають у складі власників паїв принаймні одну донорську UCITS;
- (b) самі не є донорською UCITS; та
- (c) не утримують паї донорської UCITS.

4. До основної UCITS застосовуються такі відступи:

- (a) якщо основна UCITS має принаймні дві донорські UCITS у складі власників паїв, стаття 1(2)(a) і стаття 3(b) не застосовуються, що дає основній UCITS право вибирати, чи залучати капітал від інших інвесторів;
- (b) Якщо основна UCITS не залучає капітал від громадськості в державі-члені, іншій ніж та, у якій вона має осідок, а має тільки одну або більше донорських UCITS у такі державі-члені, глава XI і другий підпараграф статті 108(1) не застосовуються.

Стаття 59

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиції донорської UCITS у конкретну основну UCITS, розмір яких перевищує ліміт, застосовний згідно зі статтею 55(1) до інвестицій в інші UCITS, підлягали попередньому затвердженню компетентними органами держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS.

2. Донорська UCITS повинна бути поінформована, протягом 15 робочих днів з моменту подання повного досьє, чи компетентні органи затвердили інвестиції донорської UCITS в основну UCITS.

3. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS надають затвердження, якщо донорська UCITS, її депозитарій та її аудитор, а також основна UCITS відповідають всім вимогам, визначеним у цій главі. Для цих цілей донорська UCITS повинна надати компетентним органам держави-члена розташування головного офісу такі документи:

- (a) правила фонду або установчі документи донорської UCITS та основної UCITS;
- (b) проспект та ключову інформацію для інвесторів, зазначену у статті 78, донорської та основної UCITS;
- (c) угоду між донорською та основною UCITS або внутрішні правила ведення діяльності, зазначені у статті 60(1);
- (d) якщо застосовно, інформацію, яка повинна бути надана власникам паїв, зазначену у статті 64(1);
- (e) якщо основна UCITS і донорська UCITS мають різних депозитаріїв, угоду про обмін інформацією між їхніми відповідними депозитаріями, зазначену у статті 61(1); та
- (f) якщо основна UCITS і донорська UCITS мають різних аудиторів, угоду про обмін інформацією між їхніми відповідними аудиторами, зазначену у статті 62(1).

Якщо донорська UCITS має осідок у державі-члені, іншій ніж держава-член розташування головного

офісу основної UCITS, донорська UCITS також повинна надати підтвердження компетентними органами держави-члена розташування головного офісу основної UCITS, що основна UCITS є UCITS або її інвестиційним відділом, що відповідає умовам, визначеним у статті 58(3)(b) та (c). Донорська UCITS повинна надати документи офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена розташування головного офісу UCITS або мовою, затвердженою компетентними органами.

СЕКЦІЯ 2

Загальні положення щодо донорських UCITS та основних UCITS

Стаття 60

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб основна UCITS надала донорській UCITS усі документи та інформацію, необхідні останній для виконання вимог, встановлених у цій Директиві. З цією метою донорська UCITS повинна укласти угоду з основною UCITS. Донорська UCITS не повинна інвестувати понад ліміт, застосовний згідно зі статтею 55(1), у паї такої основної UCITS до вступу в дію угоди, зазначеної в першому підпараграфі. Така угода повинна бути безкоштовно надана за запитом усім власникам паїв. Якщо управління основною та донорською UCITS здійснює одна керуюча компанія, угода може бути замінена внутрішніми правилами ведення діяльності, які забезпечують відповідність вимогам, визначеним у цьому параграфі.
2. Основна та донорська UCITS повинні вжити належних заходів для координації часу розрахування та публікації вартості їхніх чистих активів, щоб уникнути визначення такого часу ринком для їхніх паїв, що перешкоджатиме арбітражному врегулюванню.
3. Без обмеження статті 84, якщо основна UCITS тимчасово призупиняє зворотний викуп, погашення або підписку на свої паї, за власною ініціативою або на вимогу компетентних органів, кожна з її донорських UCITS має право призупинити зворотний викуп, погашення або підписку на свої паї, незважаючи на умови, встановлені у статті 84(2), упродовж того самого періоду часу, що й основна UCITS.
4. У разі ліквідації основної UCITS донорська UCITS також підлягає ліквідації, крім випадків, коли компетентні органи держави-члена розташування головного офісу надали згоду на:
 - (a) інвестування принаймні 85% активів донорської UCITS у паї іншої основної UCITS; або
 - (b) внесення змін до її правил фонду або установчих документів, щоб уможливити перетворення донорської UCITS на UCITS, що не є донорською.Без обмеження конкретних національних положень стосовно примусової ліквідації, ліквідація основної UCITS повинна відбутися не раніше ніж через три місяці з моменту повідомлення основною UCITS усіх власників паїв і компетентних органів держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS про зобов'язальне рішення щодо ліквідації.
5. У разі злиття основної UCITS з іншою UCITS або її поділу на дві чи більше UCITS донорська UCITS підлягає ліквідації, крім випадків, коли компетентні органи держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS надають згоду на те, щоб донорська UCITS:
 - (a) продовжувала бути донорською UCITS основної UCITS або іншої UCITS, що утворилася в результаті злиття чи поділу основної UCITS;
 - (b) інвестувала принаймні 85% своїх активів у паї іншої основної UCITS, що не утворилася в результаті злиття або поділу; або
 - (c) внесла зміни до своїх правил фонду або установчих документів, щоб уможливити перетворення на UCITS, що не є донорською.Злиття або поділ основної UCITS набуває чинності, тільки якщо основна UCITS надала усі власникам своїх паїв і компетентним органам держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS

інформацію, яка зазначена або є порівнянною з інформацією, зазначеною у статті 43, за 60 днів до пропонуваної дати набуття чинності. Крім випадків, коли компетентні органи держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS надали згоду відповідно до пункту (а) першого підпараграфу, основна UCITS повинна надати можливість донорській UCITS здійснити зворотний викуп або погашення всіх паїв в основній UCITS до набуття чинності злиттям або поділом основної UCITS.

▼M1

6. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112a ◄, інструменти для визначення:

▼B

- (a) змісту угоди або внутрішній правил ведення діяльності, зазначених у параграфі 1;
- (b) заходів, зазначених у параграфі 2, які вважаються належними; та
- (c) процедур надання необхідної згоди відповідно до параграфів 4 і 5 у випадку ліквідації, злиття або поділу основної UCITS.

▼M1 —————

▼M1

7. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, ухвалених Комісією щодо угоди, заходів і процедур, зазначених у параграфі 6. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

СЕКЦІЯ 3

Депозитарії та аудитори

Стаття 61

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб, якщо основна та донорська UCITS мають різних депозитаріїв, такі депозитарії уклали угоду про обмін інформацією для забезпечення виконання обов'язків обох депозитаріїв. Донорська UCITS не повинна інвестувати в паї основної UCITS до введення в дію такої угоди. Якщо вони відповідають вимогам, встановленим у цій главі, ні депозитарій основної UCITS, ні депозитарій донорської UCITS не повинні вважатися такими, що порушують будь-які правила, які обмежують розкриття інформації або стосуються захисту даних, якщо такі правила передбачені договором або законом, підзаконним нормативно-правовим актом чи адміністративним положенням. Така відповідність не створює відповідальності для такого депозитарія або будь-якої особи, що діє від його імені. Держави-члени повинні вимагати, щоб донорська UCITS або, якщо застосовно, керуюча компанія донорської UCITS відповідала за повідомлення депозитарію донорської UCITS будь-якої інформації про основну UCITS, яка необхідна для виконання обов'язків депозитарія донорської UCITS.

2. Депозитарій основної UCITS повинен негайно повідомити компетентні органи держави-члена розташування головного офісу основної UCITS, донорську UCITS або, якщо застосовно, керуючу компанію та депозитарія донорської UCITS про будь-які порушення, які він виявив стосовно основної UCITS і які можуть мати негативний вплив на донорську UCITS.

▼M1

3. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112a ◄ , інструменти для подальшого уточнення:

- (a) даних, які повинні бути включені до угоди, зазначеної в параграфі 1; та
- (b) видів порушень, зазначених у параграфі 2, які можуть мати негативний вплив на донорську UCITS.

▼M1

4. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, ухвалених Комісією щодо угоди, заходів і видів порушень, зазначених у параграфі 3. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 62

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб, якщо основна та донорська UCITS мають різних аудиторів, такі аудитори уклали угоду про обмін інформацією для забезпечення виконання обов'язків обох аудиторів, включно із заходами, вжитими для виконання вимог параграфа 2. Донорська UCITS не повинна інвестувати в паї основної UCITS до введення в дію такої угоди.
2. У своєму звіті аудитора аудитор донорської UCITS повинен врахувати звіт аудитора основної UCITS. Якщо донорська та основна UCITS мають різні звітні роки, аудитор основної UCITS повинен підготувати спеціальний звіт на станом на останню звітну дату донорської UCITS. Аудитор донорської UCITS повинен, зокрема, повідомити про будь-які порушення, виявлені у звіті аудитора основної UCITS і про їх вплив на донорську UCITS.
3. Якщо вони відповідають вимогам, встановленим у цій главі, ні аудитор основної UCITS, ні аудитор донорської UCITS не повинні вважатися такими, що порушують будь-які правила, які обмежують розкриття інформації або стосуються захисту даних, якщо такі правила передбачені договором або законом, підзаконним нормативно-правовим актом чи адміністративним положенням. Така відповідність не створює відповідальності для такого аудитора або будь-якої особи, що діє від його імені.

▼M1

4. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112a ◄ , інструменти для визначення змісту угоди, зазначеної в першому підпараграфі параграфа 1.

▼B

СЕКЦІЯ 4

Обов'язкова інформація та маркетингові повідомлення донорських UCITS

Стаття 63

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб, на додаток до інформації, передбаченої в доповненні А додатка I, проспект донорської UCITS містив таку інформацію:
 - (a) заяву про те, що донорська UCITS є донорським фондом конкретної основної UCITS і, як така, на постійній основі інвестує 85% або більше своїх активів у паї такої основної UCITS;
 - (b) інвестиційні цілі та політику, у тому числі профіль ризику, а також інформація про те, чи результати діяльності донорської та основної UCITS є ідентичними або наскільки та з яких

причин вони відрізняються, включно з описом інвестицій, здійснених відповідно до статті 58(2);

- (c) стислий опис основної UCITS, її організації, її інвестиційних цілей і політики, у тому числі профілю ризику, а також інформацію про те, як можна отримати проспект основної UCITS;
- (d) резюме угоди, укладеної між донорською UCITS і основною UCITS, або внутрішніх правил ведення діяльності відповідно до статті 60(1);
- (e) як власники паїв можуть отримати додаткову інформацію про основну UCITS та угоду, укладену між донорською UCITS і основною UCITS відповідно до статті 60(1);
- (f) опис усієї винагороди або відшкодування витрат, які донорська UCITS зобов'язана сплатити у зв'язку з її інвестиціями в паї основної UCITS, а також сукупних зборів донорської UCITS та основної UCITS; та
- (g) опис податкових наслідків інвестицій в основну UCITS для донорської UCITS.

2. На додаток до інформації, передбаченої в доповненні В додатка I, річний звіт донорської UCITS повинен містити інформацію про сукупні збори донорської UCITS та основної UCITS. У річних і піврічних звітах донорської UCITS має бути вказано, як можна отримати річний і піврічний звіт основної UCITS.

3. На додаток до вимог, встановлених у статтях 74 і 82, донорська UCITS повинна надсилати проспект, ключову інформацію для інвесторів, зазначену у статті 78, і будь-які зміни до них, а також річні та піврічні звіти основної UCITS компетентним органам держави-члена розташування головного офісу.

4. Донорська UCITS повинна розкривати в будь-яких відповідних маркетингових повідомленнях, що вона на постійній основі інвестує 85% або більше своїх активів у паї такої основної UCITS.

5. Паперова копія проспекту, а також річних і піврічних звітів основної UCITS повинна бути безкоштовно надана донорською UCITS інвесторам за їхнім запитом.

СЕКЦІЯ 5

Перетворення наявних UCITS у донорські UCITS та змінення основної UCITS

Стаття 64

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб донорська UCITS, що вже здійснює діяльність UCITS, у тому числі діяльність донорської UCITS іншої основної UCITS, надала таку інформацію власникам її паїв:

- (a) заяву про те, що компетентні органи держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS схвалили інвестиції донорської UCITS у паї такої основної UCITS;
- (b) ключову інформацію для інвесторів, зазначену у статті 78, донорської та основної UCITS;
- (c) дату, з якої донорська UCITS повинна почати інвестувати в основну UCITS або, якщо вона вже інвестувала в неї, дату, у яку розмір таких інвестицій перевищить ліміт, застосовний згідно зі статтею 55(1); та
- (d) заяву про те, що власники паїв мають право вимагати, протягом 30 днів, зворотний викуп або погашення їхніх паїв без будь-якої плати, іншої ніж плата, яку утримує UCITS для покриття витрат у зв'язку зі скороченням інвестицій; таке право вступає в силу з моменту надання донорською UCITS інформації, зазначеної в цьому параграфі.

Така інформація повинна бути надана принаймні за 30 днів до дати, зазначеної в пункті (c) першого підпараграфа.

2. Якщо донорську UCITS було повідомлено згідно зі статтею 93, інформація, зазначена в параграфі 1, повинна надаватися офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена ведення діяльності донорської UCITS або мовою, затвердженою компетентними органами. Донорська UCITS несе відповідальність за надання перекладу. Такий переклад повинен точно відображати зміст оригіналу.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб донорська UCITS не інвестувала в паї відповідної основної UCITS понад ліміт, застосовний згідно зі статтею 55(1), до завершення 30-денного періоду, зазначеного у другому підпараграфі параграфа 1.

▼ M1

4. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ► **M4** згідно зі статтею 112a ◀, інструменти для визначення:

- (a) формату та способу надання інформації, зазначеної в параграфі 1; та
- (b) у разі передачі донорською UCITS усіх або частини її активів основній UCITS в обмін на паї, процедуру оцінювання та аудиту такого внеску в натуральній формі та роль депозитарія донорської UCITS у цьому процесі.

▼ M1

5. З метою забезпечення однакових умов застосування для надання інформації ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, ухвалених Комісією щодо формату та способу надання інформації та процедури, зазначених у параграфі 4. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼ B

СЕКЦІЯ 6

Обов'язки та компетентні органи

Стаття 65

1. Донорська UCITS повинна ефективно здійснювати моніторинг основної UCITS. У ході виконання зазначеного обов'язку донорська UCITS може використовувати інформацію та документацію, отримані від основної UCITS або, якщо застосовно, від її керуючої компанії, депозитарія та аудитора, крім випадків, коли існують підстави сумніватися в її точності.

2. Якщо у зв'язку з інвестиціями в паї основної UCITS донорська UCITS, її керуюча компанія або будь-яка особа, яка діє від імені донорської UCITS або керуючої компанії донорської UCITS отримує плату за розповсюдження, комісію або іншу грошову виплату, така плата, комісія або інша грошова виплата повинні здійснюватися в активи донорської UCITS.

Стаття 66

1. Основна UCITS повинна негайно інформувати компетентні органи держави-члена розташування головного офісу про кожну донорську компанію, яка інвестує в її активи. Якщо основна UCITS і донорська UCITS мають осідок у різних державах-членах, компетентні органи держави-члени розташування головного офісу основної UCITS повинні негайно інформувати компетентні органи держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS про такі інвестиції.

2. Основна UCITS не повинна стягувати плату за підписку або погашення у зв'язку з інвестиціями донорської UCITS у її паї або їх вилученням.

3. Основна UCITS повинна своєчасно забезпечувати доступність усієї інформації, що вимагається згідно із цією Директивою, іншим правом Співтовариства, застосовним національним правом,

правилами фонду або установчими документами, для донорської UCITS, її керуючої компанії, компетентних органів, депозитарія та аудитора донорської UCITS.

Стаття 67

1. Якщо основна UCITS і донорська UCITS мають осідок в одній державі-члені, компетентні органи повинні негайно інформувати донорську UCITS про будь-яке рішення, захід або виявлену невідповідність умовам цієї глави або про будь-яку інформацію, повідомлену згідно зі статтею 106(1) щодо основної UCITS або, якщо застосовно, її керуючої компанії, депозитарія або аудитора.
2. Якщо основна UCITS і донорська UCITS мають осідок в різних державах-членах, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу основної UCITS повинні негайно інформувати компетентні органи держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS про будь-яке рішення, захід або виявлену невідповідність умовам цієї глави або про будь-яку інформацію, повідомлену згідно зі статтею 106(1) щодо основної UCITS або, якщо застосовно, її керуючої компанії, депозитарія або аудитора. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу донорської UCITS повинні негайно повідомити донорську UCITS.

ГЛАВА IX

ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО ІНФОРМАЦІЇ, ЯКА ПОВИННА БУТИ НАДАНА ІНВЕСТОРАМ

СЕКЦІЯ 1

Публікація проспекту та періодичних звітів

Стаття 68

1. Інвестиційна компанія та, стосовно кожного спільного фонду, якими вона управляє, керуюча компанія повинна публікувати такі документи:
 - (a) проспект;
 - (b) річний звіт за кожен фінансовий рік;
 - (c) піврічний звіт за перші шість місяців фінансового року.
2. Річні та піврічні звіти повинні бути опубліковані у такі строки, які обчислюються з кінця періоду, якого вони стосуються:
 - (a) чотири місяці у випадку річного звіту; або
 - (b) два місяці у випадку піврічного звіту.

Стаття 69

1. Проспект повинен містити інформацію, необхідну для інвесторів, щоб мати змогу винести інформоване судження щодо пропонованих їм інвестицій та, зокрема, щодо пов'язаних із ними ризиків. Проспект повинен містити, незалежно від інструментів, у які здійснюються інвестиції, чітке та зрозуміле пояснення профілю ризику фонду.

▼M4

Проспект повинен містити:

- (a) детальні дані про актуальну політику винагороди, у тому числі, між іншим, опис розрахування винагороди і пільг, ідентифікаційні дані осіб, які відповідають за призначення винагороди і пільг, включно зі складом комітету з питань винагороди, у разі його наявності; або

- (b) стислий опис політики винагороди та заяву про те, що детальні дані про актуальну політику винагороди, у тому числі, між іншим, опис розрахування винагороди і пільг, ідентифікаційні дані осіб, які відповідають за призначення винагороди і пільг, включно зі складом комітету з питань винагороди, у разі його наявності, доступні на вебсайті — включно з посиланням на такий вебсайт — і що за запитом буде безкоштовно надана паперова копія.

▼ В

2. Проспект повинен принаймні містити інформацію, передбачену в доповненні А додатка І, якщо така інформація не зазначена у правилах фонду або установчих документах, які додаються до проспекту згідно зі статтею 71(1).

3. Річний звіт повинен містити баланс або звіт про активи та пасиви, детальний звіт про доходи та витрати за фінансовий рік, звіт про діяльність у фінансовому році та іншу інформацію, передбачену в доповненні В додатка І, а також будь-яку суттєву інформацію, яка дасть інвесторам можливість винести інформоване судження про розвиток діяльності UCITS та її результати.

▼ М4

Річний звіт також повинен містити:

- (a) загальну суму винагороди за фінансовий рік з розподілом на фіксовану та змінну винагороду, виплачену керуючою компанією та інвестиційною компанією своєму персоналу, а також кількість бенефіціарів і, у відповідних випадках, будь-яку суму, виплачену безпосередньо UCITS, у тому числі будь-яку плату за результат;
- (b) агреговану суму винагороди з розподілом за категоріями працівників та іншого персоналу, як зазначено у статті 14a(3);
- (c) опис розрахування винагороди та пільг;
- (d) результати перевірок, зазначених у пунктах (c) і (d) статті 14b(1), включно з будь-якими виявленими порушеннями;
- (e) істотні зміни ухваленної політики винагороди.

▼ В

4. Піврічний звіт повинен принаймні містити інформацію, передбачену в секціях I–IV доповнення В додатка І. Якщо UCITS виплатила або пропонує виплатити проміжний дивіденд, значення повинні відображати результати після сплати податків за відповідних півроку та сплачений або пропонується проміжний дивіденд.

▼ М1

5. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення положень щодо змісту проспекту, річного та піврічного звітів, як встановлено в додатку І, а також формату зазначених документів. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼ В

Стаття 70

1. У проспекті має бути зазначено, у які категорії активів дозволено інвестувати UCITS. У ньому повинно бути вказано, чи дозволені операції з фінансовими деривативними інструментами, у випадку чого він повинен містити чітку заяву про те, чи такі операції можуть здійснюватися з метою хеджування або з метою досягнення інвестиційних цілей, а також можливий вплив використання фінансових деривативних інструментів на профіль ризику.
2. Якщо UCITS інвестує переважно в будь-яку категорію активів, означену у статті 50, інших ніж переказні цінні папери або інструменти грошового ринку, або якщо UCITS відтворює індекс акцій або

боргових інструментів згідно зі статтею 53, її проспект та, за необхідності, маркетингові повідомлення повинні містити чітку вказівку на інвестиційну політику.

3. Якщо вартість чистих активів UCITS, ймовірно, характеризуватиметься високою волатильністю у зв'язку зі складом її портфеля або механізмами управління портфелем, які можуть використовуватися, її проспект та, за необхідності, маркетингові повідомлення повинні містити чітку вказівку на таку характеристику.

4. За запитом інвестора, керуюча компанія також повинна надати додаткову інформацію про кількісні ліміти, які застосовуються в управлінні ризиками UCITS, про вибрані із цією метою методи, а також останню інформацію про розвиток основних ризиків і доходи за категоріями інструментів.

Стаття 71

1. Правила фонду або установчі документи інвестиційної компанії становлять невід'ємну частину проспекту та повинні додаватися до нього.

2. Однак документи, зазначені в параграфі 1, необов'язково додавати до проспекту за умови, що інвестору повідомили, що за запитом йому або їй надішлють такі документи або повідомлять місце, де, у кожній державі-члені, у якій реалізують паї, він або вона зможе з ними ознайомитися.

Стаття 72

Істотні дані, які містяться у проспекті, підлягають оновленню.

Стаття 73

Бухгалтерська інформація, наведена в річному звіті, підлягає аудиту однією або більше особами, які уповноважені законом проводити аудит звітності згідно з Директивою 2006/43/ЄС. Звіт аудитора, включно з будь-якими застереженнями, повинен бути в повному обсязі відтворений у річному звіті.

Стаття 74

UCITS повинні надсилати їхні проспекти та будь-які зміни до них, а також їхні річні та піврічні звіти компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS. UCITS повинна надавати зазначену документацію за запитом компетентних органів держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії.

Стаття 75

1. Просpekt і останні опубліковані річні та піврічні звіти повинні бути безкоштовно надані інвесторам за їхнім запитом.

2. Просpekt може бути наданий на довговічному носії або на вебсайті. Паперова копія повинна бути безкоштовно надана інвесторам за їхнім запитом.

3. Річні та піврічні звіти повинні надаватися інвесторам у спосіб, визначений у проспекті та у ключовій інформації для інвесторів, зазначеній у статті 78. Паперова копія річних і піврічних звітів повинна бути безкоштовно надана інвесторам за їхнім запитом.

▼ M1

4. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ► **M4** згідно зі статтею 112a ◀, інструменти, що визначають спеціальні умови, яких необхідно дотримуватися при наданні проспекту на довговічному носії, іншому ніж папір, або на вебсайті, який не є довговічним носієм.

▼ B

СЕКЦІЯ 2

Публікація іншої інформації

UCITS повинна оприлюднювати в належний спосіб ціну випуску, продажу, зворотного викупу або погашення її паїв щоразу, як вона їх випускає, продає, здійснює зворотний викуп або погашення, і принаймні двічі на місяць.

Однак компетентні органи можуть дозволити UCITS знизити періодичність до одного разу на місяць за умови, що такий відступ не обмежує інтереси власників паїв.

▼M6 _____

▼B

СЕКЦІЯ 3

Ключова інформація для інвесторів

Стаття 78

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційна компанія та, стосовно кожного спільного фонду, яким вона управляє, керуюча компанія підготувала стислий документ, що містить ключову інформацію для інвесторів. Такий документ зазначається як «ключова інформація для інвесторів» у цій Директиві. Слова «Ключова інформація для інвесторів» повинні бути чітко зазначені в такому документі однією з мов, зазначених у статті 94(1)(b).
2. Ключова інформація для інвесторів повинна включати відповідну інформацію про істотні характеристики відповідної UCITS, яка повинна бути надана інвесторам, щоб вони обґрунтовано могли зрозуміти характер і ризики інвестиційного продукту, який їм пропонують, і, відповідно, могли ухвалювати інформовані інвестиційні рішення.
3. Ключова інформація для інвесторів повинна включати інформацію про зазначені нижче істотні елементи відповідної UCITS:

▼M4

- (a) дані про UCITS та про компетентний орган UCITS;

▼B

- (b) стислий опис інвестиційних цілей та інвестиційної політики;
- (c) результати діяльності за минулі періоди або, у відповідних випадках, сценарії результатів діяльності;
- (d) витрати та пов'язані платежі; та
- (e) профіль ризику/ дохідності інвестицій, включно з відповідними настановами та застереженнями стосовно ризиків, пов'язаних з інвестиціями у відповідні UCITS.

Такі істотні характеристики повинні бути зрозумілими для інвестора без покликання на інші документи.

4. У ключовій інформації для інвесторів має бути чітко зазначено, де і як можна отримати додаткову інформацію щодо пропонованих інвестицій, у тому числі, між іншим, де і як можна в будь-який час безкоштовно отримати за запитом проспект і річні та піврічні звіти, а також мову, якою така інформація доступна для інвесторів.

▼M4

Ключова інформація для інвесторів також повинна містити заяву про те, що детальні дані про актуальну політику винагороди, у тому числі, між іншим, опис розрахування винагороди і пільг, ідентифікаційні дані осіб, які відповідають за призначення винагороди і пільг, включно зі складом

комітету з питань винагороди, у разі його наявності, доступні на вебсайті — включно з посиланням на такий вебсайт — і що за запитом буде безкоштовно надана паперова копія.

▼B

5. Ключова інформація для інвесторів повинна бути викладена стисло та доступною мовою. Вона повинна бути підготовлена у спільному форматі, який уможлиблює порівняння, і представлена так, щоб її могли зрозуміти роздрібні інвестори.

6. Ключова інформація для інвесторів повинна використовуватися без змін і доповнень, крім перекладу, у всіх державах-членах, у яких повідомлено, що UCITS реалізує свої паї, згідно зі статтею 93.

▼M1

7. Комісія ухвалює, за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112a ◄, інструменти, що визначають:

- (a) детальний і вичерпний зміст ключової інформації для інвесторів, яка повинна бути надана інвесторам, як зазначено в параграфах 2, 3 і 4;
- (b) детальний і вичерпний зміст ключової інформації для інвесторів, яка повинна бути надана інвесторам у таких конкретних випадках:
 - (i) для UCITS, які мають різні інвестиційні відділи — ключової інформації для інвесторів, яка повинна бути надана інвесторам, які здійснюють підписку на конкретний інвестиційний відділ, у тому числі як перейти з одного інвестиційного відділу на інший і пов'язані із цим витрати;
 - (ii) для UCITS, які пропонують різні класи акцій — ключової інформації для інвесторів, яка повинна бути надана інвесторам, що оформлюють підписку на конкретний клас акцій;
 - (iii) для фондів у фондових структурах — ключової інформації, що повинна бути надана інвесторам, які здійснюють підписку на UCITS, що інвестує в інші UCITS або інші компанії колективного інвестування, зазначені у статті 50(1)(e);
 - (iv) для структур мастер-фідер — ключової інформації для інвесторів, що повинна бути надана інвесторам, які здійснюють підписку на донорську UCITS;
 - (v) для структурованих UCITS, UCITS із забезпеченим капіталом та інших порівнянних UCITS — ключової інформації для інвесторів, що повинна бути надана інвесторам стосовно спеціальних характеристик таких UCITS; та
- (c) детальні особливості формату та представлення ключової інформації для інвесторів, що повинна бути надана інвесторам, як зазначено в параграфі 5.

▼M1

8. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, ухвалених Комісією згідно з параграфом 7 стосовно інформації, зазначеної в параграфі 3. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 79

1. Ключова інформація для інвесторів являє собою переддоговірну інформацію. Вона повинна бути справедливою, чіткою та не вводити в оману. Вона не повинна суперечити іншій частині проспекту.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб для особи не виникала цивільно-правова відповідальність виключно на основі ключової інформації для інвесторів, включно з будь-яким її перекладом, крім випадків, коли вона є такою, що вводить в оману, недостовірною або суперечить

відповідним частинам проспекту. Ключова інформація для інвесторів повинна містити чітке застереження щодо цього.

Стаття 80

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційна компанія та, стосовно кожного зі спільних фондів, яким вона управляє, керуюча компанія, що продає UCITS безпосередньо або через іншу фізичну чи юридичну особу, яка діє від її імені та під її повну та безумовну відповідальність, надавала інвесторам ключову інформацію для інвесторів про таку UCITS завчасно до їхньої пропонованої підписки на паї такої UCITS.
2. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційна компанія та, стосовно кожного зі спільних фондів, яким вона управляє, керуюча компанія, що не продає UCITS безпосередньо або через іншу фізичну чи юридичну особу, яка діє від її імені та під її повну та безумовну відповідальність перед інвесторами, надавала ключову інформацію для інвесторів виробникам продуктів і посередникам, які продають або консультують інвесторів щодо потенційних інвестицій у таку UCITS або у продукти, які створюють експозицію до такої UCITS, за їхнім запитом. Держави-члени повинні вимагати, щоб посередники, які продають або консультують інвесторів щодо потенційних інвестицій в UCITS, надавали ключову інформацію для інвесторів своїм клієнтам або потенційним клієнтам.
3. Ключова інформація для інвесторів повинна надаватися інвесторам безкоштовно.

Стаття 81

1. Держави-члени повинні дозволяти інвестиційним компаніям та, стосовно кожного спільного фонду, яким вони управляють, керуючим компаніям надавати ключову інформацію для інвесторів на довговічному носії або на вебсайті. Паперова копія повинна бути безкоштовно надана інвесторам за їхнім запитом. Крім того, актуальна версія ключової інформації для інвесторів повинна бути надана на вебсайті інвестиційної компанії або керуючої компанії.

▼ M1

2. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ► **M4** згідно зі статтею 112a ◀, інструменти, що визначають спеціальні умови, яких необхідно дотримуватися при наданні ключової інформації для інвесторів на довговічному носії, іншому ніж папір, або на вебсайті, який не є довговічним носієм.

▼ B

Стаття 82

1. UCITS повинні надсилати їхню ключову інформацію для інвесторів і будь-які зміни до неї компетентним органам держави-члена розташування головного офісу.
2. Істотні елементи ключової інформації для інвесторів підлягають оновленню.

ГЛАВА X

ЗАГАЛЬНІ ОБОВ'ЯЗКИ UCITS

Стаття 83

1. Указані нижче суб'єкти не повинні брати позики:
 - (a) інвестиційна компанія;
 - (b) керуюча компанія або депозитарій, що діє від імені спільного фонду.Однак UCITS може купувати іноземну валюту на умовах компенсаційної позики.

2. Як відступ від параграфа 1, держава-член може дозволити UCITS брати позики за умови, що таке запозичення:

(a) є тимчасовим і складає:

- у випадку інвестиційної компанії, не більше 10% її активів; або
- у випадку спільного фонду, не більше 10% вартості фонду; або

(b) здійснене з метою придбання нерухомого майна, яке безпосередньо необхідне для здійснення діяльності, і складає, у випадку інвестиційної компанії, не більше 10% її активів.

Якщо UCITS дозволену брати позики згідно з пунктами (a) та (b), таке запозичення в сукупності не повинне перевищувати 15% її активів.

▼M1

3. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення вимог цієї статті стосовно запозичення. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 84

1. UCITS повинна здійснити зворотний викуп або погашенні своїх паїв на вимогу будь-якого власника паїв.

2. Як відступ від параграфа 1:

- (a) UCITS може, згідно із застосовним національним правом і правилами фонду або установчими документами інвестиційної компанії, тимчасово призупинити зворотний викуп або погашення своїх паїв;
- (b) держава-член розташування головного офісу UCITS може дозволити її компетентним органам вимагати призупинення зворотного викупу або погашення паїв в інтересах власників паїв або громадськості.

Тимчасове призупинення, зазначене в пункті (a) першого підпараграфа, повинне бути передбачене виключно у виняткових випадках, коли того вимагають обставини та коли призупинення є обґрунтованим з огляду на інтереси власників паїв.

3. У разі тимчасового призупинення згідно з параграфом 2(a) UCITS повинна невідкладно повідомити своє рішення компетентним органам держави-члена розташування головного офісу та компетентним органам усіх держав-членів, у яких вона реалізує свої паї.

▼M1

4. З метою забезпечення послідовної гармонізації цієї статті ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для визначення умов, які повинна виконати UCITS після впровадження тимчасового призупинення зворотного викупу або погашення паїв UCITS, як зазначено в параграфі 2(a), відразу після ухвалення рішення про призупинення. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 85

Правила оцінювання активів і правила розрахування ціни продажу або випуску та ціни зворотного викупу або погашення паїв UCITS повинні бути встановлені у застосовному національному праві, правилах фонду або установчих документах інвестиційної компанії.

Стаття 86

Розподіл або реінвестування доходів UCITS повинні здійснюватися згідно з правом і правилами фонду або установчими документами інвестиційної компанії.

Стаття 87

UCITS не має права випускати паї, доки не буде виплачений еквівалент чистої ціни випуску в активи UCITS у звичайні строки. Це не перешкоджає розподілу преміальних паїв.

Стаття 88

1. Без обмеження застосування статей 50 і 51, указані нижче суб'єкти не повинні надавати позики або виступати в якості гаранта від імені третіх осіб:

- (a) інвестиційна компанія;
- (b) керуюча компанія або депозитарій, що діє від імені спільного фонду.

2. Параграф 1 не перешкоджає зазначеним у ньому суб'єктам купувати переказні цінні папери, інструменти грошового ринку або інші фінансові інструменти, зазначені в пунктах (e), (g) та (h) статті 50(1), які не повністю виплачені.

Стаття 89

Указані нижче суб'єкти не повинні здійснювати продажі без покриття переказних цінних паперів та інструментів грошового ринку або інших фінансових інструментів, зазначених у пунктах (e), (g) та (h) статті 50(1):

- (a) інвестиційна компанія;
- (b) керуюча компанія або депозитарій, що діє від імені спільного фонду.

Стаття 90

У праві держави-члена розташування головного офісу UCITS або у правилах фонду повинні бути визначені винагорода та витрати, які керуюча компанія має право стягувати зі спільного фонду, а також метод розрахування такої винагороди.

У праві або в установчих документах інвестиційної компанії повинен бути визначений характер витрат, які покладаються на компанію.

ГЛАВА XI

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО UCITS, ЯКІ РЕАЛІЗУЮТЬ СВОЇ ПАЇ В ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ, ІНШИХ НІЖ ДЕРЖАВИ-ЧЛЕНИ, У ЯКИХ ВОНИ МАЮТЬ ОСІДОК

Стаття 91

1. Держави-члени ведення діяльності UCITS повинні забезпечити, щоб UCITS могли реалізувати свої паї на їхній території після повідомлення згідно зі статтею 93.
2. Держави-члени ведення діяльності UCITS не повинні встановлювати жодні додаткові вимоги або адміністративні процедури для UCITS, як зазначено в параграфі 1, стосовно сфери, яка регулюється цією Директивою.

▼ M6 —————

▼ B

4. Для цілей цієї глави UCITS включає інвестиційні відділи такої компанії.

Стаття 92

1. Держави-члени повинні гарантувати, що UCITS забезпечує в кожній державі-члені, у якій вона має намір реалізувати свої паї, механізми для виконання таких завдань:

- (a) опрацювання розпоряджень на підписку, зворотний викуп, погашення і здійснення інших виплат власникам паїв, пов'язаних із паями UCITS, згідно з умовами, визначеними в документах, які вимагаються відповідно до глави IX;
- (b) надання інвесторам інформації про порядок надання розпоряджень, зазначених у пункті (a), і виплати коштів, отриманих у результаті зворотного викупу та погашення;
- (c) сприяння отриманню інформації та доступу до процедур і механізмів, які зазначені у статті 15 і стосуються здійснення інвесторами прав, що виникають з їхніх інвестицій в UCITS, у державі-члені, у якій реалізуються паї UCITS;
- (d) надання інвесторам інформації та документів, які вимагаються відповідно до глави IX, згідно з умовами, встановленими у статті 94, для цілей ознайомлення з ними та отримання їх копій;
- (e) надання інвесторам на довговічному носії інформації, яка стосується завдань, що їх виконують механізми; та
- (f) виконання ролі контактної пункту для комунікації з компетентними органами.

2. Держави-члени не повинні вимагати фізичної присутності UCITS у державі-члена ведення діяльності або призначення третьої особи для цілей параграфу 1.

3. UCITS повинна забезпечити, щоб механізми для виконання завдань, зазначених у параграфі 1, у тому числі в електронному форматі, забезпечувалися:

- (a) офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена, у якій реалізують паї UCITS, або мовою, затвердженою компетентними органами такої держави-члена;
- (b) власне UCITS, третьою особою, що підлягає регулюванню та нагляду стосовно завдань, які необхідно виконати, або ними обома.

Для цілей пункту (b), якщо завдання виконуватиме третя особа, призначення такої третьої особи повинне бути засвідчене письмовим договором, у якому вказано, які завдання, зазначені в параграфі 1, не підлягають виконанню UCITS і що третя особа отримуватиме відповідну інформацію та документацію від UCITS.

▼B

Стаття 93

1. Якщо UCITS пропонує реалізувати свої паї в державі-члені, іншій ніж держава-член розташування головного офісу, вона повинна спершу подати лист-повідомлення компетентним органам держави-члена розташування головного офісу. Такий лист-повідомлення повинен містити інформацію про заходи з реалізації паїв UCITS у державі-члені ведення діяльності, у тому числі, у відповідних випадках, стосовно класів акцій. У контексті статті 16(1) він повинен містити вказівку про те, що паї UCITS реалізує керуюча компанія, яка управляє UCITS.

▼M6

Лист-повідомлення також повинен містити детальні дані, у тому числі адресу, які необхідні для інвойсування або повідомлення будь-яких застосовних регуляторних зборів або платежів компетентними органами держави-члена ведення діяльності, а також інформацію про механізми для виконання завдань, зазначених у статті 92(1).

▼B

2. UCITS повинна додати до листа-повідомлення, як зазначено в параграфі 1, останню версію таких документів:

- (a) її правил фонду або установчих документів, її проспекту та, у відповідних випадках, її останнього річного звіту та будь-якого наступного піврічного звіту, перекладеного згідно з положеннями статті 94(1)(c) та (d); та
- (b) її ключової інформації для інвесторів, зазначеної у статті 78, перекладеної згідно зі статтею 94(1)(c) та (d).

3. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні перевірити повноту документації, поданої UCITS згідно з параграфами 1 і 2. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні передати повну документацію, зазначену в параграфах 1 і 2, компетентним органам держави-члена, у якій UCITS пропонує реалізувати свої паї, не пізніше ніж протягом 10 робочих днів з дати отримання листа-повідомлення, до якого додається повна документація, передбачена в параграфі 2. Вони повинні додати до документації підтвердження того, що UCITS відповідає вимогам, встановленим у цій Директиві. Після передачі документації компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні негайно повідомити UCITS про таку передачу. UCITS може здійснювати доступ до ринку держави-члена ведення діяльності UCITS з дати такого повідомлення.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб лист-повідомлення, зазначений у параграфі 1, і підтвердження, зазначене в параграфі 3, були надані мовою, яка є загальнозживаною у сфері міжнародних фінансів, крім випадків, коли держави-члени розташування головного офісу та ведення діяльності UCITS погодили, що такий лист-повідомлення і таке підтвердження повинні бути надані офіційною мовою обох держав-членів.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб електронна передача та подання документів, зазначених у параграфі 3, були прийняті їхніми компетентними органами.

6. Для цілей процедури повідомлення, визначеної у цій статті, компетентні органи держави-члена, у якій UCITS пропонує реалізувати свої паї, не повинні вимагати жодних додаткових документів, сертифікатів або інформації, інших ніж ті, що передбачені в цій статті.

7. Держава-член розташування головного офісу UCITS повинна забезпечити, щоб компетентні органи держави-члена ведення діяльності UCITS мали доступ, за допомогою електронних засобів, до документів, зазначених у параграфі 2, і, якщо застосовно, до будь-яких їх перекладів. Вона повинна забезпечити, щоб UCITS зберігала такі документи та переклади в актуальному стані. UCITS повинна повідомляти про внесення будь-яких змін до документів, зазначених у параграфі 2, компетентним органам держави-члена ведення діяльності UCITS і повинна вказати, де можна отримати такі документи в електронній формі.

▼ M6

8. У разі зміни інформації в листі-повідомленні, поданому згідно з параграфом 1, або зміни класів акцій, які підлягають реалізації, UCITS повинна надати письмове повідомлення про таку зміну компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS та держави-члена ведення діяльності UCITS принаймні за один місяць до впровадження такої зміни.

Якщо внаслідок зміни, зазначеної в першому підпараграфі, UCITS більше не відповідатиме цій Директиві, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні повідомити UCITS, упродовж 15 робочих днів після отримання всієї інформації, зазначеної в першому підпараграфі, що вона не повинна впроваджувати таку зміну. У такому разі компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні повідомити про це компетентні органи держави-члена ведення діяльності UCITS.

Якщо зміна, зазначена в першому підпараграфі, була впроваджена після передачі інформації згідно з другим підпараграфом і внаслідок такої зміни UCITS більше не відповідає цій Директиві, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні вжити всіх належних заходів

згідно зі статтею 98, включаючи, за необхідності, явну заборону реалізації паїв UCITS, і повинні без невинуватої затримки повідомити про вжиті заходи компетентні органи держави-члена ведення діяльності UCITS.

▼M6

Стаття 93а

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб UCITS могла відкликати повідомлення про заходи, вжиті для реалізації паїв, у тому числі, у відповідних випадках, класів акцій, у державі-члені, щодо якої вона подала повідомлення згідно зі статтею 93, якщо виконані всі зазначені нижче умови:

- (а) подано загальну пропозицію зворотного викупу або погашення, без будь-якої плати або відрахувань, усіх таких паїв, утримуваних інвесторами в такій державі-члені, така пропозиція загальнодоступна протягом 30 робочих днів і адресована, безпосередньо або через фінансових посередників, окремо кожному відомому інвестору в такій державі-члені;
- (б) намір припинити дію заходів, вжитих для реалізації таких паїв у відповідній державі-члені, оприлюднено за допомогою загальнодоступного засобу, включно з електронними засобами, які є загальноприйнятими для реалізації паїв UCITS і відповідними для типового інвестора UCITS;
- (с) будь-які договірні домовленості з фінансовими посередниками змінено або припинено з набуттям чинності з дати відкликання повідомлення, щоб запобігти будь-якому новому або подальшому безпосередньому або опосередкованому пропонуванню або розміщенню паїв, вказаних у повідомленні, зазначеному в параграфі 2.

Інформація, зазначена в пунктах (а) і (б) першого підпараграфу, повинна чітко описувати наслідки для інвесторів, якщо вони не приймуть пропозицію погашення або зворотного викупу їхніх паїв.

Інформація, зазначена в пунктах (а) і (б) першого підпараграфу, повинна бути надана офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена, щодо якої UCITS наддала повідомлення згідно зі статтею 93, або мовою, затвердженою компетентними органами такої держави-члена. Станом на дату, зазначену в пункті (с) першого підпараграфу, UCITS повинна припинити будь-яке нове або подальше безпосереднє або опосередковане пропонування або розміщення паїв, які були предметом відкликаноного повідомлення в такій державі-члені.

2. UCITS повинна подати компетентним органам держави-члена розташування головного офісу повідомлення, що містить інформацію, зазначену в пунктах (а), (б) і (с) першого підпараграфу параграфа 1.

3. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні перевірити повноту повідомлення, поданого UCITS згідно з параграфом 2. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні, не пізніше ніж протягом 15 робочих днів з моменту отримання повного повідомлення, передати таке повідомлення компетентним органам держави-члена, вказаної в повідомленні, зазначеному в параграфі 2, та ESMA.

Після передачі повідомлення згідно з першим підпараграфом компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні невідкладно повідомити UCITS про таку передачу.

4. UCITS повинна надати інвесторам, які продовжують інвестувати в UCITS, а також компетентним органам держави-члена розташування головного офісу UCITS інформацію, що вимагається згідно зі статтями 68–82 і статтею 94.

5. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні передати компетентним органам держави-члена, вказаної в повідомленні, зазначеному в параграфі 2 цієї статті, інформацію про будь-які зміни, внесені до документів, зазначених у статті 93(2).

6. Компетентні органи держави-члена, вказаної в повідомленні, зазначеному в параграфі 2 цієї статті, мають такі самі права та обов'язки, що й компетентні органи держави-члена ведення діяльності UCITS, як визначено у статті 21(2), статті 97(3) та статті 108. Без обмеження інших заходів з

моніторингу та наглядових повноважень, як зазначено у статті 21(2) і статті 97, починаючи з дати передачі згідно з параграфом 5 цієї статті компетентні органи держави-члена, вказаної в повідомленні, зазначеному в параграфі 2 цієї статті, не повинні вимагати, щоб відповідна UCITS довела відповідність національним законам, підзаконним нормативно-правовим актам та адміністративним положенням, які регулюють вимоги щодо розповсюдження, зазначені у статті 5 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/1156 (²⁰).

7. Держави-члени повинні дозволяти використання будь-яких електронних засобів зв'язку та засобів дистанційного зв'язку для цілей параграфу 4 за умови, що інформація та засоби зв'язку доступні інвесторам офіційною мовою або однією з офіційних мов держав-члена місцезнаходження інвестора або мовою, затвердженою компетентними органами такої держави-члена.

▼ В

Стаття 94

1. Якщо UCITS реалізує свої паї в державі-члені ведення діяльності UCITS, вона повинна надати інвесторам на території такої держави-члена всю інформацію та документацію, яку вона зобов'язана надати інвесторам у державі-члені розташування головного офісу відповідно до глави IX. Така інформація та документація повинні бути надані інвесторам з дотриманням таких положень:

- (a) без обмеження положень глави IX, така інформація або документація повинна бути надана інвесторам у спосіб, передбачений в законах, підзаконних нормативно-правових актах і адміністративних положеннях держави-члена ведення діяльності UCITS;
- (b) ключова інформація для інвесторів, зазначена у статті 78, повинна бути перекладена офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена ведення діяльності UCITS або мовою, затвердженою компетентними органами такої держави-члена;
- (c) інформація або документація, інша ніж ключова інформація для інвесторів, зазначена у статті 78, повинна бути перекладена, за вибором UCITS, офіційною мовою або однією з офіційних мов держави-члена ведення діяльності UCITS, мовою, затвердженою компетентними органами такої держави-члена, або мовою, загальнозживаною у сфері міжнародних фінансів; та
- (d) переклади інформації або документації згідно з пунктами (b) і (c) повинні бути виконані під відповідальність UCITS і повинні точно відображати зміст оригінальної інформації.

2. Вимоги, визначені в параграфі 1, також застосовуються до будь-яких змін інформації та документації, зазначених у вказаному параграфі.

3. Періодичність публікації ціни випуску, продажу, зворотного викупу або погашення паїв UCITS згідно зі статтею 76 регулюється законами, підзаконними нормативно-правовими актами та адміністративними положеннями держави-члена розташування головного офісу UCITS.

▼ M1

Стаття 95

1. Комісія може ухвалити, за допомогою делегованих актів ► **M4** згідно зі статтею 112a ◀ , інструменти, що визначають:

▼ M6 _____

▼ M1

- (b) полегшення доступу компетентних органів держави-члена ведення діяльності UCITS до інформації або документації, зазначеної у статті 93(1), (2) і (3), згідно зі статтею 93(7).

2. З метою забезпечення однакових умов застосування статті 93 ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення:

- (a) форми та змісту типового листа-повідомлення, який повинен використовуватися UCITS для цілей повідомлення, зазначеного у статті 93(1), включно з вказівкою про те, яких документів стосуються переклади;
- (b) форми та змісту типового підтвердження, яке повинне використовуватися компетентними органами держав-членів, зазначених у статті 93(3);
- (c) процедури обміну інформацією та використання електронних засобів зв'язку між компетентними органами для цілей повідомлення згідно зі статтею 93.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼В

Стаття 96

Для цілей здійснення своєї діяльності UCITS може використовувати те саме покликання на свою організаційно-правову форму (як-от інвестиційна компанія або спільний фонд) у своєму найменуванні в державі-члені ведення діяльності, яке вона використовує в державі-члені розташування головного офісу.

ГЛАВА XII

ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІВ, ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА АВТОРИЗАЦІЮ ТА НАГЛЯД

Стаття 97

▼M1

1. Держави-члени повинні призначити компетентні органи, які повинні виконувати обов'язки, передбачені у цій Директиві. Вони повинні повідомити ESMA та Комісію про них із зазначенням будь-якого розподілу обов'язків.

▼В

- 2. Компетентні органи є органами публічної влади або організаціями, призначеними органами публічної влади.
- 3. Органи держави-члена розташування головного офісу UCITS компетентні здійснювати нагляд за відповідною UCITS, у тому числі, у відповідних випадках, згідно зі статтею 19. Однак органи держави-члена ведення діяльності UCITS компетентні здійснювати нагляд за відповідністю положеннями поза сферою застосування цієї Директиви та вимогам, визначеним у статтях 92 і 94.

Стаття 98

1. Компетентні органи повинні бути наділені всіма повноваженнями з нагляду та розслідування, необхідними для виконання їхніх функцій. Такі повноваження здійснюються:

- (a) безпосередньо;
- (b) у співпраці з іншими органами;
- (c) під відповідальність компетентних органів шляхом їх делегування суб'єктам, яким були делеговані завдання; або
- (d) шляхом звернення до компетентних судових органів.

2. Згідно з параграфом 1, компетентні органи мають повноваження принаймні:

- (a) мати доступ до будь-якого документа в будь-якій формі та отримувати його копію;
- (b) вимагати надання інформації від будь-якої особи та, за необхідності, викликати та опитувати особу з метою отримання інформації;
- (c) проводити виїзні інспекції;

▼M4

- (d) вимагати:
 - (i) наскільки це дозволено національним правом, надання наявних записів трафіку даних, які перебувають у розпорядженні оператора телекомунікацій, коли існують обґрунтовані підозри щодо порушення і коли такі записи можуть бути релевантними для розслідування порушень цієї Директиви;
 - (ii) наявні записи телефонних розмов, електронних комунікацій або інших записів трафіку даних, які перебувають у розпорядженні UCITS, керуючих компаній, інвестиційних компаній, депозитаріїв або будь-яких інших суб'єктів, діяльність яких регулюється цією Директивою;

▼B

- (e) вимагати припинення будь-якої практики, яка суперечить положенням, ухваленим для імплементації цієї Директиви;
- (f) вимагати заморожування або арешту активів;
- (g) вимагати тимчасової заборони на здійснення професійної діяльності;
- (h) вимагати надання інформації від авторизованих інвестиційних компаній, керуючих компаній або депозитаріїв;
- (i) ухвалювати заходи будь-якого типу, щоб забезпечити подальше дотримання вимог цієї Директиви інвестиційними компаніями, керуючими компаніями або депозитаріями;
- (j) вимагати призупинення випуску, зворотного викупу або погашення паїв в інтересах власників паїв або громадськості;
- (k) відкликати авторизацію, надану UCITS, керуючій компанії або депозитарію;
- (l) передавати справи для проведення кримінального розслідування; та
- (m) дозволяти аудиторам або експертам проводити перевірки або розслідування.

▼M4

Стаття 99

1. Без обмеження наглядових повноважень компетентних органів, зазначених у статті 98, і права держав-членів передбачати та застосовувати кримінальні санкції, держави-члени встановлюють правила щодо адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів, які застосовуються до компаній та осіб у зв'язку з порушеннями національних положень, що транспонують цю Директиву, і вживають усіх необхідних заходів для забезпечення їх виконання.

Якщо держави-члени вирішують не встановлювати правила стосовно адміністративних санкцій у випадку порушень, які підпадають під дію національного кримінального права, вони повинні передати Комісії відповідні положення кримінального права.

Адміністративні санкції та інші адміністративні заходи повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

До 18 березня 2016 року держави-члени повинні повідомити Комісію та ESMA про закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, що транспонують цю статтю, у тому числі про будь-які відповідні положення кримінального права. Держави-члени повинні, без невиправданої затримки, повідомляти Комісію та ESMA про внесення до них будь-яких подальших змін.

2. Якщо держави-члени вирішують, згідно з параграфом 1, встановити кримінальні санкції за порушення положень, зазначених у вказаному параграфі, вони повинні забезпечити наявність належних заходів з метою надання компетентним органам усіх необхідних повноважень для взаємодії із судовими органами в межах їхньої юрисдикції для цілей отримання конкретної інформації, яка стосується кримінальних розслідувань чи проваджень, розпочатих у зв'язку з можливими порушеннями цієї Директиви, і надання такої інформації іншим компетентним органам та ESMA для виконання їхнього обов'язку співпрацювати один з одним та з ESMA для цілей цієї Директиви.

Компетентні органи можуть також співпрацювати з компетентними органами інших держав-членів із питань сприяння стягненню штрафних санкцій.

3. У рамках загальної перевірки функціонування цієї Директиви Комісія повинна, не пізніше 18 вересня 2017 року, перевірити застосування адміністративних і кримінальних санкцій та, зокрема, необхідність подальшої гармонізації адміністративних санкцій, встановлених за порушення вимог, встановлених у цій Директиві.

4. Компетентний орган може відмовитися вживати дії у відповідь на запит про співпрацю під час розслідування тільки за будь-якої із зазначених нижче виняткових обставин, зокрема, якщо:

- (a) повідомлення відповідної інформації може негативно вплинути на безпеку держави-члена, якій його адресовано, зокрема на боротьбу проти тероризму та інших тяжких злочинів;
- (b) виконання запиту може негативно позначитися на його власній діяльності з розслідування або правозастосування чи, якщо застосовно, на кримінальному розслідуванні;
- (c) стосовно тих самих дій і тих самих осіб уже були ініційовані судові провадження в органах держави-члена, до якої було подано запит; або
- (d) у державі-члені, до якої було подано запит, уже було винесене остаточне судове рішення щодо тих самих дій відповідних осіб.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо до UCITS, керуючих компаній, інвестиційних компаній або депозитаріїв застосовуються обов'язки, у разі порушення національних положень, які транспонують цю Директиву, до членів органу управління та інших фізичних осіб, відповідальних за порушення згідно з національним правом, могли застосовуватися, згідно з національним правом, адміністративні санкції або інші адміністративні заходи.

6. Згідно з національним правом, держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, зазначених у параграфі 1, адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, які можуть застосовуватись, включали принаймні:

- (a) публічну заяву, у якій зазначаються відповідальна особа та характер порушення;
- (b) розпорядження, що зобов'язує відповідальну особу припинити таку поведінку і утримуватися від повторення такої поведінки;
- (c) у випадку UCITS або керуючої компанії — тимчасове зупинення або відкликання авторизації відповідної UCITS або керуючої компанії;
- (d) тимчасову або, у випадку вчинення повторних серйозних порушень, постійну заборону здійснювати керуючі функції в зазначених або інших подібних компаніях для будь-якого члена органу управління керуючої компанії або інвестиційної компанії або будь-якої іншої фізичної особи, яку визнано відповідальною;
- (e) у випадку юридичної особи — максимальні адміністративні штрафні санкції в розмірі щонайменше 5 000 000 євро або, у державах-членах, валютою яких не є євро, у відповідному

розмірі в національній валюті станом на 17 вересня 2014 року, або в розмірі до 10% сукупного річного обороту юридичної особи відповідно до останньої наявної звітності, затвердженої органом управління; якщо юридична особа є материнською компанією або дочірньою компанією материнської компанії, що зобов'язана готувати консолідовану фінансову звітність згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС (²¹), зазначений сукупний річний оборот означає сукупний річний оборот або відповідний вид доходу, згідно з відповідним правом Союзу у сфері бухгалтерського обліку, відповідно до останньої наявної консолідованої фінансової звітності, затвердженої органом управління кінцевої материнської компанії;

- (f) у випадку фізичної особи — максимальні адміністративні штрафні санкції в розмірі щонайменше 5 000 000 євро або, у державах-членах, валютою яких не є євро, в еквівалентному розмірі в національній валюті станом на 17 вересня 2014 року.
- (g) як альтернатива пунктам (е) та (f), максимальні адміністративні штрафні санкції, принаймні удвічі вищі за суму вигоди, отриманої від порушення, якщо можна визначити розмір такої вигоди, навіть якщо така сума перевищує максимальні суми в пунктах (е) та (f).

7. Держави-члени можуть надати компетентним органам, згідно з національним правом, повноваження застосовувати типи адміністративних санкцій на додаток до тих, які зазначені в параграфі 6, або накладати штрафні санкції, які перевищують суми, зазначені у пунктах (е), (f) та (g) параграфа 6.

▼M4

Стаття 99a

Держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні закони, підзаконні нормативно-правові акти або адміністративні положення, які транспонують цю Директиву, передбачали санкції, принаймні коли:

- (a) UCITS здійснює діяльність без отримання авторизації, порушуючи статтю 5;
- (b) керуюча компанія здійснює діяльність без отримання попередньої авторизації, порушуючи статтю 6;
- (c) інвестиційна компанія здійснює діяльність без отримання попередньої авторизації, порушуючи статтю 27;
- (d) істотну участь в керуючій компанії, прямо чи опосередковано, набувають або таку істотну участь в керуючій компанії в подальшому збільшують, у результаті чого частка утримуваних прав голосу або капіталу досягне або перевищить 20%, 30% або 50% чи керуюча компанія стане дочірньою компанією (далі — запропоноване набуття), без повідомлення в письмовій формі компетентних органів керуючої компанії, у якій набувач має намір набутти або збільшити істотну участь, порушуючи статтю 11(1);
- (e) істотну участь в керуючій компанії, прямо чи опосередковано, відчужують або зменшують, у результаті чого частка утримуваних прав голосу або капіталу стане меншою за 20%, 30% або 50% чи керуюча компанія перестане бути дочірньою компанією, без повідомлення в письмовій формі компетентних органів, порушуючи статтю 11(1);
- (f) керуюча компанія отримала авторизацію на підставі неправдивих свідчень або будь-якими іншими неправомірними способами, порушуючи пункт (b) статті 7(5);
- (g) інвестиційна компанія отримала авторизацію на підставі неправдивих свідчень або будь-якими іншими неправомірними способами, порушуючи пункт (b) статті 29(4);
- (h) керуюча компанія, дізнавшись про будь-яке набуття або відчуження часток участі в її капіталі, яке призводить до того, що частки участі стають більшими або меншими за будь-яке з

порогових значень, зазначених у статті 11(1) Директиви 2014/65/ЄС, не повідомляє компетентні органи про таке набуття або відчуження, порушуючи статтю 11(1) цієї Директиви;

- (i) керуюча компанія не повідомляє компетентному органу принаймні раз на рік імена акціонерів і учасників, які мають істотну участь, і розмір відповідних часток участі, порушуючи статтю 11(1);
- (j) керуюча компанія не дотримується процедур і механізмів, встановлених згідно з національними положеннями, які транспонують пункт (а) статті 12(1);
- (k) керуюча компанія не дотримується структурних і організаційних вимог, встановлених згідно з національними положеннями, які транспонують пункт (b) статті 12(1);
- (l) інвестиційна компанія не дотримується процедур і механізмів, встановлених згідно з національними положеннями, які транспонують статтю 31;
- (m) керуюча компанія або інвестиційна компанія не дотримується вимог щодо делегування її функцій третім особам, встановлених згідно з національними положеннями, які транспонують статті 13 і 30;
- (n) керуюча компанія або інвестиційна компанія не дотримується правил ведення діяльності, встановлених згідно з національними положеннями, які транспонують статті 14 і 30;
- (o) депозитарій не виконує свої завдання згідно з національними положеннями, які транспонують статтю 22(3)–(7);
- (p) інвестиційна компанія або, стосовно кожного спільного фонду, яким вона управляє, керуюча компанія систематично не виконує обов'язки щодо інвестиційних політик UCITS, встановлені в національних положеннях, що транспонують главу VII;
- (q) керуюча компанія або інвестиційна компанія не використовує процес управління ризиками або процес точного та незалежного оцінювання вартості позабіржових деривативів, як встановлено в національних положеннях, які транспонують статтю 51(1);
- (r) інвестиційна компанія або, стосовно кожного спільного фонду, яким вона управляє, керуюча компанія систематично не виконує обов'язки стосовно інформації, що повинна бути надана інвесторам, які встановлені згідно з національними положеннями, що транспонують статті 68–82;
- (s) керуюча компанія або інвестиційна компанія, що реалізує паї UCITS, якою вона управляє, у державі-члені, іншій ніж держава-член розташування головного офісу UCITS, не виконує обов'язок щодо повідомлення, встановлений у статті 93(1).

Стаття 99b

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи публікували будь-яке неоскаржене рішення про застосування адміністративної санкції або заходу у випадку порушень національних положень, які транспонують цю Директиву, на їхніх офіційних вебсайтах без невиправданої затримки після повідомлення такого рішення особі, до якої застосована санкція або захід. Публікація повинна містити принаймні інформацію про тип і характер порушення та про осіб, яких було визнано відповідальними. Цей обов'язок не застосовується до рішень, які передбачають заходи слідчого характеру.

Однак якщо публікація ідентифікаційних даних юридичних осіб або персональних даних фізичних осіб вважається компетентним органом диспропорційною після індивідуального оцінювання на предмет пропорційності публікації таких даних або якщо публікація загрожує стабільності фінансових ринків або поточному розслідуванню, держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи виконали одну з таких дій:

- (a) відтермінували публікацію рішення про застосування санкції або заходу до зникнення причин, що унеможлиблюють його публікацію;
- (b) опублікували рішення про застосування санкції або заходу на умовах анонімності у спосіб, що відповідає національному праву, якщо така анонімна публікація забезпечить дієвий захист відповідних персональних даних; або
- (c) не публікували рішення про застосування санкції або заходу у випадку, коли опції, встановлені в пунктах (a) і (b), вважаються недостатніми для забезпечення:
 - (i) відсутності загрози для стабільності фінансових ринків;
 - (ii) пропорційності публікації такого рішення відносно заходів, що їх вважають незначними.

У разі ухвалення рішення про оприлюднення санкції або заходу на анонімній основі публікація релевантних даних може бути відтермінована на розумний період часу, якщо протягом зазначеного періоду передбачається зникнення причин для анонімної публікації.

2. Компетентні органи повинні інформувати ESMA про всі застосовані адміністративні санкції, які не були опубліковані відповідно до пункту (c) другого підпараграфу параграфа 1, у тому числі про будь-яке їх оскарження та його результат. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи отримували інформацію та остаточне рішення щодо будь-якої застосованої кримінальної санкції та подавали їх ESMA. ESMA повинен вести центральну базу даних щодо санкцій, про які йому було повідомлено, виключно для цілей обміну інформацією між компетентними органами. До такої бази даних повинні мати доступ тільки компетентні органи, і вона повинна оновлюватися на підставі інформації, наданої компетентними органами.

3. Якщо рішення про застосування санкції або заходу є предметом оскарження у відповідних судових або інших органах, компетентні органи також повинні невідкладно опублікувати на своєму офіційному вебсайті інформацію про це та будь-яку подальшу інформацію про результати такого оскарження. Рішення про скасування попереднього рішення про застосування санкції або заходу також підлягає публікації.

4. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб будь-яка публікація згідно із цією статтею зберігалася на їхньому офіційному вебсайті протягом щонайменше п'яти років після її опублікування. Персональні дані, що їх містить публікація, необхідно зберігати на офіційному вебсайті компетентного органу лише протягом строку, що є необхідним відповідно до застосовних правил захисту даних.

Стаття 99с

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб при визначенні типу адміністративних санкцій або заходів і рівня адміністративних штрафних санкцій компетентні органи гарантували, що вони дієві, пропорційні і стримувальні, і враховували всі релевантні обставини, у тому числі, у відповідних випадках:

- (a) тяжкість і тривалість порушення;
- (b) ступінь відповідальності особи, відповідальної за вчинення порушення;
- (c) фінансову стійкість особи, відповідальної за порушення, що визначається, наприклад, розміром її загального обороту у випадку юридичної особи або розміром річного доходу у випадку фізичної особи;
- (d) значущість прибутків, що їх отримала, чи втрат, що їх уникнула особа, відповідальна за вчинення порушення, шкоди для третіх осіб і, якщо застосовно, шкоди для функціонування ринків або економіки в цілому, тією мірою, якою їх можна визначити;
- (e) рівень співпраці з компетентним органом особи, відповідальної за порушення;
- (f) попередні порушення, вчинені особою, відповідальною за порушення;

- (g) заходи, вжиті особою, відповідальною за вчинення порушення, для запобігання його повторенню.
2. При здійсненні своїх повноважень щодо застосування санкцій згідно зі статтею 99 компетентні органи повинні тісно співпрацювати між собою, щоб забезпечити, що повноваження з нагляду та розслідування та адміністративні санкції приносять результати, передбачені в цій Директиві. Вони також повинні координувати свої дії для уникнення можливого дублювання та збігів при здійсненні їхніх повноважень із нагляду та розслідування, а також при застосуванні адміністративних санкцій і заходів у транскордонних випадках згідно зі статтею 101.

Стаття 99d

1. Держави-члени повинні забезпечити встановити дієві та надійні механізми для сприяння повідомленню компетентним органам про потенційні або наявні порушення національних положень, які транспонують цю Директиву, включно з безпечними каналами зв'язку для повідомлення про такі порушення.
2. Механізми, зазначені в параграфі 1, повинні включати щонайменше:
 - (a) спеціальні процедури для отримання повідомлень про порушення та подальші дії;
 - (b) належний захист працівників інвестиційних компаній, керуючих компаній і депозитаріїв, які повідомляють про порушення, вчинені в межах зазначених суб'єктів, принаймні від помсти, дискримінації та інших видів несправедливого ставлення;
 - (c) захист персональних даних особи, яка повідомляє про порушення, а також фізичної особи, яка, ймовірно, є відповідальною за вчинення порушення, згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС (²²);
 - (d) чіткі правила, які гарантують конфіденційність у всіх випадках стосовно особи, яка повідомляє про порушення, крім випадків, коли розкриття інформації вимагається відповідно до національного права в контексті подальших розслідувань або судових проваджень.
3. ESMA повинен забезпечити один або більше безпечних каналів зв'язку для повідомлення про порушення національних положень, які транспонують цю Директиву. ESMA повинен забезпечити, щоб такі канали зв'язку відповідали пунктам (a)–(d) параграфа 2.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб повідомлення працівниками інвестиційних компаній, керуючих компаній і депозитаріїв, зазначене в параграфах 1 і 3, не вважалося порушенням будь-якого обмеження щодо розкриття інформації, встановленого договором чи будь-яким законом, підзаконним нормативно-правовим актом або адміністративним положенням, і не тягнуло за собою жодної відповідальності для такої особи.
5. Держави-члени повинні вимагати, щоб керуючі компанії, інвестиційні компанії та депозитарії мали належні процедури для внутрішнього повідомлення їхніми працівниками про порушення через спеціальний, незалежний і автономний канал.

Стаття 99e

1. Компетентні органи повинні щорічно надавати ESMA зведену інформацію щодо всіх санкцій і заходів, застосованих згідно зі статтею 99. ESMA публікує таку інформацію у своєму річному звіті.
2. Якщо компетентні органи публічно розкривають інформацію про адміністративні санкції або заходи, вони повинні одночасно повідомляти про такі адміністративні санкції або заходи ESMA. Якщо оприлюднена санкція або захід стосується керуючої компанії або інвестиційної компанії, ESMA повинен додати покликання на оприлюднену санкцію або захід у переліку керуючих компаній, опублікованому відповідно до статті 6(1).
3. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення процедур і форм подання інформації, як зазначено у цій статті.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти імплементаційних технічних стандартів до 18 вересня 2015 року.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼B

Стаття 100

1. Держави-члени повинні забезпечити наявність ефективних і дієвих процедур врегулювання скарг і відшкодування шкоди для позасудового врегулювання спорів споживачів щодо діяльності UCITS, залучаючи у відповідних випадках наявні органи.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб правові або регуляторні положення не перешкоджали органам, зазначеним у параграфі 1, ефективно співпрацювати в ході врегулювання транскордонних спорів.

Стаття 101

1. Компетентні органи держав-членів повинні співпрацювати один з одним, коли це необхідно для виконання їхніх обов'язків відповідно до цієї Директиви або для здійснення їхніх повноважень згідно з цією Директивою або національним правом. Держави-члени повинні вживати необхідних адміністративних та організаційних заходів для сприяння співпраці, передбаченій у цьому параграфі. Компетентні органи повинні використовувати свої повноваження з метою співпраці навіть у випадках, коли розслідувана поведінка не є порушенням будь-якого чинного підзаконного нормативно-правового акта у їхній державі-члені.
2. Компетентні органи держав-членів повинні негайно надавати один одному інформацію, необхідною для виконання їхніх обов'язків згідно із цією Директивою.

▼M1

- 2а. Компетентні органи повинні співпрацювати з ESMA для цілей цієї Директиви згідно з Регламентом (ЄС) №1095/2010. Компетентні органи повинні невідкладно надавати ESMA всю інформацію, необхідну для виконання його обов'язків, згідно зі статтею 35 Регламенту (ЄС) №1095/2010.

▼B

3. Якщо компетентний орган однієї держави-члена має обґрунтовані підстави вважати, що на території іншої держави-члена здійснюються або були здійснені дії, які порушують положення цієї Директиви, суб'єктами, що не перебувають під наглядом такого компетентного органу, він повинен повідомити про це компетентний орган іншої держави-члена та ESMA у якомога конкретнішій формі. Органи, які отримують такі інформацію, повинні вжити належних заходів і поінформувати компетентний орган, що повідомляє, про результати заходів та, наскільки це можливо, про значні проміжні результати. Цей параграф не обмежує повноваження компетентного органу, що повідомляє.
4. Компетентні органи однієї держави-члена можуть подати запит про співпрацю компетентним органам іншої держави-члена під час здійснення діяльності з нагляду або для проведення виїзної перевірки чи розслідування на території такої держави-члена в межах їхніх повноважень відповідно до цієї Директиви. Якщо компетентний орган отримує запит щодо проведення виїзної перевірки або розслідування, він повинен:
 - (a) самостійно провести відповідну перевірку або розслідування;
 - (b) дозволити органу, який подав запит, провести відповідну перевірку або розслідування; або
 - (c) дозволити аудиторам або експертам провести відповідну перевірку або розслідування.
5. Якщо перевірка або розслідування проводиться на території однієї держави-члена компетентним органом тієї самої держави-члена, компетентний орган держави-члена, яка подала запит про

співпрацю, може звернутися із запитом, щоб його посадові особи супроводжували посадових осіб, які проводять відповідну перевірку або розслідування. Однак перевірка або розслідування підлягають загальному контролю з боку держави-члена, на території якої їх проводять. Якщо перевірка або розслідування проводиться на території однієї держави-члена компетентним органом іншої держави-члена, компетентний орган держави-члена, на території якої проводять перевірку або розслідування, може звернутися із запитом, щоб його посадові особи супроводжували посадових осіб, які проводять відповідну перевірку або розслідування.

6. Компетентний орган держави-члена, на території якої проводять перевірку або розслідування, може відмовитися обмінюватися інформацією, як передбачено в параграфі 2, або здійснювати дії за запитом про співпрацю у рамках проведення розслідування або виїзної перевірки, як передбачено в параграфі 4, тільки якщо:

- (a) таке розслідування, виїзна перевірка або обмін інформацією можуть негативно вплинути на суверенітет, безпеку або державну політику відповідної держави-члена;
- (b) щодо тих самих дій та тих самих осіб вже ініційоване судове провадження в органах відповідної держави-члена;
- (c) щодо тих самих дій та тих самих осіб вже ухвалене остаточне судове рішення у відповідній державі-члені.

7. Компетентні органи повинні повідомити компетентні органи, що подали запит, про будь-яке рішення, ухвалене відповідно до параграфа 6. Таке повідомлення повинне містити інформацію про мотиви їхнього рішення.

▼ M1

8. Компетентні органи можуть передавати на розгляд ESMA ситуації, коли запит:

- (a) про обмін інформацією, як передбачено у статті 109, був відхилений або за таким запитом протягом розумного строку не було здійснено жодних дій;
- (b) про проведення розслідування або виїзної перевірки, як передбачено у статті 110, був відхилений або за таким запитом протягом розумного строку не було здійснено жодних дій; або
- (c) про надання їхнім посадовим особам дозволу супроводжувати посадових осіб компетентного органу іншої держави-члена був відхилений або за таким запитом не здійснювалися жодні дії протягом розумного строку:

Без обмеження статті 258 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), у ситуаціях, зазначених у першому підпараграфі, ESMA може діяти відповідно до повноважень, наданих їй згідно зі статтею 19 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, без обмеження можливостей відмовитися здійснювати дії за запитом про надання інформації або проведення розслідування, як передбачено в параграфі 6 цієї статті, а також можливості ESMA діяти згідно зі статтею 17 зазначеного Регламенту в таких ситуаціях.

9. З метою забезпечення однакових умов застосування цієї статті ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для встановлення спільних процедур співпраці компетентних органів під час виїзних перевірок і розслідувань, як зазначено в параграфах 4 і 5. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼ B

Стаття 102

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб усі особи, які працюють або працювали на компетентні органи, а також аудитори і експерти, які виконують розпорядження компетентних органів, були зобов'язані зберігати професійну таємницю. Такий обов'язок передбачає, що жодна конфіденційна

інформація, яку такі особи отримують у ході виконання їхніх обов'язків, не повинна бути розкрита будь-якій особі чи органу, крім як в узагальненій або агрегованій формі, що гарантує неможливість ідентифікації окремих UCITS, керуючих компаній і депозитаріїв (суб'єктів господарювання, які сприяють господарській діяльності UCITS), без обмеження випадків, які підпадають під дію кримінального права. Однак у випадках, коли UCITS або суб'єкт господарювання, який сприяє її господарській діяльності, були оголошені банкрутами або перебувають на стадії примусової ліквідації, конфіденційну інформацію, яка не стосується третіх осіб, залучених до спроб врятувати таких суб'єктів, можна розкривати в цивільних чи комерційних провадженнях.

▼ M1

2. Параграф 1 не перешкоджає компетентним органам держав-членів обмінюватися інформацією згідно із цією Директивою або іншим законодавством Союзу, застосовним до UCITS або суб'єктів господарювання, які сприяють її господарській діяльності, або передавати її ESMA згідно з Регламентом (ЄС) № 1095/2010 чи ESRB. Така інформація підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, встановлених у параграфі 1.

▼ B

Компетентні органи, які обмінюються інформацією з іншими компетентними органами відповідно до цієї Директиви, можуть вказувати в момент комунікації, що відповідну інформацію не можна розголошувати без їхньої явної згоди, у разі чого такою інформацією можна обмінюватися виключно для цілей, на які такі органи дали свою згоду.

3. Держави-члени можуть укласти угоди про співпрацю, у яких передбачений обмін інформацією з компетентними органами третіх країн або з органами чи організаціями третіх країн, як означено у параграфі 5 цієї статті та статті 103(1), тільки якщо на розкриття інформацію поширюються гарантії збереження професійної таємниці, які є принаймні еквівалентними гарантіям, зазначеним у цій статті. Відповідний обмін інформацією повинен бути призначений для виконання наглядових завдань таких органів або організацій. Якщо інформація походить з іншої держави-члена, вона не може бути розкрита без явної згоди компетентних органів, які її розкрили, та, у відповідних випадках, виключно для цілей, на які такі органи надали свою згоду.

4. Компетентні органи, які отримують конфіденційну інформацію згідно з параграфами 1 або 2, можуть використовувати таку інформацію тільки в ході виконання своїх обов'язків і для таких цілей:

- (a) перевірка дотримання умов, які регулюють започаткування діяльності UCITS або суб'єктів господарювання, які сприяють їхній господарській діяльності, і сприяння моніторингу ведення такої діяльності, адміністративних процедур і процедур бухгалтерського обліку, механізмів внутрішнього контролю;
- (b) застосування санкцій;
- (c) оскарження рішень компетентних органів в адміністративному порядку; та
- (d) у судових провадженнях, ініційованих відповідно до статті 107(2).

5. Параграфи 1 та 4 не перешкоджають обміну інформацією в межах держави-члена або між державами-членами, якщо такий обмін відбувається між компетентним органом та:

- (a) органами, які несуть публічну відповідальність за нагляд за кредитними установами, інвестиційними компаніями, страховими компаніями або іншими фінансовими організаціями, або органами, відповідальними за нагляд за фінансовими ринками;
- (b) органами, які беруть участь у ліквідації або процедурі банкрутства UCITS або суб'єктів господарювання, які сприяють їхній господарській діяльності, або органами, які беруть участь у подібних процедурах; або
- (c) особами, відповідальними за проведення обов'язкових аудитів звітності страхових компаній, кредитних установ, інвестиційних компаній або інших фінансових установ;

▼M1

- (d) ESMA, європейським наглядовим органом (Європейським органом банківського нагляду), створеним на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 (²³), європейським наглядовим органом (Європейським органом зі страхування і професійних пенсій), створеним на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 (²⁴), і ESRB.

▼B

Зокрема, параграфи 1 і 4 не перешкоджають виконанню наглядових функцій зазначеними вище компетентними органами або розкриттю органам, які здійснюють адміністрування схем компенсації, інформації, необхідної для виконання їхніх функцій. Інформація, якою обмінюються відповідно до першого підпараграфу, підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, встановлених у параграфі 1.

Стаття 103

1. Незважаючи на статтю 102(1)–(4), держави-члени можуть дозволяти обміни інформацією між компетентним органом та:

- (a) органами, відповідальними за нагляд за органами, які беруть участь у ліквідації та процедурі банкрутства UCITS або суб'єктів господарювання, які сприяють їхній господарській діяльності, або органами, які беруть участь у подібних процедурах;
- (b) органами, відповідальними за нагляд за особами, відповідальними за проведення обов'язкових аудитів звітності страхових компаній, кредитних установ, інвестиційних фірм або інших фінансових установ.

2. Держави-члени, які застосовують відступ, передбачений у параграфі 1, повинні вимагати дотримання принаймні таких умов:

- (a) інформація використовується для виконання завдання з нагляду, зазначеного в параграфі 1;
- (b) отримана інформація підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, встановлених у статті 102(1); та
- (c) якщо інформація походить з іншої держави-члена, вона не розкривається без явної згоди компетентних органів, які її розкрили, та, у відповідних випадках, виключно для цілей, на які такі органи надали свою згоду.

▼M1

3. Держави-члени повинні надати ESMA, Комісії та іншим державам-членам найменування органів, які можуть отримувати інформацію згідно з параграфом 1.

▼B

4. Незважаючи на статтю 102(1)–(4), держави-члени можуть, з метою зміцнення стабільності, а також цілісності фінансової системи, дозволяти обмін інформацією між компетентними органами та органами або організаціями, які за законом відповідають за виявлення та розслідування порушень законодавства про компанії.

5. Держави-члени, які застосовують відступ, передбачений у параграфі 4, повинні вимагати дотримання принаймні таких умов:

- (a) інформація використовується для виконання завдання, зазначеного в параграфі 4;
- (b) отримана інформація підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, передбачених у статті 102(1); та
- (c) якщо інформація походить з іншої держави-члена, вона не розкривається без явної згоди компетентних органів, які її розкрили, та, у відповідних випадках, виключно для цілей, на які

такі органи надали свою згоду.

Для цілей пункту (с) органи або організації, зазначені в параграфі 4, повинні повідомляти компетентним органам, які розкрили таку інформацію, імена та точні обов'язки осіб, яким вона повинна бути надіслана.

6. Якщо в державі-члені органи або організації, зазначені в параграфі 4, виконують своє завдання з виявлення або розслідування з допомогою, з огляду на їхню відповідну компетентність, осіб, призначених для цієї мети і не зайнятих у публічному секторі, можливість обміну інформацією, передбачена в зазначеному параграфі, може бути розширена на таких осіб згідно з умовами, визначеними у параграфі 5.

▼M1

7. Держави-члени повинні надати ESMA, Комісії та іншим державам-членам найменування органів або організацій, які можуть отримувати інформацію згідно з параграфом 4.

▼B

Стаття 104

1. Статті 102 і 103 не перешкоджають компетентним органам передавати інформацію центральним банкам та іншим організаціям з подібною функцією, у якості органів грошово-кредитного регулювання, інформацію, призначену для виконання їхніх завдань, зазначені статті також не перешкоджають таким органам або організаціям повідомляти компетентним органам інформацію, яка може їм знадобитися для цілей статті 102(4). Отримана в такому контексті інформація підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, встановлених у статті 102(1).

2. Статті 102 і 103 не перешкоджають компетентним органам повідомляти інформацію, зазначену у статті 102(1)–(4), кліринговій установі або іншій подібній організації, визнаній згідно з національним правом для надання розрахункових або клірингових послуг для одного з ринків їхньої держави-члена, якщо вони вважатимуть, що необхідно повідомити інформацію, щоб забезпечити належне функціонування таких організацій у зв'язку з дефолтами або потенційними дефолтами учасників ринку. Отримана в такому контексті інформація підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, встановлених у статті 102(1). Однак держави-члени повинні забезпечити, щоб інформація, отримана згідно зі статтею 102(2), не розкривалася за обставин, зазначених у першому підпараграфі цього параграфа, без явної згоди компетентних органів, які її розкрили.

3. Незважаючи на статтю 102(1) і (4), держави-члени можуть дозволяти, згідно з положеннями, встановленими законом, розкриття певної інформації іншим відділам їхніх центральних органів управління, відповідальними за законодавство про нагляд за UCITS, суб'єктами, які сприяють їхній господарській діяльності, кредитними установами, фінансовими установами, інвестиційними компаніями та страховими компаніями, а також інспекторам, які діють за дорученням таких відділів. Таке розкриття здійснюється, тільки якщо це необхідно для цілей пруденційного контролю. Однак держави-члени повинні забезпечити, щоб інформація, отримана згідно зі статтею 102(2) і (5), не розкривалася за обставин, зазначених у цьому параграфі, окрім як за наявності явної згоди компетентних органів, які її розкрили.

▼M4

Стаття 104a

1. Держави-члени застосовують Директиву 95/46/ЄС до опрацювання персональних даних, що здійснюється в державах-членах згідно із цією Директивою.

2. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 (²⁵) застосовується до опрацювання персональних даних, яке ESMA здійснює згідно із цією Директивою.

▼M1

Стаття 105

З метою забезпечення однакових умов застосування положень цієї Директиви щодо обміну інформацією ESMA може розробити проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення умов застосування з урахуванням процедур обміну інформацією між компетентними органами та між компетентними органами і ESMA.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 106

1. Держави-члени повинні принаймні забезпечити, щоб будь-яка особа, затверджена згідно з Директивою 2006/43/ЄС, що проводить у UCITS або суб'єкті, який сприяє її господарській діяльності, обов'язковий аудит, зазначений у статті 51 Директиви 78/660/ЄЕС, статті 37 Директиви 83/349/ЄЕС або статті 73 цієї Директиви, або виконує будь-яке інше визначене законом завдання, була зобов'язана оперативно повідомляти компетентні органи про будь-який факт або рішення, що стосується такої компанії, які стали їм відомі в ході виконання такого завдання і які спричинили будь-що із зазначеного нижче:

- (a) істотне порушення законів, підзаконних нормативно-правових актів або адміністративних положень, які встановлюють умови, що регулюють авторизацію, або які безпосередньо регулюють здійснення діяльності UCITS або суб'єктів, які сприяють їхній господарській діяльності;
- (b) порушення безперервного функціонування UCITS або суб'єкта, який сприяє її господарській діяльності;
- (c) відмову засвідчувати звітність або оформлення звіту із застереженнями.

Така особа також повинна бути зобов'язана повідомляти про будь-які факти та рішення, які стали їй відомі в ході виконання одного із завдань, як описано в пункті (a), у рамках суб'єкта господарювання, який має тісні зв'язки, що виникають з відносин контролю, з UCITS або суб'єктом, який сприяє її господарській діяльності, у яких вона виконує таке завдання.

2. Добросовісне повідомлення компетентних органів особами, затвердженими у розумінні Директиви 2006/43/ЄС, про будь-який факт або рішення, зазначені в параграфі 1, не є порушенням будь-якого обмеження розкриття інформації, встановленого договором або будь-яким законодавчим, регуляторним чи адміністративним положенням, і не тягне за собою будь-якої відповідальності таких осіб.

Стаття 107

1. Компетентні органи повинні в письмовій формі вказати причини будь-якого рішення про відмову в авторизації або будь-якого негативного рішення, ухваленого в ході імплементації інструментів загального застосування, ухвалених на виконання цієї Директиви, і повідомити їх заявникам.

2. Держави-члени повинні передбачити, щоб будь-яке рішення, ухвалене згідно із законами, підзаконними нормативно-правовими актами або адміністративними положеннями, ухваленими згідно із цією Директивою, було належним чином обґрунтоване і підлягало оскарженню в суді, у тому числі у випадку неухвалення рішення протягом шести місяців з моменту подання заяви про надання авторизації, у якій надана всі необхідна інформація.

3. Держави-члени повинні передбачити, щоб один або більше вказаних нижче органів, як визначено національним правом, могли, в інтересах споживачів та згідно з національним правом, звертатися до судів або компетентних адміністративних органів для забезпечення застосування національних положень для імплементації цієї Директиви:

- (a) публічні органи або їхні представники;
- (b) організації споживачів, що мають законні інтереси у сфері захисту споживачів; або
- (c) професійні організації, що мають законні інтереси діяти з метою захисту їхніх членів.

Стаття 108

1. Тільки органи держави-члена розташування головного офісу UCITS мають повноваження вживати заходів проти такої UCITS, якщо вона порушує будь-який закон, підзаконний нормативно-правовий акт або адміністративне положення чи будь-яке правило, встановлене у правилах фонду або установчих документах інвестиційної компанії. Однак органи держави-члена ведення діяльності UCITS можуть вживати заходів проти UCITS, якщо вона порушує чинні закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення такої держави-члена, які не належать до сфери застосування цієї Директиви, або вимоги, визначені у статтях 92 і 94.

2. Будь-яке рішення про відкликання авторизації або будь-який інший серйозний захід, вжитий проти UCITS, або будь-яке призупинення випуску, зворотного викупу або погашення її паїв, застосоване до неї, повинні бути невідкладно повідомлені органами держави-члена розташування головного офісу UCITS органам держави-члена ведення діяльності UCITS та, якщо керуюча компанія UCITS має осідок в іншій державі-члені, компетентним органам держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії.

3. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії або компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS можуть вжити заходів проти керуючої компанії, якщо вона порушує правила, які належать до відповідної сфери їхньої відповідальності.

4. Якщо компетентні органи держави-члена ведення діяльності UCITS мають чіткі та явні підстави вважати, що UCITS, паї якою реалізують на території такої держави-члена, порушує обов'язки, які випливають із положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, які не надають повноважень компетентним органам держави-члена ведення діяльності UCITS, вони повинні повідомити про такі факти компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS, які повинні вжити належних заходів.

5. Якщо, незважаючи на заходи, вжиті компетентними органами держави-члена розташування головного офісу UCITS, або внаслідок того, що такі заходи виявилися недостатніми, або у зв'язку з тим, що держава-член розташування головного офісу UCITS не здійснила дії в розумний строк, UCITS продовжує діяти у спосіб, що явно завдає шкоди інтересам інвесторів держави-члена ведення діяльності UCITS, компетентні органи держави-члена ведення діяльності можуть вжити будь-яких із зазначених нижче заходів:

- (a) після повідомлення компетентних органів держави-члена розташування головного офісу UCITS вжити всіх належних заходів, які є необхідними для захисту інвесторів, включно з можливістю запобігання здійснення відповідною UCITS будь-якої подальшої реалізації її паїв на території держава-член ведення діяльності UCITS; або

▼M1

- (b) за необхідності, направити справу на розгляд ESMA, що може діяти згідно з повноваженнями, наданими йому відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) №1095/2010.

Комісія та ESMA повинні бути невідкладно повідомлені про будь-який захід, вжитий згідно з пунктом (a) першого підпараграфа.

▼B

6. Держави-члени повинні забезпечити юридичну можливість вручення на їхній території правових документів, необхідних для застосування заходів, які можуть бути вжиті державою-членом ведення діяльності UCITS стосовно UCITS відповідно до параграфів 2–5.

Стаття 109

1. Якщо, шляхом надання послуг або створення філій, керуюча компанія здійснює діяльність в одній або більше держав-членів ведення діяльності керуючої компанії, компетентні органи всіх відповідних держав-членів повинні тісно співпрацювати. Вони повинні, за запитом, надавати один одному всю інформацію стосовно управління та структури власності таких керуючих компаній, яка може сприяти здійсненню нагляду за ними, а також всю інформацію, яка може сприяти здійсненню моніторингу таких компаній. Зокрема, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні співпрацювати з метою забезпечення органам держави-члена ведення діяльності керуючої компанії можливості збору даних, зазначених у статті 21(2).

2. В обсязі, необхідному для здійснення державою-членом розташування головного офісу наглядових повноважень, компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії повинні інформувати компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії про будь-які заходи, вжиті державою-членом ведення діяльності керуючої компанії відповідно до статті 21(5), які включають заходи або санкції, застосовані до керуючої компанії, або обмеження діяльності керуючої компанії.

3. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії повинні невідкладно повідомляти компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS про будь-які проблеми, виявлені на рівні керуючої компанії, які можуть істотно вплинути на здатність керуючої компанії належним чином виконувати свої обов'язки стосовно UCITS, або про будь-яке порушення вимог згідно з главою III.

4. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу UCITS повинні невідкладно повідомляти компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії про будь-які проблеми, виявлені на рівні UCITS, які можуть істотно вплинути на здатність керуючої компанії належним чином виконувати свої обов'язки або дотримуватися вимог цієї Директиви, що належать до сфери відповідальності держави-члена розташування головного офісу UCITS.

Стаття 110

1. Кожна держави-член ведення діяльності керуючої компанії повинна забезпечити, щоб у випадках, коли керуюча компанія, авторизована в іншій державі-члені, здійснює свою діяльність на її території через філію, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу керуючої компанії могли, поінформувавши компетентні органи держави-члена ведення діяльності керуючої компанії, проводити, самостійно або через посередників, яких вони призначають із цією метою, виїзні перевірки щодо інформації, зазначеної у статті 109.
2. Параграф 1 не впливає на право компетентних органів держави-члена ведення діяльності керуючої компанії проводити, при виконанні їхніх обов'язків згідно з цією Директивою, виїзні перевірки філій, створених на території такої держави-члена.

ГЛАВА XIII

▼M1

ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ ТА ВИКОНАВЧІ ПОВНОВАЖЕННЯ

Стаття 111

Комісія може ухвалювати технічні зміни до цієї Директиви в таких сферах:

- (a) уточнення термінів та означень для забезпечення послідовної гармонізації та однакового застосування цієї Директиви на території Союзу; або
- (b) узгодження термінології і структури термінів та означень відповідно до подальших актів Союзу щодо UCITS і суміжних питань.

Інструменти, зазначені в першому підпараграфі, ухвалюються за допомогою делегованих актів ►M4 згідно зі статтею 112a ◀.

▼M4

Стаття 112

Комісії допомагає Європейський комітет із цінних паперів, створений на підставі Рішення Комісії 2001/528/ЄС (²⁶).

Стаття 112a

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти покладають на Комісію відповідно до умов, встановлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статтях 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 та 111, надано Комісії на чотирирічний період з 04 січня 2011 року.

Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 26b, надано Комісії на чотирирічний період починаючи з 17 вересня 2014 року.

Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 50a, надано Комісії на чотирирічний період починаючи з 21 липня 2011 року.

Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 51, надано Комісії на чотирирічний період починаючи з 20 червня 2013 року.

Комісія повинна підготувати звіт про делеговані повноваження не пізніше ніж за шість місяців до завершення таких чотирирічних періодів. Строк дії делегованих повноважень автоматично продовжується на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого продовження не пізніше ніж за три місяці до завершення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені у статтях 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 та 111, можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє дію делегованих повноважень, визначених у такому рішенні. Таке рішення набуває чинності на наступний день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або з пізнішої дати, вказаної в ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.

4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

5. Делегований акт, ухвалений згідно зі статтями 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 та 111, набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом тримісячного періоду з дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до завершення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий строк продовжують іще на три місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

▼M4 _____

▼B

ГЛАВА XIV

ВІДСТУПИ, ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

СЕКЦІЯ 1

Відступи

Стаття 113

1. Виключно для цілей данських UCITS «*pantebreve*», випущені в Данії вважаються еквівалентними переказним цінним паперам, зазначеним у статті 50(1)(b).
2. Як відступ від статей 22(1) і 32(1), компетентні органи можуть дозволити UCITS, які станом на 20 грудня 1985 року мали два або більше депозитаріїв згідно з їхнім національним правом, зберігати таку кількість депозитаріїв, якщо такі органи мають гарантії фактичного виконання функцій, які повинні виконуватися згідно зі статтею 22(3) та статтею 32(3).
3. Як відступ від статті 16, держави-члени можуть дозволити керуючим компаніям випускати сертифікати на пред'явника, які представляють зареєстровані цінні папери інших компаній.

Стаття 114

1. інвестиційні фірми, як означено у статті 4(1)(1) Директиви 2004/39/ЄС, які авторизовані тільки на надання послуг, передбачених у секції A(4) і (5) додатка до зазначеної Директиви, можуть отримати авторизацію, згідно із цією Директивою, на управління UCITS як керуючі компанії. У такому разі такі інвестиційні фірми повинні відмовитися від авторизації, отриманої згідно з Директивою 2004/39/ЄС.
2. Керуючі компанії, які отримали авторизацію на управління UCITS до 13 лютого 2004 року в державі-члені розташування головного офісу згідно з Директивою 85/611/ЄЕС, вважаються авторизованими для цілей цієї статті, якщо законодавство відповідної держави-члена передбачено, що для започаткування зазначеної діяльності вони повинні відповідати умовам, які еквівалентні умовам, встановленим у статтях 7 і 8.

СЕКЦІЯ 2

Перехідні та прикінцеві положення

Стаття 115

До 01 липня 2013 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт про застосування цієї Директиви.

Стаття 116

1. Держави-члени повинні ухвалити та опублікувати до 30 червня 2011 року закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання другого підпараграфу статті 1(2), статті 1(3)(b), пунктів (e), (m), (p), (q) та (r) статті 2(1), статті 2(5), статті 4, статті 5(1)–(4), (6) та (7), статті 6(1), статті 12(1), вступного речення статті 13(1), статті 13(1)(a) та (i), статті 15, статті 16(1), статті 16(3), статті 17(1), статті 17(2)(b), першого та третього підпараграфів статті 17(3), статті 17(4)–(7), другого підпараграфу статті 17(9), вступного речення статті 18(1), статті 18(1)(b), третього та четвертого підпараграфів статті 18(2), статті 18(3) та (4), статей 19 та 20, статті 21(2)–(6), (8) та (9), статті 22(1), пунктів (a), (d) та (e) статті 22(3), статті 23(1), (2), (4) та (5), третього параграфу статті 27, статті 29(2), статті 33(2), (4) та (5), статей 37–42, статті 43(1)–(5), статей 44–49, вступного речення статті 50(1), статті 50(3), третього підпараграфу статті 51(1), статті 54(3), статті 56(1), вступного речення першого підпараграфу статті 56(2), статей 58 та 59, статті 60(1)–(5), статті 61(1) та (2), статті 62(1), (2) та (3), статті 63, статті 64(1), (2) та (3), статей 65, 66 та 67, вступного речення статті 68(1)(a), статті 69(1) та (2), статті 70(2) та (3), статей 71, 72 та 74, статті 75(1), (2) та (3), статей 77–82, статті 83(1)(b), другого абзацу статті 83(2)(a), статті 86, статті 88(1)(b), статті 89(b), статей 90–94, статей 96–100, статті 101(1)–(8), другого підпараграфу статті 102(2), статті 102(5), статей 107 та 108, статті 109(2), (3) та (4), статті 110 і додатка I. Вони негайно інформують про це Комісію. Вони застосовують зазначені інструменти з 01 липня 2011 року. Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Вони також повинні містити заяву про те, що покликання у наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях на Директиву 85/611/ЄЕС повинні тлумачитись як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено і така заява має бути сформульована.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 117

Директиву 85/611/ЄЕС, зі змінами, внесеними директивами, вказаними в частині А додатка III, скасовано з 01 липня 2011 року без обмеження зобов'язань держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції до національного права та застосування директив, визначених у частині В додатка III.

Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву і читати відповідно до кореляційної таблиці в додатку IV.

Покликання на спрощений проспект необхідно тлумачити як покликання на ключову інформацію для інвесторів, зазначену у статті 78.

Стаття 118

1. Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*. Стаття 1(1), перший підпараграф статті 1(2), стаття 1(3)(a), стаття 1(4)–(7), пункти (a)–(d), (f)–(l), (n) та (o) статті 2(1), стаття 2(2), (3) та (4), стаття 2(6) та (7), стаття 3, стаття 5(5), стаття 6(2), (3) та (4), статті 7–11, стаття 12(2), стаття 13(1)(b)–(h), стаття 13(2), стаття 14(1), стаття 16(2), пункти (a), (c) та (d) статті 17(2), другий підпараграф статті 17(3), стаття 17(8), перший

підпараграф статті 17(9), стаття 18(1), за винятком вступного речення та пункту (а), перший і другий підпараграфи статті 18(2), стаття 21(1) та (7), стаття 22(2), стаття 22(3)(b) та (с), стаття 23(3), стаття 24, стаття 25 та 26, перший і другий параграфи статті 27, стаття 28, стаття 29(1), (3) та(4), статті 30, 31 та 32, стаття 33(1) та (3), статті 34, 35 та 36, стаття 50(1)(a)–(h), стаття 50(2), перший і другий підпараграфи статті 51(1), стаття 51(2) та (3), статті 52 та 53, стаття 54(1) та (2), стаття 55, перший підпараграф статті 56(2), другий підпараграф статті 56(2), стаття 56(3), стаття 57, стаття 68(2), стаття 69(3) та (4), стаття 70(1) та (4), статті 73 та 76, стаття 83(1), за винятком пункту (b), стаття 83(2) (a), за винятком другого абзацу, статті 84, 85 та 87, стаття 88(1), за винятком пункту (b), стаття 88(2), стаття 89, за винятком пункту (b), стаття 102(1), перший підпараграф статті 102(2), стаття 102(3) та (4), статті 103–106, стаття 109(1), статті 111, 112, 113 та 117, додатки II, III та IV застосовуються з 01 липня 2011 року.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб UCITS замінили свій спрощений проспект, підготовлений згідно з положеннями Директиви 85/611/ЄЕС, ключовою інформацією для інвесторів, підготовленою відповідно до статті 78, якомога швидше, але в будь-якому разі не пізніше ніж протягом 12 місяців після спливу кінцевого терміну імплементації в національне право всіх імплементаційних інструментів, зазначених у статті 78(7). Протягом зазначеного періоду компетентні органи держави-члена ведення діяльності UCITS повинні продовжувати приймати спрощений проспект для UCITS, паї яких реалізують на території таких держав-членів.

Стаття 119

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

ДОПОВНЕННЯ А

1. Інформація щодо спільного фонду	1. Інформація щодо керуючої компанії, із зазначенням того, чи керуюча компанія має осідок у державі-члені, іншій ніж держава-член розташування головного офісу UCITS	1. Інформація щодо інвестиційної компанії
1.1. Найменування	1.1. Найменування або позначення, передбачена законом форма, зареєстрований офіс і головний офіс	1.1. Найменування або позначення, передбачена законом форма, зареєстрований офіс і головний офіс, якщо він не збігається із зареєстрованим офісом.

	офіс, якщо він не збігається із зареєстрованим офісом.	
1.2. Дата створення спільного фонду. Зазначення строку створення, якщо він обмежений.	1.2. Дата створення компанії. Зазначення строку створення, якщо він обмежений.	1.2. Дата створення компанії. Зазначення строку створення, якщо він обмежений.
	1.3. Якщо компанія управляється іншими спільними фондами, відомості про такі інші фонди.	1.3. У випадку інвестиційних компаній, які мають різні інвестиційні відділи, відомості про відділи.
1.4. Зазначення місця, де можна отримати правила фонду, якщо вони не додаються, і періодичні звіти.		1.4. Зазначення місця, де можна отримати установчі документи, якщо вони не додаються, і періодичні звіти.
1.5. Стислий опис для власників паїв системи оподаткування, яка застосовується до спільного фонду. Інформація про те, чи утримується податок у джерела з доходів і прибутку на капітал, які спільний фонд виплачує власникам паїв.		1.5. Стислий опис для власників паїв системи оподаткування, яка застосовується до компанії. Інформація про те, чи утримується податок у джерела з доходів і прибутку на капітал, які компанія виплачує власникам паїв.
1.6. Дати обліку та розподілу		1.6. Дати обліку та розподілу.
1.7. Імена осіб, відповідальних за аудит бухгалтерської інформації, зазначеної у статті 73.		1.7. Імена осіб, відповідальних за аудит бухгалтерської інформації, зазначеної у статті 73.
	1.8. Імена та посади в компанії членів адміністративних, керуючих і наглядових органів. Інформація про їхню основну діяльність поза межами компанії, якщо вона має значення для відповідної компанії.	1.8. Імена та посади в компанії членів адміністративних, керуючих і наглядових органів. Інформація про їхню основну діяльність поза межами компанії, якщо вона має значення для відповідної компанії.
	1.9. Сума підписного	1.9. Капітал

	капіталу, зазначенням оплаченого капіталу	із
1.10. Інформація про типи та основні характеристики паїв, зокрема: — характер прав (речові, особисті або інші), представлених паями, — характеристики паїв: іменні або на пред'явника. Відомості про будь-які деномінації, які можуть бути передбачені, — оригінальні цінні папери або сертифікати, які засвідчують право власності; запис у реєстрі або обліковий запис, — відомості про права голосу власників паїв, за наявності, — обставини, за яких може бути ухвалене рішення про ліквідацію спільного фонду, і ліквідаційна процедура, зокрема, у контексті прав власників паїв.		1.10. Інформація про типи та основні характеристики паїв, зокрема: — оригінальні цінні папери або сертифікати, які засвідчують право власності; запис у реєстрі або обліковий запис, — характеристики паїв: іменні або на пред'явника. Відомості про будь-які деномінації, які можуть бути передбачені, — відомості про права голосу власників паїв, — обставини, за яких може бути ухвалене рішення про ліквідацію інвестиційної компанії, і ліквідаційна процедура, зокрема, у контексті прав власників паїв.
1.11. Якщо застосовно, відомості про фондові біржі або ринки, на яких паї включені в лістинг або на яких торгують паями.		1.11. Якщо застосовно, відомості про фондові біржі або ринки, на яких паї включені в лістинг або на яких торгують паями.
1.12. Процедури та умови випуску та продажу паїв.		1.12. Процедури та умови випуску та продажу паїв.
1.13. Процедури та умови зворотного викупу або погашення паїв і обставини, за яких зворотний викуп або погашення можуть бути призупинені.		1.13. Процедури та умови зворотного викупу або погашення паїв і обставини, за яких зворотний викуп або погашення можуть бути призупинені. У випадку інвестиційних компаній, які мають різні інвестиційні відділи, інформація про те, як власник паїв може перейти з одного відділу на інший, і комісії, застосовні в таких випадках.
1.14. Опис правил визначення та використання доходів.		1.14. Опис правил визначення та використання доходів.
1.15. Опис інвестиційних цілей спільного фонду, у тому числі його фінансових цілей (напр., приріст капіталу або дохід), інвестиційної політики (напр., географічна або промислова спеціалізація), будь-яких обмежень такої інвестиційної політики та відомості про		1.15. Опис інвестиційних цілей компанії, у тому числі її фінансових цілей (напр., приріст капіталу або дохід), інвестиційної політики (напр., географічна або промислова спеціалізація), будь-яких обмежень такої інвестиційної політики та відомості про будь-які механізми та

будь-які механізми та інструменти або повноваження щодо запозичення, які можуть використовуватися в ході управління спільним фондом.		інструменти або повноваження щодо запозичення, які можуть використовуватися в ході управління компанією.
1.16. Правила оцінювання активів.		1.16. Правила оцінювання активів.
1.17. Визначення ціни продажу або випуску, а також ціни зворотного викупу або погашення паїв, зокрема: — метод і періодичність розрахування таких цін, — інформація щодо зборів, пов'язаних із продажем або випуском, а також зворотним викупом або погашенням паїв, — засоби, місця та періодичність публікації таких цін.		1.17. Визначення ціни продажу або випуску, а також ціни зворотного викупу або погашення паїв, зокрема: — метод і періодичність розрахування таких цін, — інформація щодо зборів, пов'язаних із продажем або випуском, а також зворотним викупом або погашенням паїв, — засоби, місця та періодичність публікації таких цін ⁽¹⁾.
1.18. Інформація про характер, суму та розрахування винагороди, яку спільний фонд виплачує керуючій компанії, депозитарію або третім особам, а також відшкодування витрат спільним фондом керуючій компанії, депозитарію або третім особам.		1.18. Інформація про характер, суму та розрахування винагороди, яку компанія виплачує своїм директорам і членам адміністративних, керуючих і наглядових органів, депозитарію або третім особам, а також відшкодування витрат компанією своїм директорам, депозитарію або третім особам.
⁽¹⁾ Інвестиційні компанії у розумінні статті 32(5) цієї Директиви також повинні вказувати: — метод і періодичність розрахування вартості чистих активів паїв; — засоби, місця та періодичність публікації такої вартості; — фондову біржу у країні реалізації паїв, ціна на якій визначає ціну операцій, які здійснюються за межами фондових бірж у такій країні.		

▼M4

2. Інформація щодо депозитарія:

- 2.1. ідентифікаційні дані депозитарія UCITS і опис його обов'язків та конфліктів інтересів, які можуть виникнути;
- 2.2. опис будь-яких функцій зі зберігання, делегованих депозитарієм, перелік довірених осіб і довірених осіб в порядку передоручення та будь-яких конфліктів інтересів, які можуть виникнути у зв'язку з таким делегуванням;
- 2.3. заява про те, що актуальна інформація стосовно пунктів 2.1 та 2.2 буде надана інвесторам за їхнім запитом.

▼B

3. Інформація щодо консультаційних фірм або зовнішніх консультантів з питань інвестицій, які надають поради за договором, що оплачуються за рахунок активів UCITS:

- 3.1. Найменування або позначення фірми чи ім'я консультанта;
- 3.2. Істотні умови договору з керуючою компанією або інвестиційною компанією, які можуть мати значення для власників паїв, за винятком умов, що стосуються винагороди;

3.3. Інші значущі види діяльності.

4. Інформація про механізми здійснення виплат власникам паїв, зворотного викупу або погашення паїв і надання інформації про UCITS. Така інформація повинна в будь-якому разі надаватися в державі-члені, у якій має осідок UCITS. Крім того, якщо паї реалізують в іншій державі-члені, така інформація повинна бути надана щодо відповідної держави-члена в опублікованому на її території проспекті.
5. Інша інвестиційна інформація:
 - 5.1. Результати діяльності UCITS за минулі періоди (якщо застосовно) — така інформація може бути включена у проспект або додаватися до нього;
 - 5.2. Профіль типового інвестора, для якого призначена UCITS.
6. Економічна інформація:
 - 6.1. Можливі витрати або комісії, інші ніж збори, зазначені в пункті 1.17, з розмежуванням між тими, які сплачуються власниками паїв, і тими, які сплачуються за рахунок активів UCITS.

ДОПОВНЕННЯ В

Інформація, яка повинна бути вказана в періодичних звітах

I. Звіт про активи та пасиви:

- переказні цінні папери,
- сальдо банківських рахунків,
- інші активи,
- сукупні активи;
- пасиви;
- вартість чистих активів.

II. *Кількість паїв в обігу*

III. *Вартість чистих активів на пай*

IV. Портфель, з розмежуванням між:

- (a) переказними цінними паперами, допущеними до офіційного лістингу на фондовій біржі;
- (b) переказними цінними паперами, якими торгують на іншому регульованому ринку;
- (c) нещодавно випущеними переказними цінними паперами типу, зазначеного у статті 50(1)(d);
- (d) іншими переказними цінними паперами типу, зазначеного у статті 50(2)(a);

і результати його аналізу згідно з найбільш відповідними критеріями в розрізі інвестиційної політики UCITS (напр., згідно з економічними, географічними або валютними критеріями) як відсотка чистих активів; для кожної із зазначених вище інвестицій — її частка в сукупних активах UCITS.

Інформація про зміни у складі портфеля протягом референтного періоду.

V. Інформація про зміни активів UCITS протягом референтного періоду, у тому числі такі дані:

- дохід від інвестицій,
- інший дохід,
- плата за управління,
- комісії депозитарія,

- інші комісії та податки,
- чистий дохід,
- розподілювані виплати та реінвестований дохід,
- зміни на рахунку руху капіталу,
- підвищення та зниження вартості інвестицій,
- будь-які інші зміни, які впливають на активи та пасиви UCITS,
- транзакційні витрати, тобто витрати, понесені UCITS у зв'язку з операціями з її портфелем.

VI. Порівняльна таблиця за останні три фінансові роки, що включає, для кожного фінансового року, станом на кінець такого фінансового року:

- загальну вартість чистих активів,
- вартість чистих активів на пай.

VII. *Інформація про суму зобов'язань в результаті операцій, за категоріями операцій у розумінні статті 51, здійснених UCITS протягом референтного періоду.*

ДОДАТОК II

Функції, які включені в діяльність з колективного управління портфелем:

- Управління інвестиціями.
- Адміністрування:
 - (a) юридичних і бухгалтерських послуг з управління фондом;
 - (b) запитів клієнтів;
 - (c) оцінювання та ціноутворення (включно з податковими деклараціями);
 - (d) моніторинг відповідності регуляторним вимогам;
 - (e) ведення реєстру власників паїв;
 - (f) розподіл доходів;
 - (g) випуски та погашення паїв;
 - (h) розрахунки за договорами (включно з відправленням сертифікатів);
 - (i) ведення обліку.
- Реалізація.

ДОДАТОК III

ЧАСТИНА А

Скасована Директива з переліком подальших змін до неї

(як зазначено у статті 117)

Директива Ради 85/611/ЄЕС (ОВ L 375, 31.12.1985, с. 3)	
Директива Ради 88/220/ЄЕС (ОВ L 100, 19.04.1988, с. 31)	
Директиви Європейського Парламенту і Ради 95/26/ЄС (ОВ L 168, 18.07.1995, с. 7)	Тільки стаття 1, четвертий абзац, стаття 4(7) і стаття 5, п'ятий абзац
Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/64/ЄС (ОВ L 290, 17.11.2000, с. 27)	Тільки стаття 1
Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/107/ЄС (ОВ L 41, 13.02.2002, с. 20)	
Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/108/ЄС (ОВ L 41, 13.02.2002, с. 35)	
Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС (ОВ L 145, 30.04.2004, с. 1)	Тільки стаття 66
Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/1/ЄС (ОВ L 79, 24.03.2005, с. 9)	Тільки стаття 9
Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/18/ЄС (ОВ L 76, 19.03.2008, с. 42)	

ЧАСТИНА В

Перелік кінцевих термінів транспозиції до національного права і застосування

(як зазначено у статті 117)

Директива	Кінцевий термін транспозиції	Дата застосування
85/611/ЄЕС	01 жовтня 1989 року	—
88/220/ЄЕС	01 жовтня 1989 року	—
95/26/ЄС	18 липня 1996 року	—
2000/64/ЄС	17 листопада 2002 року	—
2001/107/ЄС	13 серпня 2003 року	13 лютого 2004 року
2001/108/ЄС	13 серпня 2003 року	13 лютого 2004 року

2004/39/ЄС	—	30 квітня 2006 року
2005/1/ЄС	13 травня 2005 року	—

ДОДАТОК IV
Кореляційна таблиця

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
Стаття 1(1)	Стаття 1(1)
Стаття 1(2), вступне речення	Стаття 1(2), вступне речення
Стаття 1(2), перший та другий абзаци	Стаття 1(2)(a) і (b)
—	Стаття 1(2), другий підпараграф
Стаття 1(3), перший підпараграф	Стаття 1(3), перший підпараграф
Стаття 1(3), другий підпараграф	Стаття 1(3), другий підпараграф, пункт (a)
—	Стаття 1(3), другий підпараграф, пункт (b)
Стаття 1(4)–(7)	Стаття 1(4)–(7)
Стаття 1(8), вступне речення	Стаття 2(1)(n), вступне речення
Стаття 1(8), перший, другий і третій абзаци	Стаття 2(1)(n), пункти (i), (ii) та (iii)
Стаття 1(8), останнє речення	Стаття 2(7)
Стаття 1(9)	Стаття 2(1)(o)
Стаття 1a, вступне речення	Стаття 2(1), вступне речення
Стаття 1a, пункт (1)	Стаття 2(1)(a)
Стаття 1a, пункт (2), перша частина речення	Стаття 2(1)(b)
Стаття 1a, пункт (2), друга частина речення	Стаття 2(2)
Стаття 1a, пункти (3)–(5)	Стаття 2(1)(c)–(e)
Стаття 1a, пункт (6)	Стаття 2(1)(f)
Стаття 1a, пункт (7), перша частина речення	Стаття 2(1)(g)
Стаття 1a, пункт (7), друга частина речення	Стаття 2(3)
Стаття 1a, пункти (8)–(9)	Стаття 2(1)(h)–(i)
Стаття 1a, пункт (10), перший підпараграф	Стаття 2(1)(j)
Стаття 1a, пункт (10), другий підпараграф	Стаття 2(5)
Стаття 1a, пункт (11)	—

Стаття 1а, пункти (12) та (13), перше речення	Стаття 2(1)(i)(ii)
Стаття 1а, пункт (13), друге речення	Стаття 2(4)(а)
Стаття 1а, пункти (14) та (15), перше речення	Стаття 2(1)(k) та (l)
Стаття 1а, пункт (15), друге речення	Стаття 2(6)
—	Стаття 2(1)(m)
Стаття 2(1), вступне речення	Стаття 3, вступне речення
Стаття 2(1), перший, другий, третій і четвертий абзаци	Стаття 3(а), (b), (c) та (d)
Стаття 2(2)	—
Стаття 3	Стаття 4
Стаття 4(1) та (2)	Стаття 5(1) та (2)
—	Стаття 5(3)
Стаття 4(3), перший підпараграф	Стаття 5(4), перший підпараграф, пункти (а) та (b)
—	Стаття 5(4), другий підпараграф
Стаття 4(3), другий підпараграф	Стаття 5(4), третій підпараграф
Стаття 4(3), третій підпараграф	Стаття 5(4), четвертий підпараграф
Стаття 4(3а)	Стаття 5(5)
Стаття 4(4)	Стаття 5(6)
—	Стаття 5(7)
Стаття 5(1) та (2)	Стаття 6(1) та (2)
Стаття 5(3), перший підпараграф, вступне речення	Стаття 6(3), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 5(3), перший підпараграф, пункт (а)	Стаття 6(3), перший підпараграф, пункт (а)
Стаття 5(3), перший підпараграф, пункт (b), вступне речення	Стаття 6(3), перший підпараграф, пункт (b), вступне речення
Стаття 5(3), перший підпараграф, пункт (b), перший та другий абзаци	Стаття 6(3), перший підпараграф, пункт (b)(i) та (ii)
Стаття 5(3), другий підпараграф	Стаття 6(3), другий підпараграф
Стаття 5(4)	Стаття 6(4)
Стаття 5а(1), вступне речення	Стаття 7(1), вступне речення
Стаття 5а(1)(а), вступне речення	Стаття 7(1)(а), вступне речення
Стаття 5а(1)(а), перший абзац	Стаття 7(1)(а)(i)
Стаття 5а(1)(а), другий абзац, вступне речення	Стаття 7(1)(а)(ii), вступне речення

Стаття 5a(1)(a), другий абзац, пункти (i), (ii) та (iii)	Стаття 7(1)(a)(ii), перший, другий і третій абзаци
Стаття 5a(1)(a), третій та четвертий абзаци	Стаття 7(1)(a)(iii)
Стаття 5a(1)(a), п'ятий абзац	—
Стаття 5a(1)(b)–(d)	Стаття 7(1)(b)–(d)
Стаття 5a(2)–(5)	Стаття 7(2)–(5)
Стаття 5b	Стаття 8
Стаття 5c	Стаття 9
Стаття 5d	Стаття 10
Стаття 5e	Стаття 11
Стаття 5f(1), перший підпараграф	Стаття 12(1), перший підпараграф
Стаття 5f(1), другий підпараграф, пункт (a)	Стаття 12(1), другий підпараграф, пункт (a)
Стаття 5f(1), другий підпараграф, пункт (b), перше речення	Стаття 12(1), другий підпараграф, пункт (b)
Стаття 5f(1), другий підпараграф, пункт (b), останнє речення	—
Стаття 5f(2), вступне речення	Стаття 12(2), вступне речення
Стаття 5f(2), перший та другий абзаци	Стаття 12(2)(a) та (b)
—	Стаття 12(3)
Стаття 5g	Стаття 13
Стаття 5h	Стаття 14(1)
—	Стаття 14(2)
—	Стаття 15
Стаття 6(1)	Стаття 16(1), перший підпараграф
—	Стаття 16(1), другий підпараграф
Стаття 6(2)	Стаття 16(2)
—	Стаття 16(3)
Стаття 6a(1)	Стаття 17(1)
Стаття 6a(2)	Стаття 17(2)
Стаття 6a(3)	Стаття 17(3), перший та другий підпараграфи
—	Стаття 17(3), третій підпараграф
—	Стаття 17(4)–(5)
Стаття 6a(4)–(6)	Стаття 17(6)–(8)
Стаття 6a(7)	Стаття 17(9), перший підпараграф
—	Стаття 17(9), другий підпараграф
Стаття 6b(1)	Стаття 18(1)
Стаття 6b(2)	Стаття 18(2), перший та другий підпараграфи

—	Стаття 18(2), третій підпараграф
Стаття 6b(3), перший підпараграф	Стаття 18(2), четвертий підпараграф
Стаття 6b(3), другий підпараграф	—
—	Стаття 18(3)
Стаття 6b(4)	Стаття 18(4)
Стаття 6b(5)	—
—	Статті 19–20
Стаття 6c(1)	Стаття 21(1)
Стаття 6c(2), перший підпараграф	—
Стаття 6c(2), другий підпараграф	Стаття 21(2), перший та другий підпараграфи
—	Стаття 21(2), третій підпараграф
Стаття 6c(3)–(5)	Стаття 21(3)–(5)
Стаття 6c(6)	—
Стаття 6c(7)–10	Стаття 21(6)–(9)
Стаття 7	Стаття 22
Стаття 8	Стаття 23(1)–(3)
—	Стаття 23(4)–(6)
Стаття 9	Стаття 24
Стаття 10	Стаття 25
Стаття 11	Стаття 26
Стаття 12	Стаття 27 перший та другий підпараграфи
—	Стаття 27, третій підпараграф
Стаття 13	Стаття 28
Стаття 13a(1), перший підпараграф	Стаття 29(1), перший підпараграф
Стаття 13a(1), другий підпараграф, вступне речення	Стаття 29(1), другий підпараграф, вступне речення
Стаття 13a(1), другий підпараграф, перший, другий та третій абзаци	Стаття 29(1), другий підпараграф, пункти (а), (b) та (с)
Стаття 13a(1), третій та четвертий підпараграфи	Стаття 29(1), третій та четвертий підпараграфи
Стаття 13a(2), (3) та (4)	Стаття 29(2), (3) та (4)
Стаття 13b	Стаття 30
Стаття 13c	Стаття 31
Стаття 14	Стаття 32
Стаття 15	Стаття 33(1)–(3)
—	Стаття 33(4)–(6)
Стаття 16	Стаття 34

Стаття 17	Стаття 35
Стаття 18	Стаття 36
—	Статті 37–49
Стаття 19(1), вступне речення	Стаття 50(1), вступне речення
Стаття 19(1)(a)–(c)	Стаття 50(1)(a)–(c)
Стаття 19(1)(d), вступне речення	Стаття 50(1)(d), вступне речення
Стаття 19(1)(d), перший та другий абзаци	Стаття 50(1)(d)(i) та (ii)
Стаття 19(1)(e), вступне речення	Стаття 50(1)(e), вступне речення
Стаття 19(1)(e), перший, другий, третій та четвертий абзаци	Стаття 50(1)(e)(i), (ii), (iii) та (iv)
Стаття 19(1)(f)	Стаття 50(1)(f)
Стаття 19(1)(g), вступне речення	Стаття 50(1)(g), вступне речення
Стаття 19(1)(g), перший, другий і третій абзаци	Стаття 50(1)(g)(i), (ii) та (iii)
Стаття 19(1)(h), вступне речення	Стаття 50(1)(h), вступне речення
Стаття 19(1)(h), перший, другий, третій та четвертий абзаци	Стаття 50(1)(h)(i), (ii), (iii) та (iv)
Стаття 19(2), вступне слово	Стаття 50(2), вступне речення
Стаття 19(2)(a)	Стаття 50(2)(a)
Стаття 19(2)(c)	Стаття 50(2)(b)
Стаття 19(2)(d)	Стаття 50(2), другий підпараграф
Стаття 19(4)	Стаття 50(3)
Стаття 21(1)–(3)	Стаття 51(1)–(3)
Стаття 21(4)	—
—	Стаття 51(4)
Стаття 22(1), перший підпараграф	Стаття 52(1), перший підпараграф
Стаття 22(1), другий підпараграф, вступне речення	Стаття 52(1), другий підпараграф, вступне речення
Стаття 22(1), другий підпараграф, перший та другий абзаци	Стаття 52(1), другий підпараграф, пункти (a) та (b)
Стаття 22(2), перший підпараграф	Стаття 52(2), перший підпараграф
Стаття 22(2), другий підпараграф, вступне речення	Стаття 52(2), другий підпараграф, вступне речення
Стаття 22(2), другий підпараграф, перший, другий та третій абзаци	Стаття 52(2), другий підпараграф, пункти (a), (b) та (c)
Стаття 22(3)–(5)	Стаття 52(3)–(5)
Стаття 22a(1), вступне речення	Стаття 53(1), вступне речення

Стаття 22а(1), перший, другий і третій абзаци	Стаття 53(1)(а), (b) та (с)
Стаття 22а(2)	Стаття 53(2)
Стаття 23	Стаття 54
Стаття 24	Стаття 55
Стаття 24а	Стаття 70
Стаття 25(1)	Стаття 56(1)
Стаття 25(2), перший підпараграф, вступне речення	Стаття 56(2), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 25(2), перший підпараграф, перший, другий, третій та четвертий абзаци	Стаття 56(2), перший підпараграф, пункти (а), (b), (с) та (d)
Стаття 25(2), другий підпараграф	Стаття 56(2), другий підпараграф
Стаття 25(3)	Стаття 56(3)
Стаття 26	Стаття 57
—	Статті 58–67
Стаття 27(1), вступне речення	Стаття 68(1), вступне речення
Стаття 27(1), перший абзац	—
Стаття 27(1), другий, третій та четвертий абзаци	Стаття 68(1)(а), (b), (с)
Стаття 27(2), вступне речення	Стаття 68(2), вступне речення
Стаття 27(2), перший та другий абзаци	Стаття 68(2)(а) та (b)
Стаття 28(1) та (2)	Стаття 69(1) та (2)
Стаття 28(3) та (4)	—
Стаття 28(5) та (6)	Стаття 69(3) та (4)
Стаття 29	Стаття 71
Стаття 30	Стаття 72
Стаття 31	Стаття 73
Стаття 32	Стаття 74
Стаття 33(1), перший підпараграф	—
Стаття 33(1), другий підпараграф	Стаття 75(1)
Стаття 33(2)	Стаття 75(1)
Стаття 33(3)	Стаття 75(3)
—	Стаття 75(4)
Стаття 34	Стаття 76
Стаття 35	Стаття 77
—	Статті 78–82

Стаття 36(1), перший підпараграф, вступне слово	Стаття 83(1), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 36(1), перший підпараграф, перший та другий абзаци	Стаття 83(1) перший підпараграф, пункти (а) та (b)
Стаття 36(1), перший підпараграф, останні слова	Стаття 83(1), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 36(1), другий підпараграф	Стаття 83(1), другий підпараграф
Стаття 36(2)	Стаття 83(2)
Стаття 37	Стаття 84
Стаття 38	Стаття 85
Стаття 39	Стаття 86
Стаття 40	Стаття 87
Стаття 41(1), вступне речення	Стаття 88(1), вступне речення
Стаття 41(1), перший та другий абзаци	Стаття 88(1)(а) та (b)
Стаття 41(1), останнє речення	Стаття 88(1), вступне речення
Стаття 41(2)	Стаття 88(2)
Стаття 42, вступне слово	Стаття 89, вступне речення
Стаття 42, перший і другий абзаци	Стаття 89, пункти (а) та (b)
Стаття 42, останнє речення	Стаття 89, вступне речення
Стаття 43	Стаття 90
Стаття 44(1)–(3)	—
—	Стаття 91(1)–(4)
Стаття 45	Стаття 92
Стаття 46, перший параграф, вступне речення	Стаття 93(1), перший підпараграф
—	Стаття 93(1), другий підпараграф
Стаття 46, перший параграф, перший абзац	—
Стаття 46, перший параграф, другий, третій та четвертий абзаци,	Стаття 93(2)(а)
Стаття 46, перший параграф, п'ятий абзац	—
Стаття 46, другий параграф	—
—	Стаття 93(2)(b)
—	Стаття 93(3)–(8)
Стаття 47	Стаття 94
—	Стаття 95
Стаття 48	Стаття 96
Стаття 49(1)–(3)	Стаття 97(1)–(3)

Стаття 49(4)	—
—	Статті 98–100
Стаття 50(1)	Стаття 101(1)
—	Стаття 101(2)–(9)
Стаття 50(2)–(4)	Стаття 102(1)–(3)
Стаття 50(5), вступне речення	Стаття 102(4), вступне речення
Стаття 50(5), перший, другий, третій та четвертий абзаци	Стаття 102(4)(a), (b), (c) та (d)
Стаття 50(6), вступне речення, (a) та (b),	Стаття 102(5), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 50(6)(b), перший, другий та третій абзаци	Стаття 102(5), перший підпараграф, пункти (a), (b) та (c)
Стаття 50(6)(b), останнє речення	Стаття 102(5), другий та третій підпараграфи
Стаття 50(7), перший підпараграф, вступне речення	Стаття 103(1), вступне речення
Стаття 50(7), перший підпараграф, перший та другий абзаци	Стаття 103(1)(a) та (b)
Стаття 50(7), перший підпараграф, вступне речення	Стаття 103(2), вступне речення
Стаття 50(7), другий підпараграф, перший, другий та третій абзаци	Стаття 103(2)(a), (b) та (c)
Стаття 50(7), третій підпараграф	Стаття 103(3)
Стаття 50(8), перший підпараграф	Стаття 103(4)
Стаття 50(8), другий підпараграф, вступне речення	Стаття 103(5), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 50(8), другий підпараграф, перший, другий та третій абзаци	Стаття 103(5), перший підпараграф, пункти (a), (b) та (c)
Стаття 50(8), третій підпараграф	Стаття 103(6)
Стаття 50(8), четвертий підпараграф	Стаття 103(5), другий підпараграф
Стаття 50(8), п'ятий підпараграф	Стаття 103(7)
Стаття 50(8), шостий підпараграф	—
Стаття 50(9)–(11)	Стаття 104(1)–(3)
—	Стаття 105
Стаття 50a(1), вступне речення	Стаття 106(1), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 50a(1)(a), вступне речення	Стаття 106(1), перший підпараграф, вступне речення
Стаття 50a(1)(a), перший, другий та третій абзаци	Стаття 106(1), перший підпараграф, пункти (a), (b) та (c)

Стаття 50a(1)(b)	Стаття 106(1), другий підпараграф
Стаття 50a(2)	Стаття 106(2)
Стаття 51(1) та (2)	Стаття 107(1) та (2)
—	Стаття 107(3)
Стаття 52(1)	Стаття 108(1), перший підпараграф
Стаття 52(2)	Стаття 108(1), другий підпараграф
Стаття 52(3)	Стаття 108(2)
—	Стаття 108(3)–(6)
Стаття 52a	Стаття 109(1) та (2)
—	Стаття 109(3) та (4)
Стаття 52b(1)	Стаття 110(1)
Стаття 52b(2)	—
Стаття 52b(3)	Стаття 110(2)
Стаття 53a	Стаття 111
Стаття 53b(1)	Стаття 112(1)
Стаття 53b(2)	Стаття 112(2)
—	Стаття 112(3)
Стаття 54	Стаття 113(1)
Стаття 55	Стаття 113(2)
Стаття 56(1)	Стаття 113(3)
Стаття 56(2)	—
Стаття 57	—
—	Стаття 114
Стаття 58	Стаття 116(2)
—	Стаття 115
—	Стаття 116(1)
—	Статті 117 та 118
Стаття 59	Стаття 119
Додаток I, доповнення А та В	Додаток I, доповнення А та В
Додаток I, доповнення С	—
Додаток II	Додаток II
—	Додаток III
—	Додаток IV

(¹) ОВ L 193, 18.07.1983, с. 1.

- (²) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 349).
- (³) ОВ L 390, 31.12.2004, с. 38.
- (⁴) ОВ L 331, 15.12.2010, с. 84.
- (⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).
- (⁶) ОВ L 84, 26.03.1997, с. 22.
- (⁷) Рекомендація Комісії 2009/384/ЄС від 30 квітня 2009 року про політики винагороди у секторі фінансових послуг (ОВ L 120, 15.05.2009, с. 22).
- (⁸) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду), про внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та про скасування Рішення Комісії 2009/78/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 12).
- (⁹) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами та про внесення змін до директив 2003/41/ЄС і 2009/65/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 і (ЄС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1).
- (¹⁰) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС і про скасування директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338).
- (¹¹) Директива Комісії 2006/73/ЄС від 10 серпня 2006 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС щодо організаційних вимог і умов діяльності інвестиційних фірм та термінів, означених для цілей зазначеної Директиви (ОВ L 241, 02.09.2006, с. 26).
- (¹²) Директива Європейського Парламенту і Ради 98/26/ЄС від 19 травня 1998 року про остаточність розрахунків у платіжних системах та системах розрахунків за операціями із цінними паперами (ОВ L 166, 11.06.1998, с. 45).
- (¹³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1).
- (¹⁴) ОВ L 157, 09.06.2006, с. 87.
- (¹⁵) ОВ L 222, 14.08.1978, с. 11.
- (¹⁶) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/2402 від 12 грудня 2017 року про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017, с. 35).
- (¹⁷) ОВ L 302, 17.11.2009, с. 1.
- (¹⁸) ОВ L 331, 15.12.2010, с. 1.
- (¹⁹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2162 від 27 листопада 2019 року про емісію облігацій з покриттям та публічний нагляд за облігаціями з покриттям та внесення змін до директив 2009/65/ЄС та 2014/59/ЄС (ОВ L 328, 18.12.2019, с. 29).
- (²⁰) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/1156 від 20 червня 2019 року про сприяння транскордонному розповсюдженню компаній колективного інвестування та внесення змін до регламентів (ЄС) № 345/2013, (ЄС) № 346/2013 та (ЄС) № 1286/2014 (ОВ L 188, 12.07.2019, с. 55).
- (²¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти певних видів суб'єктів господарювання, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС та про скасування директив Ради 78/660/ЄС та 83/349/ЄС (ОВ L 182, 29.06.2013, с. 19).

(²²) Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних (ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31).

(²³) ОВ L 331, 15.12.2010, с. 12.

(²⁴) ОВ L 331, 15.12.2010, с. 48.

(²⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних (ОВ L 8, 12.01.2001, с. 1).

(²⁶) Рішення Комісії 2001/528/ЄС від 06 червня 2001 року про утворення Європейського комітету з цінних паперів (ОВ L 191, 13.07.2001, с. 45)